

DIDACTICA

Periodic cu apariție lunară

*Articole, metode și tehnici noi de lucru la clasă, proiecte educaționale,
parteneriate, studii*

Nr. 24/2011

Redactor și coordonator:

Profesor învățământ primar, Sorina Ghiurcă, Școala cu Clasele I-VIII Lespezi, județul Bacău

Periodic avizat de:

Inspectoratul Școlar al Județului- Bacău, cu Nr.7400/01.06.2009

Universitatea „Petre Andrei”- Bacău, Departamentul Pentru Pregătirea Personalului Didactic, cu Nr. 460/01.06.2009

Casa Corpului Didactic „Grigore Tabacaru”- Bacău, cu Nr. 2338 /01.06.2009

Redactori pentru județele Dolj, Gorj și Timiș:

Profesor, Iovan Simona Alina, Școala cu Clasele I-VIII Coțofenii din Față, județul Gorj

Profesor, Iulia Groza, Palatul Copiilor Târgu Jiu, județul Gorj

Parteneri colaboratori:

- **Profesor învățământ primar, Iulia Vrînceanu**, Școala cu Clasele I-VIII Barați, județul Bacău
- **Profesor, Corina Vasile**, Liceul Teoretic “Henri Coandă” Craiova, județul Dolj
- **Profesor, Caramavrov Maria Daniela**, Liceul Tudor Arghezi, Craiova, județul Dolj
- **Profesor, Țurcanu Ana-Maria**, Grup Școlar „Ștefan Procopiu”, județul Iași
- **Institutor, Posescu Tatiana**, Școala cu Clasele I-VIII Podenii Noi, județul Prahova
- **Profesor, Mariana Bălan**, Școala cu Clasele I-VIII Nr. 2, Făraoani, județul Bacău
- **Profesor, Vasilică Nicoleta Oana**, Școala cu Clasele I-VIII nr.1 Făraoani, județul Bacău
- **Proesor, Coșereanu Mihaela**, Școala cu Clasele I-VIII „Ioan Slavici”, Oradea
- **Profesor, Florica Șerfezeu**, Școala cu Clasele I-VIII „Ioan Slavici”, județul Bihor
- **Institutoare, Cleșiu Tatiana**, Școala cu clasele I-VIII Turcoaia, jud. Tulcea
- **Profesor, Cornelia Melcu**, Școala Generală Nr. 9 „Nicolae Orghidan”, Brașov
- **Învățător, Neagu Maria Ramona**, Școala cu Clasele I-VIII Luncani, județul Bacău
- **Învățătoare, Ispas Mariana Gabriela**, Școala Gimnazială „Silvania”, județul Sălaj
- **Profesor, Roșulescu Mariana**, Școala cu Clsasele I-VIII Coțofeni din Față, Dolj
- **Învățător, Maria Chereji**, Școala Gimnazială „Silvania” Șimleu-Silvaniei, județul Sălaj
- **Educatoare, Elisabeta Căprar**, rădinița P.N.Pleşcuța, județul Arad
- **Profesor, Cleșiu Marin Constantin**, Școala cu clasele I-VIII Turcoaia, județul Tulcea
- **Profesor, Mileva Chircu**, Palatul Copiilor Drobeta Turnu Severin, județul Mehedinți
- **Profesor, Mustăță Gelu**, Clubul Copiilor Lugoj, județul Timiș
- **Profesor, Ignătescu Nadia-Lida**, Școala cu Clasele I-VIII Coțofenii din Față
- **Profesor învățământ primar, Groza Marcel**, Școala Generală Nr. 3, Rovinari, județul Gorj
- **Profesor, Hurezanu Nicolita**, Școala Generală Nr. 1, Stejari, județul Gorj
- **Institutoare, Fănuică Nicoleta Valentina**, Grădinița Coțofenii din Față, Dolj
- **Profesor, Daniela Penu**, Școala cu clasele I-VIII nr. 16 Cnstanța

Responsabilitatea pentru conținutul materialelor publicate revine autorilor.

Revista „Didactica” apare sub egida Editurii „Docucenter” Bacău

Tel./fax: 0234 570889, e-mail: docucenter@docucenter.ro, www.docucenter.ro

Științele naturii și armonia cuvintelor în primăvară

Profesor învățământ primar, Sorina Ghiurcă
Școala cu Clasele I-VIII Lespezi, județul Bacău

Primăvara ne-a trimis un semn. A topit încet, dar sigur, ultimul petec de zăpadă de pe la noi.

În pădure crește durata de strălucire a soarelui, crește temperatura în sol, crește umiditatea iar întreaga natură se trezește la viață.

Arborii par încă adormiți, razele soarelui se revarsă peste ei iar seva suptă de rădăcini începe a gălgâi în trunchiul lor, până spre vârful ramurilor, trezindu-i, parcă, din somnul lor adânc. Încet, încet, brațele lor vânjoase și noduroase se dezmoțesc.

Este încă multă liniște. Oaspeții veseli nu au sosit încă, zefirul trece lin printre ramurile copacilor, abia șoptit.

Primele zile de căldură înlătură spuma omătului păstrat mai la umbră, fac să foșnească tapetul frunzelor moarte.

Gingașii ghiociei străpung cu îndrăzneală frunzele veștede, le ridică în spate, și astfel dorința lor puternică de viață renaște.

„Ghiocel, plăpândă floare, ce-ai ieșit de sub zăpadă ?

N-ai văzut că iarna asta n-a plecat nici din ogradă?”

Astfel, plantele, adăpostite la căldura frunzelor uscate abia așteaptă semnalul dat de ghiociei, și timide, scot una câte una căpușoarele la lumină. Nu are nevoie de prea multe zile pădurea ca să îmbrace strai de sărbătoare. Spre marginea pădurii se îngrămădesc buchete, buchete de vioarele sinilii și alte flori gingașe . Plantele din pădure se grăbesc să înflorească repede, deoarece lumina soarelui pătrunde din plin printre crengile care dau să înmugurească. Apar pâlcuri, pâlcuri de brebenei, toporași, florile –paștelui, grăușor și lăcrămioare.

Abia acum insectele, mai ales albinele, încep să mișune și ele, cu un zumzet continuu.

În pădurea înfrunzită începe să domnească taina umbrei răcoroase. Locul plantelor mărunte este luat de cele care se mulțumesc cu mai puțină lumină, nu au flori care să bucure insectele, nu mai au acel parfum primăvăratec.

Zilele de primăvară sunt zile de sărbătoare ale naturii de care noi, oamenii, ne bucurăm.

Să între primăvara în casa și în sufletele noastre!

Câteva aspecte fizico-geografice și umane privind depresiunile Oaș și Maramureș

**Profesor, *Vasilică Nicoleta Oana*,
Școala cu Clasele I-VIII nr.1 Faraoani, județul Bacău**

Depresiunea Oașului („Țara Oașului”) se află între munții Oașului (în nord-vest) și munții Gutâiului (în sud-est), comunicând în nord-est cu Țara Maramureșului, prin pasul Huta și cu Câmpia Someșului, prin porțile deschise de cele două râuri din depresiune Tur și Talna.

Genetic este o depresiune de natură erozivă, creată de Tur și Talna, prin îndepărtarea cuverturii celei mai recente, de lave pliocene și prin scoaterea la zi a unor sedimente friabile sarmațiene și panoniene (în special nisipuri și marno-argile, foarte asemănătoare celor din Dealurile Vestice). Această evoluție epigenetică este dovedită și de martorii de eroziune formați din material vulcanic (Belavara, Măguricea), prezenți în partea central-vestică a depresiunii.

În depozitele sedimentare apele mai întâi au sculptat iar ulterior au acumulat în partea centrală, creând un relief amfiteatric, cu dispunere concentrică pe trei niveluri. Cel mai înalt, cu înclinare mai accentuată spre interior, cu aspect colinar și chiar deluros, interpretat ca un piemont de eroziune, a fost modelat atât în sedimentar cât și în formațiunea vulcanogen-sedimentară. Al doilea nivel, cel mai larg, este format dintr-un ansamblu de glacisuri de acumulare piemontană, foarte asemănătoare celor din Țara Făgărașului. În partea centrală a depresiunii, nivelul cel mai coborât este constituit din luncile largi ale râurilor Tur și Talna, care indică o subsidență recentă și activă (cu drenaj deficitar și freatic aproape de suprafață).

În Țara Oașului, clima este temperată, de nuanță central-europeană, blândă și umedă, cu precipitații bogate (750-900 mm/an). Umiditatea excedentară a creat în zona joasă și mlaștini, azi în majoritate drenate, iar amenajările au permis controlul debitelor celor două râuri principale. În condiții naturale, depresiunea se află la nivelul pădurii de gorun, pe alocuri în amestec cu stejarul, dar pădurea a fost aproape complet îndepărtată, rămânând sub forma unor pâlcuri sau arbori izolați, cu aspect de parc.

Umanizarea este extrem de veche și de o remarcabilă continuitate, cu valori mari ale densității populației și un bilanț natural permanent pozitiv, chiar pe fondul unor deficite migratorii temporare. Satele sunt mari și numeroase, grupate mai ales pe contactul dintre piemontul de eroziune și glacisurile de acumulare. Cu excepția colonizării de la Orașul Nou (unde în proporție de 90% populația este maghiară) Țara Oașului este locuită de români. Ocupațiile agricole străvechi includ și o pondere însemnată a culturilor de câmp, clima fiind favorabilă atât plantelor furajere, cartofului, inului cât și cerealelor. În ariile marginale sunt condiții foarte bune pentru pomicultură, rodind bine nu numai mărul și prunul, ci chiar nucul și castanul dulce. În centrul urban Negrești-Oaș există unități ale industriei textile (prelucrarea inului, țesătorie) și mecanice (utilaj minier), la Bixad se produce cherestea iar la Vama, ceramică. Dintre numeroasele izvoare minerale (bicarbonatate-clorosodice-carbogazoase, feruginoase-bicarbonatate) sunt mai intens valorificate cele de la Bixad, Tarna Mare și Valea Măriei.

Potențialul turistic deosebit al depresiunii este accesibil atât la nivelul capacităților de cazare (motelul de pe malul lacului Călinești și foarte multe locuri în regim de pensiuni private sau în gospodăriile țărănești), cât și prin intermediul drumurilor dinspre Câmpia Someșului și apoi peste pasul Huta, spre Sighet și Vișeu și calea ferată inițial îngustă, prin poarta de la Orașul Nou.

Depresiunea Maramureșului este delimitată de munții Maramureșului (NE), munții Rodnei (SE) și munții vulcanici Oaș, Gutâi și Țibleş (SV). Este deschisă larg spre nord-vest unde se continuă și la nord de valea Tisei, în Ucraina transcarpatică.

Depresiunea are un subsrat geologic variat, constituit din fliș transcarpatic și molasă mio-pliocenă, care prezintă multe afinități cu depozitele din nordul depresiunii Transilvaniei și din Dealurile Vestice. Relieful este deluros, cu energie accentuată, cu văi care s-au adâncit și cu peste 250 m. și cu altitudini absolute care depășesc pe unele interfluvii 1000m. Morfologic, se diferențiază bazinul Izei, din sud-vest, cu un relief mai scund, cu văi largi, versanți domoli și terase bine dezvoltate, de bazinul Vișeuului, din nord-est, cu un relief mai înalt (Vârful lui Dan-1038m.), mai fragmentat, cu văi înguste, uneori cu aspect de defileu.

Complexul caracteristicilor climatice, de vegetație și soluri prezintă variații importante, în funcție de altitudine, de la vest spre est; fiind de o factură mereu mai accentuat montană spre golful depresionar de la Borșa.

Țara Maramureșului este populată de foarte mult timp, fapt confirmat de numeroasele așezări preistorice. Densitatea permanent mare a populației este confirmată și de dimensiunile remarcabile la care au ajuns așezările rurale (Moisei, cu 8961 loc.). De asemenea, cu toate colonizările și imigrările din perioadele de administrație austriacă și austro-ungară (zipseri, evrei), populația a fost și a rămas majoritar românească. Prin natalitate și bilanț natural pozitiv, mereu superior mediei naționale, Maramureșul are și astăzi însemnate resurse de forță de muncă, chiar pe fondul unei migrații tradiționale pentru lucrări agricole și forestiere, pe arii largi. În afara satelor mari, răsfirate pe văi, gospodării risipite acoperă adesea și interfluviile înalte. Majoritatea populației are ocupații agricole. Se cultivă cereale (mai ales în bazinul Izei), în, cartof, plante furajere. Se cresc animale, în special bovine din rasa brună de Maramureș, creată aici, prin încrucișare. În vestul depresiunii este foarte rentabilă și pomicultura. În perioada contemporană s-a dezvoltat și industria de transformare: a lemnului (la Sighet, Vișeu de Sus, Borșa), textilă (Sighet), chimică (Vișeu de Sus).

Țara Maramureșului este extrem de variată și interesantă sub aspectul potențialului turistic etno-cultural, datorită menținerii nealterate a unor vechi tradiții și a artei populare. Portul, obiceiurile extrem de bogate, artizanatul textil și al lemnului, casele, porțile și mai ales bisericile de lemn, ca și adaptarea rapidă a multor gospodării țărănești la standarde ale calității serviciilor obișnuite în turismul european, au racordat aria maramureșeană la A.N.T.R.E.C. și Euro-Gites, aducând venituri importante populației.

Bibliografie:

Pop, Gr.-Carpații și Subcarpații României, Ed. Presa Universitară Clujeană, 2000

Roșu, Al.-Geografia fizică a României, Ed. Didactică și Pedagogică, 1973

Ungureanu, Irina-Geografia regională a României. Carpații și Subcarpații, Iași, 2003

Jocurile didactice matematice și creativitatea elevilor de clasa I

**Proesor, Coșoreanu Mihaela,
Școala cu Clasele I-VIII „Ioan Slavici”, Oradea, județul Bihor**

Motto: „Cine spune joc, spune totodată efort și libertate, iar
o educație prin joc trebuie să fie o sursă atât de efort fizic,
cât și de bucurie morală. În acest scop, trebuie să-i
propunem copilului obstacole pe care să le învingă.”

(Jean Chateau)

Creativitatea este un fenomen complex sau poate fi considerată un complex de fenomene. De aceea, este foarte greu să se dea o definiție creativității. Pentru unii, creativitatea înseamnă a produce ceva nou și de valoare. Alții, conchid că este doar procesul prin care se realizează produsul. Sunt și cazuri în care se susține că orice rezolvare de probleme noi, ține de

creativitate. Jocul este cel care scurtează distanța dintre bancă și catedră, făcând ca activitățile să fie mai plăcute și cunoștințele să fie însușite mai ușor. Acesta este motivul pentru care **jocul nu trebuie să lipsească din programul zilnic al elevilor de clasa I**. Prin jocul didactic matematic elevii învață, îndrumați de către învățător, să folosească treptat: inducția, analiza și sinteza, să emită ipoteze, să le verifice, să facă generalizări și să se convingă de anumite adevăruri.

Educarea creativității elevilor la clasa I se poate realiza și prin folosirea **jocului didactic matematic**. Desfășurându-se pe baza unor reguli, jocul contribuie la integrarea firească a elevului în colectivitate, constituie un exercițiu de voință și caracter, duce la colaborare, întrajutorare, formează spiritul de investigație, deprinderea de a aplica spontan cunoștințele. Elevii timizi capătă încredere în eforturile lor și mai multă siguranță.

Prin jocurile didactice utilizate în predarea numerelor naturale până la 10 în diferite momente ale activității matematice, s-a urmărit realizarea următoarelor **obiective de referință**: să scrie, să citească și să compare numerele naturale de la 0 la 10; să efectueze operații de adunare și scădere în centrul 0-10; să exploreze modalități de descompunere a numerelor până la 10; să rezolve probleme care presupun o singură operație matematică; să compună oral, după imagini, exerciții și probleme; să verbalizeze în mod constant modalitățile de calcul folosite în rezolvarea problemelor și a exercițiilor; să manifeste disponibilitate și plăcere în a utiliza numere. Primele zece numere constituie fundamentul pe care se dezvoltă întreaga gândire matematică a școlarului. Predarea numerelor de la 0 la 10 și însușirea de către elevi a numerației orale presupune următoarele etape:

1. Formarea numerelor de la 0 la 10

Elevii trebuie să înțeleagă procesul de formare a numerelor din șirul numerelor naturale, în sensul că fiecare număr se formează prin adăugarea unei unități la numărul precedent. În felul acesta se va explica numărarea în șir crescător. De asemenea, procesul de numărare în ordine descrescătoare trebuie să fie înțeles ca un proces de micșorare cu o unitate. **Joc oral: „Aș mânca o portocală!”** (De ce una și nu două?” etc.)

2. Cunoașterea succesiunii numerelor de la 0 la 10

Pentru a-i deprinde pe elevi cu succesiunea numerelor, trebuie să se facă repetate numărări cu câte o unitate, atât crescător cât și descrescător. Pentru a contribui încă din această fază la dezvoltarea gândirii abstracte, procesul de numărare trebuie să treacă de la concret la abstract, numărându-se întâi prin atingerea obiectelor, apoi numai din ochi, iar în final numărându-se cu ajutorul reprezentărilor obiectelor respective. În acest fel, denumirea cu glas tare a obiectelor se înlocuiește treptat prin pronunțarea lor mintală.

„Ghici, cine lipsește?” – folosind jetoane cu numere elevii vor stabili numerele lipsă dintr-un șir de numere date pe stativ sau prinse pe tablă, formându-și deprinderea de a număra crescător și descrescător.

„Ghici, al câtelea lipsește?” – dintr-un șir de șase cartonașe cu imagini, se scoate un jeton, timp în care copiii trebuie să închidă ochii sau să pună capul pe masă. Jocul se poate complica scoțând două imagini. Captarea atenției elevilor este garantată!

„Albinuța jucăușă” – ce adună polen din cele 10 de flori ale buniciei, zburând din două în două flori. La întoarcere, culege polenul din florile rămase. Elevii vor stabili și vor nota cele două trasee ale albinuței. (Se poate adapta și pentru numerația în centrul 0 – 20, sau 0-100).

3. Cunoașterea denumirilor numerelor de la 0 la 10 și utilizarea lor corectă

Cadrul didactic trebuie să pronunțe cu claritate numerele până la 10, iar elevii să repete și să utilizeze corect denumirile lor.

4. Cunoașterea locului pe care îl ocupă un număr în șirul numerelor naturale

În scopul stabilirii locului pe care îl ocupă un anumit număr, elevii trebuie să precizeze: numărul dinaintea lui (predecesorul), numărul care urmează după el (succesorul) și numerele între care se află acel număr. În acest scop se pot utiliza jocuri precum:

„**Caută vecinii!**”, având ca sarcină didactică recunoașterea vecinilor numerelor naturale și consolidarea relației de ordin între numere. Jocul se poate desfășura oral, în scris sau folosind cartonașe din „Jocul numerelor”.

„**Vreau în căsuța mea!**” – prin care se urmărește formarea unor șiruri de numere și consolidarea numerației. Analizând tabele din care lipsesc anumite numere și cartonașe separate cu aceste numere, elevii vor așeza fiecare jeton în „căsuța” lui.

5. Formarea noțiunii de număr prin conținutul său

Prin aceasta se înțelege stabilirea corespondenței dintre o anumită mulțime de obiecte și numărul corespunzător acestei mulțimi, astfel încât, la pronunțarea unui număr, elevul să-și reprezinte în minte grupul de obiecte respectiv.

6. Cunoașterea cifrelor de tipar

În cursul procesului de formare a noțiunii de număr se prezintă elevilor diferite planșe, fiecare având scrisă cifra respectivă de mână și de tipar. Această cifră va fi prezentată ca semn al numărului respectiv de obiecte. Asupra ei se va atrage mereu atenția elevilor, astfel ca, pe măsură ce aceștia își formează noțiunea de număr să-și asocieze în minte și forma cifrei care reprezintă acel număr.

6.1. **Ghicitorile și versurile** pentru fiecare număr și cifră, cu o notă de umor, uneori, fac activitățile mai plăcute și cunoștințele să fie însușite mai ușor.

Cine cel dintâi ghicește

2 se îndoaie ușor

Câte cozi are un pește?

Pe un picior.

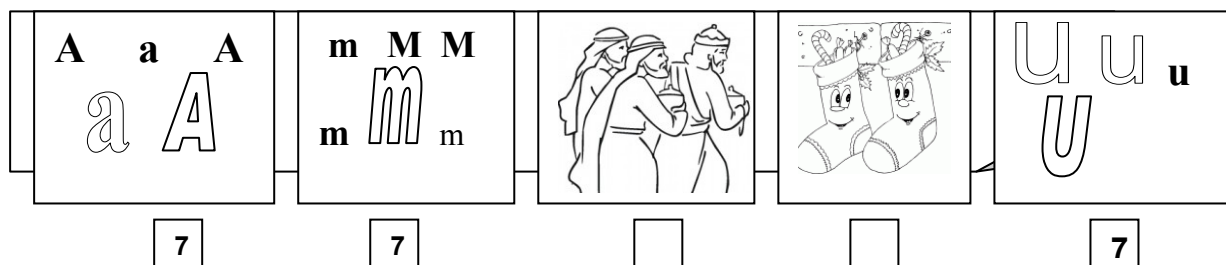
(pentru numărul 1)

Gâtul, vezi, îl are – așa

Cum îl are lebăda. (pentru cifra 2)

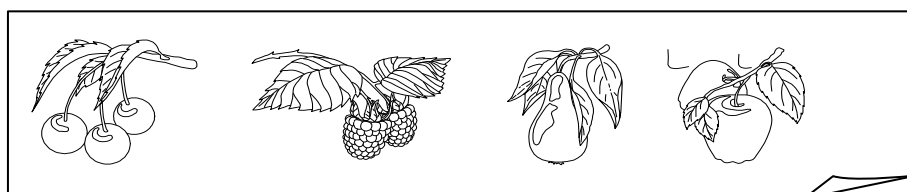
În predarea numărului 2 se accentuează ce părți ale corpului uman sunt câte două, adică perechi, apoi se poate organiza jocul „**Cine desenează mai frumos un copil?**”, având ca sarcină didactică să completeze o imagine dată cu elementele pereche care lipsesc.

6.2. **Observă apoi completează diagramele cu cifre sau litere:**

6.3. Activitățile matematice îmbinate cu cele de **colorare** asigură nu numai transdisciplinaritatea ci și fixarea cunoștințelor însușite într-un mod plăcut și recreativ.

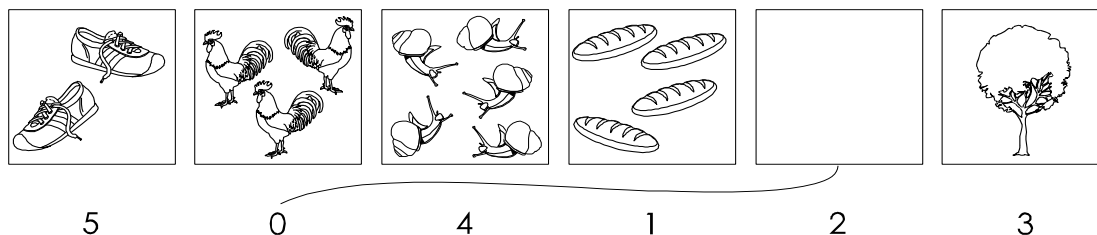
*** Colorează fructele care sunt câte două pe creangă!**

6.4. Formarea noțiunii de număr prin conținutul său se realizează prin jocuri de tipul:

*** Unește mulțimea cu cifra corespunzătoare numărului de elemente:**

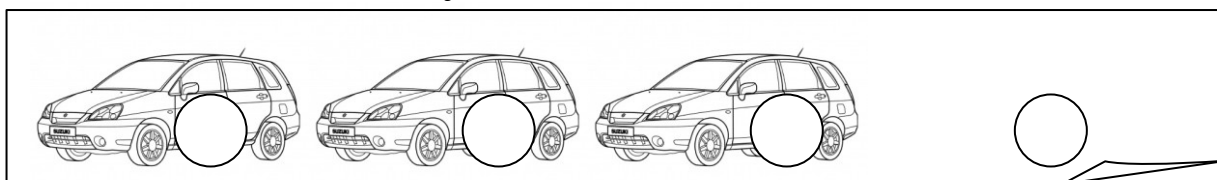

6.5. Jocurile și exercițiile-joc de **compunere** sau de **descompunere** a numerelor – ele pregătesc operațiile de adunare și de scădere din orele ulterioare. Ele trebuie planificate și organizate gradual, de la simplu la complex, de la concret la abstract.

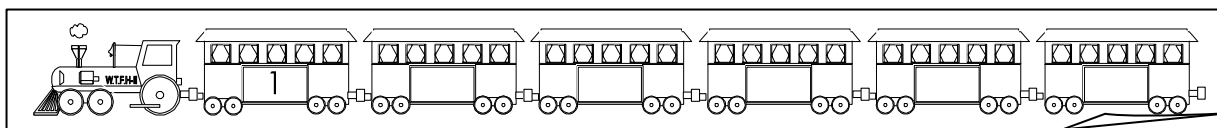
Jocurile care vizează descompunerea unui număr dat și aflarea a cât mai multe soluții au un caracter competitiv, stimulând gândirea logică și creativitatea elevilor.

6.6. Pentru **cunoașterea succesiunii numerelor de la 0 la 10**, am desfășurat cu elevii jocuri precum:

*** Notează ordinea în care au ajuns mașinile la linia de sosire!**

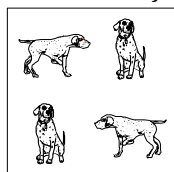
*** Numerotează vagoanele trenului!**

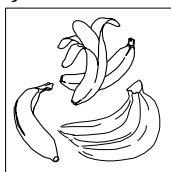
*** Află numărul fiecărei case! (numere pare și impare!)**

6.7. O dată cu numerația orală, elevii își însușesc și cifrele de tipar și de mână, astfel că, reprezentarea conținutului unui număr va fi indisolubil legată de imaginea grafică a celui număr.

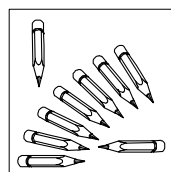
*** Numără și încercuiește cifra care arată câte obiecte sunt:**

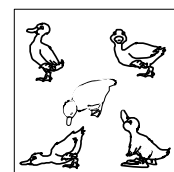
8 4 5

6 7 8

10 8 9

3 4 5

*** Taie sau adaugă, pentru a avea 5 petale!**

se pot desfășura jocurile: *** Colorează cu roșu prima floare, cu galben a cincea floare și, cu albastru, floarea care urmează după a doua. Încercuiește ultima floare. A câta e?**

*** Desenează:** - mai multe flori, decât ciupercuțe;
- mai puține frunze, decât ciupercuțe;
- tot atâtea buline, câte ciupercuțe sunt.

*** Ordonează, în șir crescător, apoi descrescător, numerele: 3 , 5 , 1 , 8 , 2 , 7 , 6 .**

6.10. **Cântece și poezii** care vin în sprijinul însușirii numerelor naturale de la 0 la 10 și a ordinii acestora, în șir: „Numărătoarea”, „Elefantul”, „10 negri mititei”, „Trenul cu zece vagoane” ș.a.

Conținuturile activităților matematice trebuie prezentate cu multă atenție și responsabilitate, pentru a cunoaște mult mai bine elevii clasei, pentru a-i ajuta atunci când au nevoie, stabilindu-se astfel un climat de confort pedagogic și o bună relație învățător-elev. Vârsta școlară mică este deosebit de sensibilă la cultivarea potențialului creativ. În clasele I-IV gândirea elevilor se antrenează treptat, sistematic, prin rezolvări de exerciții și probleme, prin folosirea unor activități matematice interesante, distractive și creative, prin jocuri. Încorporat în activitatea didactică, jocul imprimă acesteia un caracter mai viu și mai atrăgător, aduce varietate și o stare de bună dispoziție, de veselie, de destindere.

Bibliografie:

Brege, Elena Viorica - „Caiet special matematică, clasa I”, Ed. Europrint, Oradea, 2005;
Dăncilă, Eduard și Ioan -, „Matematică pentru bunul învățător”, Erc Press, 2004 ;
Frîncu, Angela,-„Jocuri didactice și exerciții distractive”(culegere pentru clasa I), E.D.P. Buc. 1972;
Gheba, Grigore, ș.a.- „Jocuri didactice și probleme de perspicacitate matematică pt. preșcolari și școlarii claselor I-IV”, Ed. Universal Pan, Buc., 1996 ;
Manolache Adriana, ș.a - „Matematica lui Bozo”,., Ed. Aramis, 2000;
Matei, Sofica- „Aritmetica muzicală”, clasa I, Ed. Aramis, 2008;
Neacșu, Ioan, ș.a - „Metodica predării matematicii la clasele I-IV”, E.D.P., Buc. 1988 ;
Tulbure, Victor- „Aritmetica lui Pogonici” , , Ed. Ion Creangă, Buc. 1974.

The Project Work in the English Language Classroom Study

Profesor, Florica Șerfezeu
Școala cu Clasele I-VIII „Ioan Slavici”, Oradea, județul Bihor

The project “*The perfect school*” has been done with 31 students from the secondary school where I taught. The pupils were about 13 years old at the time and they had intensive English classes, four times a week. Most of the pupils in the class were highly gifted for studying languages and they enjoyed the lessons. There were also some boys not interested in language learning, however, when motivated they were willing to cooperate. Eight girls were very talented in art. The atmosphere of the class was friendly and active. Students were lively, sometimes noisy. They were used to working hard at school. As far as projects at school are concerned students have carried out some projects, however, it was generally in their lower grades, but without significant difficulties. They were used to working in groups without a constant control. The level of this class’s English was intermediate.

The main aim was to extend their vocabulary, improve speaking, translation work and promote cooperation in the class and to teach them more about the topic from the course book.

I decided for the project work because the class had finished the topic about education in their course book. The class was divided into groups of three or four, at their choice and they were given some time to choose their specific topic according to their interests. Students worked on the posters both in class and at home.

Children were evaluated according to their work in class, their home preparation, the final product and its presentation. Each pupil got the written evaluation as well as the mark for the project. The corrections and evaluation of the final product was on the separate sheet of

paper. After the final presentations and evaluation the student's posters were displayed in the main school corridor to show the work to their schoolmates, parents and teachers.

The main purpose was that the students would promote cooperation during the work on the project as well as independent work and make them able to search for information and present their opinions about the topic of their interest.

The objectives of the project included cognitive skills (knowledge of new facts, vocabulary and language), affective skills (expressing opinions, personalization of the topic) and motoric skills (cutting, drawing, writing) as well as required skills of several key competences (e.g. competence to communicate, to learn, to work). During the project students should acquire or deepen the following skills: looking up information on a certain topic on their own, reading authentic English texts on a specific topic, working with information, rewriting or simplifying texts, making notes, working and cooperating in their group, expressing their thoughts, ideas and opinions, listening to each other, respecting opinions of others, taking the responsibility for a successful completion of the task. They should also work independently without their teacher's control, learn and understand specific vocabulary connected to their topic, be able to use language appropriate for the purpose (e.g. explaining a problem, giving advice, agreeing/disagreeing, making suggestions), discuss all organizational matters mainly in English, design an attractive poster showing the results of their work, create a product that can be used by other students at school, operate a digital camera and computer, be involved in the decision-making of the group, present their work to the audience, use appropriate language during the oral presentation, evaluate their own progress.

The pupils had to prepare a display to present their ideal school. We decided on some facts that were supposed to appear in the presentation or even on the poster:

- the location of the school
- the size of classes
- the school timetable
- the amount of homework
- the choice of subjects
- school tests and exams
- school security
- school rules
- the equipment and facilities
- the decoration of classrooms
- interesting school activities
- a typical day

All the groups completed their tasks. They worked sensibly and effectively. They naturally adopted various roles. Usually one person was making notes or drawing basic layout of the poster. Some students showed great talent for imaginative tasks and they were bursting with ideas. More silent students adopted the role of a linguistic consultant and looked up new vocabulary in dictionaries or consulted grammar books. Everyone was working on a part of the task for the whole group. We have not noticed anyone who did not participate or who showed absolute indifference to the topic. The experience of my role as a facilitator (Haines, 1989:4) was new for me. I was used to more traditional roles in my limited teaching practice. I was monitoring students' language as well as their progress with the task, however, sometimes I felt it was better to stay back and let them work without the presence of the teacher. I did not correct mistakes during their speaking in any written form because I thought a written correction would spoil the atmosphere of avid work.

All groups managed to create the poster. Some groups prepared their texts at home and brought them printed to the lesson. In most cases they prepared too many materials and had to

cut and shorten them. They had to decide which texts can be omitted. They tried to use all materials to show their work done at home.

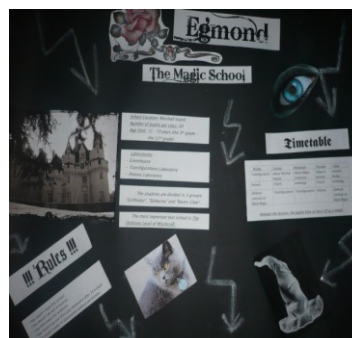
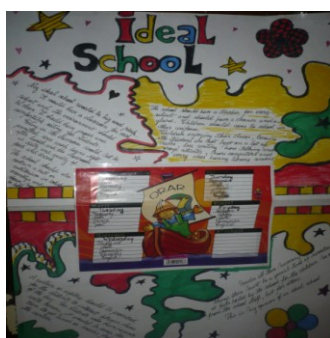
When presenting their ideal school, the pupils had to pay attention to some requirements: each member of the groups had to speak during the presentation, they should not read the texts – use their own words, make it attractive and practical, time limit: 5-8 min (all these aspects were marked). However, all groups were rewarded with big applause and they experienced success and immediate appreciation of their work. In terms of time management all of them planned their presentations well. I decided to focus on the positive side of their presentations and made at least one positive note about each performance.

It was very important to sum up all tasks of the project and remind students that they completed various exercises which required various skills and they managed them successfully. This helped to raise the self-confidence of students and to end the project on a positive note.

Bibliography:

1. Haines, S. (1989) *Projects for the EFL classroom: Resource material for teachers*, Walton-On-Thames Surrey, UK, Nelson.
2. Hutchinson, Tom (1991) *Introduction to Project Work*, Oxford, OUP

Examples of pupils' work:

Formare continuă prin stagii Comenius

Profesor, Florica Șerfezeu

Școala cu Clasele I-VIII „Ioan Slavici”, Oradea, județul Bihor

Programul Comenius, componentă a Programului de Învățare pe Tot Parcursul Vieții, se adresează instituțiilor de învățământ preuniversitar de stat și privat și tuturor membrilor comunității educaționale care își desfășoară activitatea în acest sector și își propune să ofere acestora oportunitatea de formare profesională. Programul favorizează schimbul de idei și bune practici, cooperarea și mobilitatea între sistemele de educație și de formare profesională din cadrul Uniunii Europene, astfel încât acestea să devină un model de calitate la nivel mondial.

În perioada 26.07.2010 – 06.08.2010 am participat la un stagiu de formare continuă în cadrul Programului Sectorial Comenius - Mobilități Individuale, runda 15 ianuarie 2010. Participarea la acest curs a fost posibilă ca urmare a grantului obținut de la Uniunea Europeană prin intermediul Agenției Naționale pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale (ANPCDEF). De asemenea, am avut două surse de finanțare: Comenius-

LLP, respectiv FSE-POS DRU, grantul obținut fiindu-mi suficient pentru acoperirea cheltuielilor de transport, achitarea costului cursului de formare, cât și pentru cheltuielile de subzistență.

Stagiul, denumit „Overseas Teachers of English - Professional Development”, a fost organizat de Oxford House College, Londra, Marea Britanie. În vederea participării la cursul de formare, am luat și am ținut permanent legătura cu instituția organizatoare, pentru a răspunde nivelului de pregătire profesională a acesteia. Organizatorii cursului au pregătit un chestionar online pe site-ul colegiului, www.oxfordhousecollege.co.uk, unde am menționat obiectivele și așteptările mele în ceea ce privește cursul.

Cursul la care am participat s-a desfășurat pe parcursul a două săptămâni și a acoperit 40 de ore. Obiectivul major al cursului a fost dezvoltarea profesională a profesorilor de limba engleză. Acest lucru s-a realizat prin diferite activități practice, motivante, discuții, schimburi de experiență cu ceilalți profesori participanți la curs, folosirea unor metode de învățare moderne, inovatoare, strategii și tehnici interactive, activități în perechi, jocuri de rol.

Fiecare zi de curs a avut o anumită tematică, anunțată din timp, și a durat de la ora 9.00 până la 12.30. De la 12.30 până la 13.30 aveam ore de atelier (workshop) sau ore de observație. Deoarece instituția organizează și cursuri generale de limba engleză pentru tineri și adulți, am avut o mare șansă de a participa ca observator la ore de predare a limbii engleze, cursanții fiind de diferite niveluri, de la începători la avansați. Am putut alege orele la care am asistat și am observat numeroase activități adaptate în funcție de nivelul cursanților. Ariile tematice dezbătute pe parcursul stagiului au fost:

1. Managementul clasei, situații dificile, modalități de a face față elevilor-problemă, folosirea limbii materne, obținerea de feed-back de la elevi.
2. Corectarea erorilor (s-a pus un mare accent pe faptul că e mult mai important ca un elev să comunice și să se facă înțeles, chiar dacă la început va face destul de multe greșeli), schimbări recente în engleza britanică vorbită.
3. Studiul stilurilor de învățare ale elevilor și adaptarea strategiilor didactice în funcție de acestea.
4. Folosirea optimă a materialelor didactice și a materialelor autentice (ziare, reviste, internet).
5. Predarea limbii engleze prin intermediul culturii britanice.
6. Predarea limbii engleze prin intermediul literaturii, folosirea cântecelor și poeziilor.
7. Folosirea TIC în cadrul orelor de limba engleză.
8. Motivarea elevilor pentru a învăța limba engleză.

Toate activitățile au fost organizate pe ateliere de lucru, am lucrat pe grupe sau perechi, am dezbătut și comparat diferite metode și strategii de predare a limbii engleze. Activitățile au fost interactive, noi toți, profesorii-cursanți, fiind puși în situația de a fi elevi din nou.

De asemenea, pe lângă atelierele de lucru, am participat la discuții pe tema culturii și civilizației britanice, a sistemelor educative ale diferitelor țări reprezentate de participanții din: Republica Cehă, Estonia, Spania, Ungaria, Rusia, Brazilia și Portugalia.

Profesorul responsabil de grupa din care am făcut parte la curs ne-a împărtășit cunoștințele cu un extraordinar entuziasm, de-a dreptul molipsitor, ne-a prezentat ultimele tendințe în predarea limbii engleze fără a-și impune propriile păreri, ajutându-ne să adaptăm materialul didactic și activitățile în funcție de nivelul de cunoștințe al elevilor, dovedind prin comportamentul său că e foarte important să îți pastrezi motivația ca profesor pentru a fi în stare să-i motivezi și pe elevi. Calitatea materialelor oferite la curs a fost deosebită, având ocazia să multiplicăm și materiale din bogata bibliotecă a colegiului.

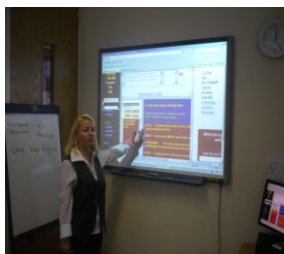
Londra, ca oraș turistic și cultural, mi-a oferit momente de neuitat. Big Ben, Palatul Parlamentului, London Eye, Palatul Buckingham, Turnul Londrei, British Museum, Galeria Națională, nemaivorbind de parcurile și grădinile metropolei, sunt locuri pe care și elevii mei au reușit să le „vadă” prin intermediul lentilei aparatului de fotografiat și al pliantelor aduse din orașul de pe Tamisa.

Adrese utile:

www.lip-ro.ro

<http://ec.europa.eu/aducation/trainingdatabase/>

Conținutul acestui articol reprezintă responsabilitatea exclusivă a autorului iar AN și Comisia Europeană nu sunt responsabile.

Comuna Cleja-populație, așezări omenеști și principalele activități economice

**Profesor, *Vasilică Nicoleta Oana*
Școala cu Clasele I-VIII nr.1 Faraoani, Bacău**

Comuna Cleja este situată în zona centrală a Moldovei, pe dealurile din partea dreaptă a culoarului Siretului, de-a lungul pârâului Cleja, afluent al Siretului, la aproximativ 20 km. depărtare, spre sud, de orașul Bacău.

Comuna mai cuprinde satele: Buda (spre est), Alexandrina (spre vest), Somușca (spre sud-vest) și Valea Mică (spre sud-est). În imediata vecinătate se află comuna Faraoani, spre nord-vest, satele Gheorghe Doja și Ciucani, aparținând comunei Răcăciuni, spre sud Siret, satul Gioseni spre est și o întinsă zonă de păduri și dealuri spre vest.

Față de principalele căi de comunicație, comuna Cleja se află la aproximativ 2 km. depărtare de calea ferată (gara Faraoani), iar partea estică a comunei (satul Buda) este străbătută de șoseaua națională E 85. Condiții naturale favorabile pe de o parte, cauze politico-economice și sociale au dus la apariția de așezări omenеști pe teritoriul actualei comune Cleja. Privitor la numele „Cleja” se poate remarca faptul că este unic în spațiul românesc, nemaexistând nici o altă localitate cu numele acesta. Cert este că toponimul „cleja” apare menționat pentru prima dată în Moldova într-un document din 3 mai 1588, emis la Troțuș, în care este pomenit printre alții și Ștefan din Cleja împreună cu fiii lui.

Locuitorii de astăzi din Cleja sunt de religie romano-catolică, primele indicii privind prezența lor aici găsindu-se menționate într-un document din februarie-noiembrie 1696, o anexă la relatarea misiunii ce a avut-o în Moldova misionarul Bernardino Silvestri. Prin prezența catolicilor în Cleja, localitatea intră în atenția străinilor astfel că într-o hartă apărută în 1792, Cleja figurează împreună cu localitatea Faraoani cu un total de 234 de familii. Interesul străinilor pentru comuna Cleja și locuitorii acesteia va crește în deceniile următoare într-o proporție remarcabilă, motivul constituindu-l locuitorii catolici de aici, care vor forma obiectul unei lungi și pasionate dispute privind originile și proveniența lor.

Numărul locuitorilor crește pe măsură ce ne apropiem de zilele noastre. Astfel, dacă în 1696 erau înregistrați 76 de locuitori, se ajunge ca în 1800 să fie 105 familii. În 1895 găsim 384 familii cu 1383 credincioși iar în 1995 erau în cadrul parohiei 1150 familii cu 4800 de credincioși.

Catolicii din Moldova au rezistat în acest spațiu mai ales datorită religiei catolice, culturii populare tradiționale, memoriei familiale și graiului specific care le-a conservat identitatea însă le-a accentuat în același timp și alteritatea față de majoritarii ortodocși, în concepția cărora un locuitor catolic era străin pentru că: era „ungur” ori „ungurean”, se îmbrăca în haine populare ardelenesti (în „port unguresc”), avea o cultură tradițională ardelenescă (deși românească), vorbea altfel-ardelenește românește și graiul unguresc-ceangău.

Casele din localitatea Cleja se încadrează în tipul casei tradiționale românești, chiar dacă astăzi se tinde și aici către construcția unor locuințe cu trăsături specifice. Sunt prevăzute cu prispe (odinioară din pământ bătătorit, astăzi din piatră), care le încadrează de regulă în două laturi, majoritate având și cerdac cu stâlpi ornamentați, dintre motivele decorative cele mai prezente fiind cele geometrice și florale.

Locuitorii din Cleja au ca ocupație principală agricultura, firesc în condițiile în care așezarea se află într-o zonă fertilă, propice cultivării ogoarelor cu plante dintre cele mai diverse. Creșterea vitelor a constituit o altă ocupație importantă, deși complementară, în economia locuitorilor așezării alături de agricultură, în timp ce păstoritul era practicat numai de anumiți oameni care se dedicau în exclusivitate acestei îndeletniciri, pentru aceștia din urmă agricultura fiind o ocupație minoră. Stănilile sunt separate de teritoriul satului în ultima vreme apărând stâni noi de mărime mică ce folosesc ca pășuni și miriștile ori locurile de unde s-au strâns recoltele sau a fost cosit fânul, oile fiind strânse de la oamenii satului.

Alături de agricultură și de creșterea animalelor care continuă să rămână îndeletniciri fundamentale ale locuitorilor din Cleja, amintim și unele ocupații complementare cum ar fi: stupăritul, pomicultura, viticultura, precum și meșteșugurile mai restrânse practicate în sat de butnari, dulgheri, sumănari, cojocari, rotari, la care se adaugă și fierarul.

Dacă întinsele suprafețe de păduri și pășuni au favorizat și menținut interesul pentru stupărit al unora dintre locuitorii din Cleja, viticultura însă a cunoscut oscilații sensibile privind aria de răspândire, cauzate de factorul politic. Cu toate acestea, cultura viței de vie, dincolo de zelul mai-marilor regimului comunist care au făcut ca o parte însemnată din viile localnicilor să fie tăiate, a fost și continuă să fie răspândită pe arii largi și astăzi în localitatea Cleja. De o mare răspândire și prețuire în același timp s-a bucurat și lucrul cu lemnul, atestat de altfel de multe izvoare istorice, putând fi dedus și din urmele ce se mai păstrează și astăzi. Acest aspect este explicabil dacă ținem seama și de faptul că localitatea are întinse zone forestiere. Dogăritul ori butnăritul sunt practicate și astăzi în localitate, Cleja fiind renumită prin confecționarea de vase de lemn: butoaie, cofe, ciubere, etc.

Bibliografie:

Ciubotaru, Ion-Vetre de civilizație populară tradițională: Cleja-Bacău, Iași, ed. „Presa Bună”, 1998
Mărtinaș, Dumitru-Originea ceangăilor din Moldova, Bacău, ed. Symbol, 1998
Coșa Anton-Cleja-monografie etnografică, ed. Semne, 2001

Personalitatea și competența profesorului de economie -studiu de specialitate-

**Profesor, Caramavrov M. Daniela-economie
Liceu Teoretic T. Arghezi, Craiova, județul Dolj**

Comenius spunea ca omul nu-și refuza nimic din ceea ce poate face, dacă are motivatie pentru munca lui, dacă oferta de invatare devine interesanta și atractiva pentru el, dacă cel ales sa-i lumineze mintea este inzestrat cu harul de-ai oferi satisfactia dorita. « Cat si de ce invata omul ? » este o intrebare care trebuie sa preocupe astazi omenirea, deoarece invatatura nu mai

este doar o problema individuala ci una sociala, este o conditie a succesului sau insuccesului in viata **si** de aceea este imperios necesar constientizarea , prin intermediul opiniei colective, a datoriei de a invata. O activitate atat de importanta, precum este invatarea, nu poate fi decat in seama unor profesioniști - **profesorii** - care, fara sa cunoasca directiile esentiale de actiune in vederea asigurarii progresului in invatare, cum ar fi :

a) stimularea elevului, motivarea lui, crearea dorintei de-a invata **si** educarea capacitatii de efort personal pentru invatare ;

b) asigurarea controlului **si** autocontrolului eficientei invatarii, prin feed-back activ, prin recompense **si** sanctiuni, autocritica **si** autoapreciere **si** fara sa aiba calitatile care se cer oricarui profesionist in domeniu ,calitati ce deriva din insasi esenta activitatii lui, din ceea ce societatea cere de la un asemenea profesionist, fara cunoasterea de catre profesor a motivatiilor care stau la baza invataturii .

Profesorul de socio-umane trebuie sa gaseasca raspunsul corect la urmatoarele intrebari:

- In ce masura motivatia pentru anumite obiecte corespunde capacitatii elevului ?
- Cum isi foloseste elevul capacitatile intelectuale de care dispune ?
- Ce imagine are elevul despre el insusi ?
- Are elevul dorinta de a obtine reusita scolara buna ?
- Ce motive **si** ambitii are elevul in ceea ce priveste activitatea lui de invatare ?
- Care este principala cauza a insuccesului lui la aceasta disciplina ?
- In orice clasa sunt elevi pasivi. Care este cauza probabila a acestei pasivitati?
- Un elev a invatat bine o bucata de timp, apoi s-a delasat. Care este motivul acestui act ?
- Cum se explica faptul ca un elev, desi este inteligent,nu invata bine, sau invers, altul mai putin inteligent are rezultate bune la invatatura ? Care este motivul real ?
- In ce directie simte elevul nevoia de ajutor? Poate profesorul sa il ofere ?
- Ce greutati intimpina elevul in pregatirea lectiilor acasa?
- Cat de mult este influentat elevul de catre colegi?
- Care sunt mijloacele de stimulare sau de pedepsire pe care le utilizeaza profesorul **si** ce efecte au asupra elevului ?

Munca oricarui profesor este de neconceput fara gasirea cailor de obtinere a randamentului maxim. In functie de varsta elevilor pe care-i indruma **si** de mediul in care lucreaza, i se cer **profesorului** insusiri diferite. Intre munca unei educatoare **si** cea a unui profesor universitar sunt **si** asemanari, dar **si** deosebiri care nu pot fi neluate in seama. De asemenea intre munca unui profesor din mediul rural **si** a unui din mediul urban sunt asemanari cat **si** deosebiri.Pentru desfasurarea optima a invatarii scolare este important sa se gasasca calitatile dominante, cerute tuturor profesorilor care predau economia,indiferent de varsta copiilor cu care lucreza **si** de mediul in care isi desfasoara activitatea, acele calitati ce deriva din esenta activitatii educative, acesta fiind un mijlocitor intre generatia care se ridica **si** valorile sociale create de omenire.

Cele mai multe calitati **ale profesorului** sunt cerute de rolul lui de indrumator al copiilor spre insusirea valorilor sociale.*calitatile fizice*, care sa-i permita cheltuirea unei mari cantitati de energie, mai ales nervoasa : atentie continua, efort de gandire **si** imaginatie, stapanire de sine , *calitatile intelectuale* necesare asimilarii unor cunostinte noi cat **si** cunosteriile elevilor **si** prevederii reactiilor lor, dar mai ales pentru a-**si** cunoaste propria motivatie ca dascal , indeplinindu-**si** rolul de profesor pentru toti, *insusirile afective* care sa-l ajute pe dascal sa iubeasca copiii **si** sa stie sa **si**-i apropie.Numai aceste calitati il vor face pe dascal sa gaseasca mai usor drumul spre inima copiilor **si**-i va putea influenta mai profund. Dascalul care-**si** iubeste copiii are o atitudine calda, atenta, delicata fata de fiecare dintre ei, este sensibil la toate succesele **si** insuccesele lor. Elevii educati de asemenea dascali vor deveni mai sensibili la aceasta atitudine plina de sollicitudine, dovedesc la randu-le mai mult atasament **si** respect fata de un asemenea dascal, decat fata de unul pedant, distant, ursuz, lipsit de caldura sufleteasca. Dascalii

care-**și** iubesc elevii știu că nu trebuie să treacă cu vederea greselile, nu scad nivelul cerințelor față de ei, ci le pretind mereu mai mult, îi încurajează **și**-i ajută pentru a se dezvolta neconținut, este obiectiv **și** drept în aprecieri, nu-i sicanizează, nu tolerează delasarile **și** capriciile, dar nici nu le sufocă independența de gândire. Dascălul nu trebuie să fie lipsit de optimism pedagogic, de încrederea în elev, în posibilitățile lui de dezvoltare, fiind convins că din fiecare copil, dacă este ajutat **și** îndrumat la timp, se poate forma un individ capabil să desfășoare o muncă folositoare. Foarte important este cunoașterea de către profesor a motivației pe care elevul o are pentru activitatea de învățare **și** de aceea la îndemână să stea diverse posibilități de cunoaștere a acestei motivații prin aplicarea scalelor pentru cunoașterea distribuției, selectivității **și** intensității motivației.

Personalitatea și competența profesorului de economie își pune amprenta decisiv asupra modului în care elevul va înțelege și va învăța această disciplină.

Bibliografie:

- 1.D. Goleman, Inteligența emoțională, cheia succesului în viață, Editura All, București, 2009, p.62-74.
- 2.Cucoș Constantin, Educația. Dimensiuni culturale și interculturale, Editura Polirom, Iași, 2000, p. 111
- 3.Zaharia Valentina, Management, Editura Economică, București, 2004, pag.52-67.

Compunerile libere - o sinteză creatoare a competențelor dobândite prin studiul limbii și literaturii române

**Institutoare, Cleșiu Tatiana,
Școala cu Casele I-VIII Turcoaia, județul Tulcea**

Scopul studierii limbii române în perioada școlarității obligatorii este acela de a forma un tânăr cu o cultură comunicatională și literară de bază, capabil să înțeleagă lumea, să comunice și să interacționeze cu semenii, să-și utilizeze în mod eficient și creativ capacitățile proprii pentru rezolvarea unor probleme concrete din viața cotidiană, să poată continua în orice fază a existenței sale procesul de învățare, să fie sensibil la frumosul din natură și la cel creat de om.

În prezent Curriculum-ul de limba română propune un nou model, cel comunicativ-funcțional, adecvat nu numai specificului acestui obiect de studiu, ci și modalităților propriu-zise de structurare a competenței de comunicare a elevilor. În mod concret, acest model presupune dezvoltarea integrată a capacităților de receptare și de exprimare orală, respectiv de receptare a mesajului scris și de exprimare scrisă. De altfel, comunicarea se constituie prin fuziunea celor patru capacități menționate anterior.

În mod concret, dezvoltarea competențelor de comunicare menționate se realizează prin familiarizarea elevilor cu situații diverse de comunicare orală și scrisă, cu texte literare și nonliterare adecvate vârstei școlare.

La clasele I-IV, realizarea diverselor tipuri de compoziție reprezintă o sinteză a tot ceea ce elevii învață la limba și literatura română, precum și la celelalte obiecte de învățământ, mai ales sub raportul corectitudinii exprimării, iar pe de altă parte constituie cel mai nimerit prilej de valorificare a experienței de viață a elevilor, oricât de redusă ar fi aceasta, de manifestare a imaginației și fanteziei lor creatoare. Fiind vorba de "compunere", se înțelege că elementele de creație, originale, de compoziție trebuie să reprezinte criteriul principal de evaluare a tuturor lucrărilor pe care elevii le realizează fie în clasă, fie în afara orelor.

Sunt evidente, după cum lesne se poate observa, valențele formative ale compunerilor, în primul rând din punct de vedere al dezvoltării imaginației și gândirii creatoare.

Foarte frecvent se realizează compuneri după un plan și o pregătire prealabilă atât de amănunțite încât în mod practic contribuția personală a elevilor este aproape nulă. În asemenea cazuri, de fapt, nici nu poate fi vorba de o "compoziție" ci de o simplă reproducere a unor fapte și date dinainte cunoscute. La cele de mai sus trebuie adăugat faptul că deseori se intervine în compunerile în care elevii prezintă propriile lor sentimente, izvorâte din cunoașterea directă a diverselor aspecte de viață, din observarea nemijlocită a obiectelor și fenomenelor cu care vin în contact. Se creează astfel situația anacronică și neverosimilă că toți elevii clasei trebuie să simtă la fel, să-și manifeste în același chip stările emoționale, conform "dirijării" excesive din partea învățătorului. În acest din urmă caz, este ignorat de fapt procesul psihologic specific de formare și dezvoltare a sentimentelor, confundându-se cu procesul însușirii noțiunilor.

"Tutela" exagerată asupra activității de creație a elevilor în alcătuirea compunerilor duce, în același timp, la realizarea unor compuneri șablon, aproape identice, încât cu mare greutate se pot delimita elementele de creație, originale ale elevilor, de simplă reproducere a unor date pe care le-au acumulat în pregătirea prealabilă alcătuirii compunerilor. Asemenea situații se întâlnesc chiar în cazul unor intenții bune, dar nerealizate corespunzător, de efectuare a compunerilor libere, în care imaginația și fantezia creatoare a elevilor trebuie să aibă un câmp larg de afirmare. Și în elaborarea unor asemenea compuneri, foarte frecvent "libertatea" și independentă elevilor sunt serios afectate de intervențiile și "ajutorul" învățătorilor, care depășesc strictul necesar și care -în aceste cazuri- nu numai că sunt de prisos, dar pot chiar deranja.

Clasificarea compunerilor se face, după cum se știe, atât în funcție de materialul pe baza căruia se realizează compunerea (textul citit, tabloul, șirul de ilustrații etc.) cât și cu gradul de participare independentă, creatoare a elevilor în elaborarea compunerilor (cu cuvinte de sprijin, cu început dat, pe baza observațiilor și impresiilor elevilor, compuneri libere etc). Deseori se confundă elementele de tehnica alcătuirii compunerilor cu felurile acestora.

Este firesc, ca toate compunerile să fie alcătuite pe baza unui plan (fie stabilit de către învățător, fie elaborat împreună cu elevii sau în mod independent de către aceștia), să aibă o structură riguroasă, să fie orale sau scrise. Dar toate acestea nu reprezintă în sine feluri de compuneri, ci elemente de tehnica alcătuirii unei compuneri.

Această înțelegere deformată cu privire la felurile compunerilor face ca în practica școlară să se piardă din vedere tocmai ceea ce este esențial : compunerea, indiferent de forma sa, trebuie să fie rezultatul unui efort personal al elevilor, al unei activități de creație din partea acestora. Experiența demonstrează cu convingere că toți elevii, începând cu cei din clasa I, sunt capabili, într-o măsură mai mare sau mai mică, să desfășoare o activitate de creație, să aducă o notă de originalitate în compunerile pe care le realizează, cu condiția să fie pregătiți în acest scop și să li se creeze condițiile corespunzătoare. Tocmai în aceasta trebuie văzută valoarea formativă a compunerilor, contribuția lor la dezvoltarea capacităților intelectuale ale elevilor.

Unele compuneri se bazează pe material literar, iar altele pe experiența personală și observațiile directe ale elevilor. Acestea din urmă se remarcă prin caracterul lor independent și creator contribuind la:

- îmbogățirea cunoștințelor despre realitatea înconjurătoare;
- dezvoltarea receptivității, a spiritului de observație, a sensibilității copiilor;
- dezvoltarea gândirii logice și creatoare;
- dezvoltarea deprinderii de exprimare coerentă, corectă și expresivă;
- formarea deprinderii de muncă intelectuală independentă;
- cultivarea simțului artistic și stimularea imaginației creatoare.

Părerea mea, ca de altfel și opinia multor învățători este că, la baza unei compuneri libere nu trebuie să fie un plan sau un model, ci o pregătire prealabilă, atât informațională, cât și tehnică a elevilor, ca ei să-și poată proiecta o lucrare proprie, originală. Realizarea propriu-zisă a creației trebuie să fie liberă, cu condiția ca elevii să fie pregătiți corespunzător în acest sens.

Directorul de școală o profesie ?

**Profesor, Cornelia Melcu,
Școala Generală Nr. 9 „Nicolae Orghidan”, Brașov**

Promovarea instituțiilor școlare a devenit o necesitate în condițiile lumii postmoderne. Trăim într-o societate bazată pe consum și pe marfă iar școala, din ce în ce mai mult, trebuie să se adapteze legilor acestora. Ele impun o regândire a întregului proces de conducere al instituțiilor școlare, cu atât mai mult cu cât „principiul descentralizării” este cel care călăuzește, conform inițiatorilor, noua Lege a Educației. Descentralizarea constituie, în anumite privințe, cel mai important feed-back pentru managerii școlari. Autonomie, participare, inițiativă, motivare, pluralism- sunt pe scurt (Emil Păun, Iași, p. 148) cele mai importante avantaje pe care le aduce principiul descentralizării. Trebuie să fim de acord și cu afirmația că „ Descentralizarea excesivă și introdusă fără suficientă pregătire poate produce efecte perverse.”(Emil Păun, op.cit.) Printre acestea putem enumera rutina și conformismul, inegalitatea între școli și segregarea acestora, concurența neloială între instituțiile școlare,etc. Toate acestea pot fi evitate prin formarea managerilor școlari, manageri pregătiți pentru a face față acestor provocări. Prin urmare, din ce în ce mai mult apare nevoia profesionalizării managerilor școlari pentru ca aceștia să răspundă eficient și eficace atribuțiilor care le revin; cu alte cuvinte vorbim de o pregătire care să asigure managerilor școlari competențe specifice rolurilor îndeplinite.

Cei mai mulți specialiști dar și membrii ai comunității unităților școlare își pun întrebarea cum se va face recrutarea viitorilor directori- termenul de *director* fiind utilizat cu sensul de *manager* . Există pe plan mondial o multitudine de căi prin care aceasta se îndeplinește; două situații sunt frecvente: directorii proveniți din rândul cadrelor didactice, denumiți directori- educatori și directorii care nu aparțin sistemului de învățământ dar care au pregătire managerială, denumiți directori- administratori. Sistemul britanic și cel american, ca și multe din țările Commonwealth sunt cele în care există directori- administratori, aceștia având atribuții predominant administrative, financiare, cele din sfera academică revenind directorilor adjuncți (proveniți din rândul cadrelor didactice). Avantajele ar fi că managerul este exclusiv preocupat de problemele amintite, nu are ore de curs și nu intervine în procesul de învățământ. Totuși, sigur împrumutul acestei căi de recrutare ar conduce la multe disfuncții în cadrul sistemului de învățământ românesc deoarece în primul rând nu este specifică felului nostru de a fi, apoi ar constitui sursă clară de conflicte datorită tendinței de a conduce școala ca pe o fabrică sau o unitate comercială. Directorii- educatori sunt cel mai des întâlniți; aici se întâlnesc două cazuri: directorii recrutați pentru a fi în funcție pe o perioadă limitată (în România fiind între 4 și 8 ani) și cei recrutați și formați pentru o perioadă mai lungă sau chiar pentru întreaga carieră. Niciuna dintre modalitățile de recrutare nu este perfectă dar sigur oricare s-ar alege s-ar cuveni a fi adaptată tradițiilor și culturii manageriale a fiecărui popor.

Specialiștii români din domeniul educației (E Păun, I. Jinga, R.M. Niculescu, R. Iucu), membrii comunității școlare, syndicatele și chiar elevii consultați cred că cea mai bună soluție pentru România este recrutarea managerilor școlari din rândul cadrelor didactice, cu durata mandatului prevăzută prin lege - minimum 8 ani.

După părerea mea, a fi manager în zilele noastre implică o mulțime de noi responsabilități care cer criterii clare de recrutare și de pregătire. Conducerea școlii ne apare ca fiind o acțiune complexă de planificare, organizare, îndrumare, decizie și control, exercitată de către director alături de alte organisme colective, constituite la nivelul ei, asupra întregii activități ce se desfășoară în cadrul acestei instituții. Principalele funcții ale conducerii școlii sunt : planificarea, organizarea, controlul, îndrumarea , decizia.

Toate acestea pe fondul unei societăți în continuă schimbare și evoluție. Managerul, alături de echipa sa, este dator să găsească cea mai bună cale de promovare a instituției pe care o conduce.

Sunt multe cazuri în care, datorită publicității negative în presă sau mass-media, unele școli pierd din prestigiu sau altele, care, datorită unei proaste informări, pierd elevi, părinții acestora preferând altă unitate de învățământ pentru copiii lor. Indiferent de care caz vorbim- și sigur mai sunt și altele- este clar că intrăm într-o nouă eră în care școlile trebuie să-și gestioneze propria imagine prin managerul lor. Chiar dacă școala are o imagine bună, este vital ca aceasta să fie menținută și consolidată pe viitor. Dar cum am putea gestiona imaginea școlii și ce înseamnă acest fapt pentru manager, cadre didactice, elevi și comunitate? Fiecare școală trebuie să-și alcătuiască propria strategie de *marketing* (înțeles ca procesul de atragere a elevilor și părinților în școală, odată cu loialitatea și sprijinul acestora) și de *relații publice* (termen prin care ne referim la activitatea de întreținere a unei imagini publice favorabile școlii) . În condițiile finanțării *per elev* există mai multe motive care obligă la o imagine bună a școlii, motive din care amintim:

- o imagine pozitivă permite școlii recrutarea de elevi care pot fi capabili de performanțe școlare
- recrutarea de elevi conduce la echilibru și siguranță financiară
- posibilia finanțatori externi nu sunt interesați să colaboreze cu școlile „necunoscute”,
- promovarea școlii este un mijloc ideal de a primi feed-back și de a îmbunătăți activitatea managerială „din mers”etc.

Conducerea modernă a școlii impune ca directorii/managerii să aibă o viziune clară de viitor. O școală bună este o școală în care viziunea managerului și a echipei lui reflectă punctul de vedere al cadrelor didactice, al elevilor și al comunității din care face parte. O viziune școlară valoroasă ar trebui să se proiecteze în viitor, să facă referire la „viitorul dezirabil”, stabilind caracteristicile și atributele instituției în timp de trei până la cinci ani . O viziune poate fi rezumată într-o declarație de misiune,o deviză, un slogan, care include punctele cheie ale activității instituției, cum ar fi: *Gândim și învățăm împreună; Fii motivat, visează , transformă-te; Învățăm împreună pentru a crea oportunități pentru toți; etc.* Viziunea va ajuta managerul să identifice lucrurile care trebuie să se schimbe pentru a se îmbunătăți calitatea actului educativ. Acestea pot forma elemente centrale în planul de acțiune/ proiectele instituționale pentru viitor și mesaje-cheie care trebuie să fie transmise de școală comunității. Pentru ca o școală să capete un renume este necesar ca directorul împreună cu echipa lui de cadre didactice să realizeze proiecte instituționale prin care să evidențieze valorile și elevii cu competențe deosebite. Aceste proiecte se pot aborda pe două direcții: vertical (logica descendentă) de tip centralizat, în care managementul este o proiecție și o aplicare a deciziilor luate la nivel superior, și orizontal (logica ascendentă) de tip descentralizat, în care școala are autonomie funcțională.

Pentru a realiza toate acestea cred că este necesară înființarea unei echipe- numite de obicei, în școală, comisie- care să se ocupe de marketing și RP (Comisia pentru promovarea imaginii școlii). Din această echipă ar trebui să facă parte managerul, un cadru didactic care dovedește competențe în domeniu, un membru al comunității- părinte, consilier local,etc.). Rolul acestei comisii este de a îmbunătăți imaginea școlii și de a-i dovedi prestigiul și nu de a lua decizii importante legate de procesul instructiv-educativ. Primul pas al acestei comisii este diagnosticarea punctului de plecare adică cunoașterea modului în care școala este percepută din interior și în comunitate. Se vor colecta informații din fișele de evaluare ale personalului, din convorbirile cu elevii și părinții, din documentele oficiale și/sau inspecții, din administrarea de chestionare personalului, elevilor, părinților, din aricolele din ziare și/sau emisiunile de radio sau televizate. Această diagnosticare va permite cunoașterea modului în care este percepută școala, va ajuta la identificarea priorităților și va permite înregistrarea progreselor făcute. Apoi comisia va trebui să pună în aplicare o strategie prin care să determine școala „să iasă în față”, o strategie bazată pe acțiuni concrete care vor fi monitorizate, evaluate și regândite la nevoie.

Pentru ca strategia să fie eficientă trebuie ca întregul personal să contribuie, prin atitudine și acțiune, la aceasta, să se comunice eficient și să se lucreze în echipă.

Sunt responsabil al Comisiei de promovare a imaginii școlii de doi ani și pot spune că, o parte din tot ceea ce am scris am și aplicat deja. Școala din care provin este o școală de periferie, dintr-un cartier muncitoresc și cu multe probleme. Dacă înainte prea puțin se știa despre școala noastră, de când este unica școală a comunității, prin comasare, lucrurile s-au schimbat. Managerul are o viziune clară și misiunea școlii este elaborată și potrivită idealului educațional. Am realizat blazonul școlii și deviza sa; am creat situl școlii și pliantul de prezentare. Împreună cu echipa managerială am pornit și o campanie de promovare a unității prin presă: emisiuni televizate, reportaje, știri, invitații adresate posturilor locale de radio și televiziune, articole apărute în presa locală. Deja rezultatele se văd pentru că elevii nu mai pleacă în alte școli în clasa aV-a și tot mai mult părinții și locuitorii cartierului cunosc activitatea desfășurată în unitatea noastră de învățământ.

În concluzie, este esențial pentru un manager să știe să promoveze instituția din care face parte pentru ca aceasta să devină competitivă pe piața educației care, deși controversată, există și se manifestă și în societatea românească. Prin urmare cursurile de marketing și advertising trebuie să fie obligatoriu incluse în planurile de școlarizare pentru formarea directorilor dacă vrem să avem un profil de competență al managerului școlar eficient și eficace.

BIBLIOGRAFIE ȘI SURSE WEB:

Best, B., Donnelly, I. and Grebot, M. (2006) The Promoting Your School Pocketbook. Teachers' Pocketbooks.

Jinga, I. Joița, E. (2006). Manual de pedagogie, Ed. All, București

Nicola, I. (2003). Tratat de pedagogie școlară. Ed. Aramis, București

Niculescu, R.M. (2007) .Managementul resurselor umane în educație. Ed. Aeternitas, Alba Iulia

Păun, E. (1999). Școala- abordare sociopedagogică. Ed. Polirom, Iași

<http://www.brinbest.com/id21.html>

Proiect educațional „Sărbătorile românilor, prilej de bucurie”

**Învățător Neagu Maria Ramona,
Școala cu Clasele I-VIII Luncani, Comuna Mărgineni, județul Bacău**

ARGUMENT:

Sărbătorile românilor sunt un prilej de bucurie și de împăcar, sufletească, un prilej de bucurie și de a fi mai buni. Tradițiile trebuie păstrate și predate generațiilor care urmează.

Copiii iubesc sărbătorile naționale deoarece își îmbunătățesc cunoștințele prin aflarea mai multor povești, legende despre trecutul neamului nostru. Totodată, îndrăgesc și mai mult sărbătorile creștinești: Sfântul Nicolae, Crăciunul, Paștele, și de aceea, cu ajutorul părinților vom încerca să sădim în sufletele lor iubire pentru Dumnezeu și semenii.

Analizând modul în care sunt reflectate valorile în societate, dar și realitățile socio-umane și intelectuale întâlnite zi de zi, se constată nevoia organizării de activități care să-i mobilizeze pe elevi în realizarea unor creații artistice și literare proprii, să le cultive sentimentul „frumosului”.

Școala și comunitatea au datoria de a veghea asupra dezvoltării personale optime a fiecărui elev, stimulându-l în căutarea și descoperirea aptitudinilor / intereselor / talentelor acestora, cultivându-le simultan aplicația și perseverența în realizarea obiectivelor propuse. Spiritul de

echipă, colaborarea, intercunoașterea, lărgirea orizontului cultural vor fi stimulate prin activitățile din cadrul proiectului care vor implica elevi cu potențial creativ.

SCOPUL: formarea competențelor artistice ale elevilor prin utilizarea limbajului universal al artei și literaturii

OBIECTIVE:

- dezvoltarea gustului artistic, a sensibilității artistice;
- dezvoltarea imaginației și a gândirii creatoare,
- dezvoltarea aptitudinilor de relaționare socială.

PARTENERI:

- Primăria Mărgineni
- Centrul Cultural „Nicolae Bălcescu” Unesco, București
- Pictorul Ioan Măric
- Biblioteca Județeană „C Sturdza”, Bacău

GRUP ȚINTĂ:

Proiectul este destinat :

-preșcolarilor și elevilor din clasele I – VIII din cele trei școli din comună: Școala cu clasele I-VIII Luncani; Școala cu clasele I-VIII Al. Piru Mărgineni; Școala cu clasele I-VIII Barați.

REZULTATE AȘTEPTATE:

- implicarea învățătorilor/profesorilor îndrumători în realizarea creațiilor plastice și literare;
- participarea a 30 de cadre didactice și 100 de elevi cu lucrări în cadrul proiectului;
- realizarea de expoziții cu lucrările din cadrul proiectului în școlile implicate în proiect;
- realizarea unei expoziții cu lucrările elevilor la Biblioteca Județeană „C Sturdza”, Bacău și la Centru Cultural „Nicolae Bălcescu”, București;

INDICATORI DE EVALUARE:

- numărul preșcolarilor și elevilor participanți la expoziție;
- cantitatea și calitatea lucrărilor create în urma activităților din proiect;
- implicarea cât mai multor parteneri instituționali în activitățile desfășurate;
- numărul articolelor de presă și a referințelor mass-media referitoare la proiect;
- relevanța activităților pentru scopurile proiectului, așa cum a fost percepută de instituțiile partenere și colaboratori;

MODALITĂȚI DE EVALUARE:

- chestionare aplicate beneficiarilor;
- analiza produselor finale;
- sondaje de opinie.
- articolele aparute în presa locală

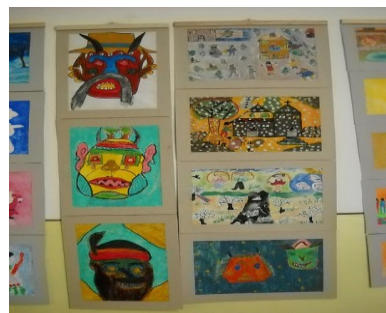
BENEFICIARI PROIECTULUI:

Există 4 categorii de beneficiari direcți:

- preșcolarii și elevii, categoria cea mai numeroasă
- cadrele didactice implicate în proiect
- instituțiile partenere
- instituțiile/organizațiile/întreprinzătorii care vor colabora la realizarea proiectului

Există 4 categorii de beneficiari indirecți:

- membrii familiilor elevilor implicați în proiect
- colegii elevilor implicați în proiect
- toate cadrele didactice din școlile implicate în proiect

- beneficiarii efortului de promovare a acțiunilor proiectului
- membrii comunității locale

ACȚIUNI:

1. „*Iarna în culori*”- expoziție itinerantă cu desene; concurs pe teme istorice; moment artistic. Invitați: Pictorul Ioan Măric, istoricul Eugen Șendrea, reprezentanți ai primăriei locale, ai bisericii locale, ai bibliotecii comunale și ai presei din județul Bacău
2. „*Steluțe de Crăciun*”- expoziție realizată la Biblioteca Județeană C. Sturdza Bacău și susținerea unui program artistic.
3. „*De ziua ta, mămico!*”- concurs de desene, felicitări, colaje, măștișoare și creații literare
4. „*Lumină din lumină*”- expoziție itinerantă cu desene, colaje, felicitări, icoane pe sticlă, ouă încondeiate; moment artistic. Invitați: Pictorul Ioan Măric, reprezentanți ai instituțiilor locale și ai presei.
5. „*Sărbătorile primăverii*” – expoziție cu lucrările copiilor realizată la Centrul Cultural Unesco, București
6. „*Copilăria în imagini*”- expoziție realizată la Biblioteca Județeană C. Sturdza Bacău

IMPACTUL PROIECTULUI:

- grupul -țintă dobândește competențe de a realiza creații literare și plastice;
- se dezvoltă parteneriate pe termen lung, bazate pe scopuri comune, între instituțiile școlare și autoritățile locale, alte instituții/organizații sau chiar întreprinzători din proximitatea teritorială;
- școala își sporește capacitatea instituțională, își mărește prestigiul, utilizează exemple de bune practici în întreaga activitate.

Proiect educațional „*Glasul naturii, glasul prieteniei,*”

**Institutor, Posescu Tatiana,
Școala cu Clasele I-VIII Podenii Noi, județul Prahova**

„Prietenia adevărată presupune un interes curat, obiectiv și dezinteresat pentru fericirea altuia, și acesta, la randu-i, identificarea sa cu însăși amicul.” Arthur Șopenhauer

Argument

Derularea proiectului „Glasul naturii, glasul prieteniei” are drept motivație entuziasmul și deschiderea cu care reacționează copiii, la această vârstă, la stabilirea de relații noi de prietenie, dar și efectul benefic al acestor relații pentru conturarea dimensiunii viitoarelor personalități.

Capacitatea de a lega prietenii bazate pe sinceritate, încredere reciprocă, altruism, pasiuni și interese comune nu este doar ilustrarea frumuseții caracterului uman; ea este calea de a evita pericolul ca omul să se transforme dintr-o ființă socială într-una robotizată și însingurată. După părerea mea, prietenia este astăzi pentru oameni ceea ce este ecologia pentru natură. Ca și în cazul degradării mediului natural, degradarea relațiilor interumane nu este conștientizată încă pe deplin. Respectul, grija, afecțiunea, dorința de a ocroti sunt sentimente pe care le presupune prietenia, această frumoasă legătură care-i unește pe oameni. Pentru că, de două milioane de ani, de când există omul pe pământ, natura l-a ocrotit, toate aceste atitudini trebuie să le avem și față de ea. Datoria noastră este să redăm naturii eternitatea prin iubire, înțelegere, adaptare, fugind de extreme și căutând de fiecare dată calea de mijloc.

Elevul de vârstă școlară mică învață să se joace, să lucreze, să-și desfășoare activitatea într-un cadru organizat, la început, într-o colectivitate, în grup, iar apoi chiar în grupuri diferite. Acest lucru îi dă posibilitatea de a comunica mai bine, de a se integra în cadrul acelui grup, de a deveni mai creativ, de a trage concluzii. Are posibilitatea de a învăța din experiența altora, de a deveni mai sociabil, de a lega prietenii.

Unități participante: Șc cu cls I-VIII Podenii Noi și Șc. cu cls I-VIII Ariceștii-Zeletin

Concepte cheie: *comunicare, prietenie, emoție, înțelegere, cooperare*

Durata proiectului ianuarie 2011 – mai 2011

Programul: Consiliere și orientare

Modulul : Comunicare și abilități sociale

Scop : antrenarea școlarilor în activități comune în vederea dezvoltării relațiilor de colaborare și formarea relațiilor de prietenie între elevi, dezvoltarea imaginației, a modalităților de comunicare eficientă și lucru în echipă.

Grup țintă: școlarii din ciclul primar

Echipa de proiect: coordonator proiect : inst. Posescu Tatiana; partener inst. Radulescu Ileana

Modalități de evaluare: -exprimarea ideilor și argumentelor personale prin postere, desene, colaje, eseuri scurte; activități practice; fișe individuale; realizarea de portofolii.

Obiective

a) privind elevii: promovarea dialogului și a comunicării între elevii celor instituții; creșterea gradului de socializare și comunicare; conștientizarea afectivității de grup ca suport al prieteniei; identificarea propriilor valori și a grupului din care face parte, stimularea și promovarea capacităților creatoare ale elevilor prin expoziții cu lucrări plastice, realizarea de compoziții literare; dramatizarea unor povești; însușirea unui comportament tolerant, civilizat, afectiv, ca suport al stabilirii unor relații de prietenie, exersarea tuturor formelor de comunicare.

b) privind părinții și alți factori educaționali din comunitate: implicarea părinților în reușita proiectului; conștientizarea părinților privind rolul important al acestora alături de școală, în formarea și educarea propriilor copii, în dezvoltarea capacităților de comunicare și interrelaționare a acestora cu copiii din școala parteneră; încurajarea relațiilor de prietenie între copii; implicarea directă și indirectă în aceste activități.

RESURSE

-**umane:** elevi ai claselor I-IV de la școlile implicate în proiect; cadrele didactice ; părinții și bunicii elevilor ; conducerea unităților implicate în proiect; reprezentanți ai comunităților locale.

- **materiale:** panouri, afișe, aparate de filmat, coli albe și colorate, culori, acuarele, carioca, dosare, diplome, diverse materiale utilizate la orele de abilități practice, microbuz școlar, creioane colorate, hârtie creponată, fișe de lucru, prezentări power-point, carton, aparat foto, video, cd-uri cu colinde, flip-chart

-**informationale:** internet, scrisori, expoziții, revista colara, pliante, diferite cărți;

- **financiare:** autofinanțare-învățători, părinți ; sponsorizări ale proprietarilor de magazine .

ETAPELE PROIECTULUI:

FORMAREA ȘI ORGANIZAREA ECHIPEI: stabilirea responsabilităților; stabilirea calendarului activităților; popularizarea proiectului;

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚILOR

„VINO CU NOI ÎN LUMEA PRIETENIEI ȘI ARMONIEI „

Întocmirea și redactarea proiectului se face în echipă, acesta va fi prezentat directorilor celor două școli partener și colegilor din școli în cadrul comisiei metodice a învățătorilor; Se realizează slide-uri de prezentare a școlilor precum și a elevilor implicați în proiect .La popularizarea proiectului vor contribui și distribuirea pliantelor ce cuprind informații despre desfășurarea activităților și evaluarea acestora; afișarea acestora la avizierul fiecărei școli.

Echipa de proiect se obligă să acorde atenția cuvenită și să întreprindă acțiunile propuse în calendarul parteneriatului.

„PUNTEA PRIETENIEI „

Pantomima : Împărțiți în 4 echipe, elevii mimeaza câte o emoție. Astfel în fața clasei, fiecare echipă va mima câte o emoție trăită.

Exercițiu de comunicare Împart elevii în patru grupe. Le cer să scrie ce emoții au simțit la citirea poveștii. Cu acele cuvinte fiecare grupă va alcătui un refren despre prietenie și o emoție pe care îl vor cânta în fața clasei.

Fișa de aplicație., Redați pe scurt un eveniment care va emoționat până la lacrimi.,

Rețea de discuții: Ce a provocat emoția? V-ați manifestat în fața celorlalți? Dacă evenimentul s-ar repeta ați mai reacționa la fel? Ce fel de emoții vă exteriorizați mai ușor pe cele pozitive sau negative?

Prezentarea power point - Povestea curcubeului.

Exercițiu de imaginație Dați fiecărei emoții o culoare. Realizați individual un curcubeu așezând emoțiile corespunzătoare culorii alese.

Divertisment - Emoțiile se înfrățesc, formează un curcubeu și pornesc pe sunetele muzicii dansând în grupe de câte șapte. Copiii își exprimă emoțiile, trăirile prin mișcări ritmice, încetinind ritmul sau schimbând mișcarea, imaginând lumea culorilor după propriile reprezentări.

Evaluare Ce culoare a avut activitatea de azi?

„NU DOAR TU, CI EU, EL, EA ȘI NATURA-I PRIETENA MEA,,

PPT-Povestea., Norișor, copilul norilor”

Exercițiu de imaginație- Redă definiția pe care ai găsit-o printr-un desen care să reprezinte un element din natură.

Joc de rol -Se aleg perechi fată –băiat și fiecare trebuie să arate partenerului ce bine e să fi plantă (fată) și animal(băiatul)

Exercițiu de imaginație- Desenează o plantă care să te reprezinte-motivează alegerea

Jocuri didactice

- pescuitul magnetic(Divizați în grupe mici elevii vor pescui folosind undițele magnetice, pești confecționați din hârtie pe care sunt scrise proverbe despre prietenie)

-copacii prieteniei(Divizați în grupe mici elevii vor realiza din palmele lor copacii, fiecare va scrie sloganuri privind prietenia)

-florile prieteniei (Li se vor da elevilor petale ale diferitelor flori de toamnă iar ei vor imbrina petalele din componența florilor încât să reconstituie proverbe)

Fiecare grupă își alege un proverb și îl comentează.

Joc de mima -Dacă aș fi un fenomen al naturii aș fi...

„PAȘII PRIETENIEI,,

Joc didactic(În echipe, elevii își conturează palma stângă iar pe cele cinci degete redau printr-un singur cuvânt cele cinci calități ale creionului așa cum reies din poveste)

Exercițiu de comunicare: Credeți că aceste calități trebuie să corespundă unui prieten? De ce?

Exercițiu de imaginație: Conturează imaginea prietenului tău într-un creion.

Joc de mima : Mimează una din aceste calități.

Tehnica falselor ipoteze : Dacă creionul ar vorbi ce crezi că ți-ar spune?

Dacă ai fi un creion ce ai spune copiilor?

Linia valorică a persoanei (Clasa este împărțită în grupuri de 3-4 elevi. Fiecare grup are sarcina de prinde câte un creion pe care se afla scris (linie valorică-a persoanei): **bunătate, iubire, înțelegere, dăruire, prietenie, compasiune, hărnicie, unire**. Vor avea la dispoziție 5 minute pentru a găsi 8 argumente, corelații, la cuvântul ales).

Biletul pentru mama în care spune ce impresii i-a lăsat activitatea.

„RODUL MUNCII NOASTRE,, : Concurs cu premii

SECTIUNEA A -Poezia prieteniei-elevii își recita compozițiile proprii;

SECTIUNEA B - Prietenia e o floare -eseu ;

SECTIUNEA C –Țara prieteniei - desen

SECTIUNEA D-Prietenia în lumea poveștilor-dramatizare a unor povești care să redea prietenia omului cu plantele, animalele;

SECTIUNEA E Eu și prietenul meu –caricatură.

Juriul este reprezentat de directorii celor două școli , 4 elevi din ciclul gimnazial, sponsorii proiectului, trei părinți; Elevii vor primi diplome iar cei care obțin premii vor primi pe lângă diplome și câte un cadou din partea sponsorilor; Părinții vor realiza costumele necesare elevilor pentru desfășurarea dramatizărilor.

EVALUAREA PROIECTULUI: amenajarea unor panouri tematice în unitățile participante la proiect, realizarea unor spectacole - dramatizări diferite povești și povești; expoziții de desene și colaje ; expoziție de fotografii din activități; realizarea revistei școlare, „Glasul naturii, glasul prieteniei”, prezentarea video a dramatizărilor și a concursurilor, albume foto, postarea unor materiale pe site-ul www.Didactic.ro.

IMPACT SOCIAL: construirea și menținerea unei relații de prietenie între elevi; adoptarea unei atitudini pozitive față de ceilalți; încredere, acceptare, deschidere; dezvoltarea spiritului de colaborare, competiție și fairplay; antrenarea elevilor în selectarea de informații; dezvoltarea inteligenței, sensibilității și imaginației micilor școlari.

REZULTATE AȘTEPTATE-din 45 elevi ,45 realizează portofolii; o revistă, panouri cu expoziții.

Politici și strategii de marketing în serviciile educaționale pentru adulți Studiu

*Profesor învățământ primar Iulia-Cătălina Vrînceanu,
Școala cu Clasele I-VIII Barați, comuna Mărgineni, județul Bacău*

1.1 Particularități ale marketingului serviciilor educaționale pentru adulți

Marketingul educațional reprezintă o nouă concepție cu privire la desfășurarea activităților educaționale, ca expresie a prospectării și perfecționării mijloacelor prin care învățământul poate utiliza posibilitățile sale de integrare și influențare a societății.

În ceea ce privește marketingul serviciilor educaționale pentru adulți, există o serie de particularități care se referă, mai ales, la elaborarea strategiilor și stabilirea obiectivelor. Politica de marketing se particularizează prin modul specific de fundamentare, care presupune corelarea tehnicilor de micromarketing cu cele de macromarketing și participarea diferitelor niveluri decizionale în formarea și execuția lor. De asemenea, apar specificități și în ceea ce privește produsul, prețul, plasarea (distribuția), personalul și promovarea activităților educaționale – cei 5 P care constituie mixul de marketing. Punctul de plecare al marketingului serviciilor educaționale destinate adulților este reprezentat de cercetarea minuțioasă a grupului-țintă, care are în vedere structura socială și demografică, situația economică, nivelul de educație și instruire, trăsăturile psihosociale (atitudini, motivații, interese, valori, comportamente) și nevoile membrilor comunității/organizației. Orice campanie de marketing trebuie să ia în considerare acești factori și să fie compatibilă cu tradițiile culturale și religioase ale potențialilor beneficiari.. Cercetarea de piață este crucială, nu numai în faza de planificare, ci și în cea de implementare; Cei care efectuează cercetarea trebuie să fie permanent la curent schimbările nevoilor potențialilor beneficiari.

Sistemul informațional de marketing a apărut ca urmare a eficientizării programelor de marketing, mai ales în ceea ce privește etapele de analiză, planificare, implementare, monitorizare și evaluare, și pentru a urmări evoluția și tendințele/așteptările grupurilor-țintă. Cei care adună informații trebuie să țină seama de ceea ce au nevoie ofertanții de programe și servicii educaționale, dar și de ceea ce vor să primească beneficiarii. Astfel se realizează un sistem informațional cu înregistrări interne și externe conform schemei următoare:

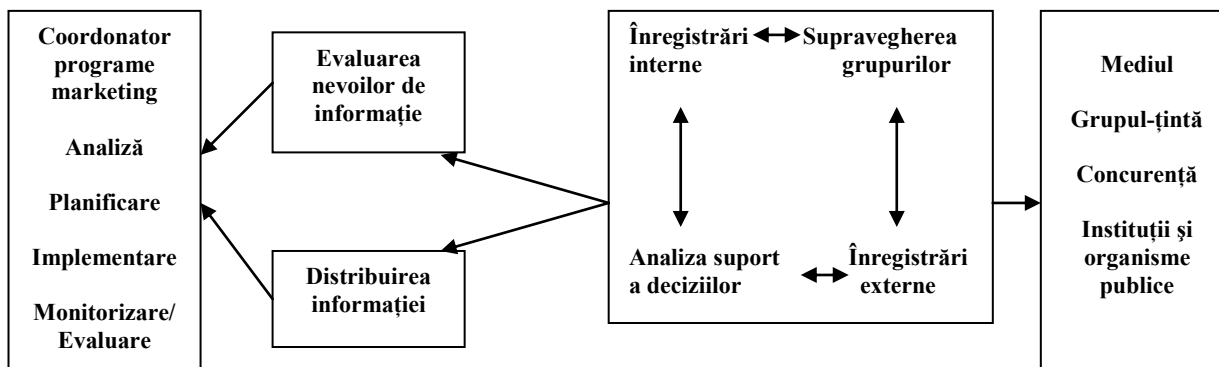

Fig.nr.1 Sistemul informațional al serviciilor de marketing

Oferta și produsele din cadrul serviciilor educaționale care fac obiectul unor campanii de marketing pot fi făcute cunoscute potențialilor beneficiari pe următoarele canale: postere publicitare, târguri educaționale, conferințe/congrese cu tematică referitoare la educația adulților, reviste de specialitate, presă și televiziune (locală sau națională), casele corpului didactic, inspectorate școlare etc.

1.2 Studiu de caz pentru o instituție educațională de tip CCD (Casa Corpului Didactic)

Casa Corpului Didactic XXX își conturează o politică de marketing orientată spre atingerea următoarelor ținte:

- **Ergonomizarea spațiilor** utilizate în activitățile de formare continuă în scopul asigurării condițiilor participării active a cadrelor didactice și a altor categorii de beneficiari în activitatea de formare continuă;
- **Direcționarea cu prioritate a unor programe de formare continuă spre mediul rural și zonele defavorizate** pentru relansarea educației;
- **Dezvoltarea relațiilor instituționale** în vederea asigurării parteneriatelor, colaborării cu furnizorii de formare continuă și alte instituții interesate;
- **Asigurarea calității resurselor umane și, în mod special, a ofertanților de formare continuă** (furnizori sau organizatori), prin identificarea persoanelor abilitate și acreditate pentru acest tip de activități;
- **Continuarea procesului de informatizare** a activităților specifice instituției;
- **Promovarea TIC și SEI – AeL** în desfășurarea activităților de educație formală și non-formală;
- **Promovarea programelor legate de managementul și imaginea învățământului preuniversitar**;
- **Promovarea programelor de formare continuă „Intel Teach – predarea în societatea cunoașterii”**;
- **Accesarea fondurilor structurale POS-DRU, axa prioritară nr.1;**
- **Crearea contextului favorabil** pentru aplicarea personalizată a reformei, pentru introducerea schimbărilor în practica pedagogică și managerială, pentru crearea unei noi imagini a școlii, ca „o școală pentru fiecare”.

Bibliografie

1. Buță. G., *Sistemul și structura educației adulților în România*, în Sava, S., Ungureanu, D., *Introducere în educația adulților*, Ed. Mirton, IREA, Timișoara, 2005;
2. Cerghit, I., Neacșu, I., Negreț, I., *Prelegeri pedagogice*, Ed. Polirom, Iași, 2001;
3. English, L.M., *International Encyclopedia of Adult Education*, Palgrave MacMillan, New York, 2005;
4. Gherguț, A., *Management general și strategic în educație. Ghid practic*, Ed. Polirom, Iași, 2007;
5. Iosifescu, Ș. (coord.), *Management educațional pentru instituțiile de învățământ*, Institutul de Științe ale Educației, București, 2001.

TEACHING LITERATURE THROUGH TECHNOLOGY -STUDY-

Profesor, Corina Vasile
Liceul Teoretic "Henri Coandă", Craiova, Dolj

There is a tendency nowadays to minimize the role of books in favour of the use of computers. The attitude towards books has radically changed during years and reading a book has become something obsolete since it is easier for our pupils to watch the film made after the book or find the needed information on the Internet.

Teachers need to adapt to the new age and integrate the new advances in technology in the teaching process so as to attract the pupils towards literature and studying English in general in order for them to be able to communicate while moving within the European borders.

By teaching literature with the help of technology, namely Mass Media means such as the TV-set or the PC and the DVD-player or the VCR, the teacher can increase the students' interest and involvement.

Studying literature through Mass Media will exploit the students' love for technology and films and will add extra features such as the visual and listening support.

The final purpose is to attract the students towards studying literature while enjoying themselves in the process and help them integrate in the new European context by becoming proficient English users and by enriching their knowledge about the English culture and civilization

The arguments that come in favour of literature teaching and studying in a foreign language at a pre-university level are:

- ☐ It is motivating material for pupils;
- ☐ It helps students understand the culture of a country;
- ☐ It leads to language acquisition by exposure to authentic written or spoken language;
- ☐ It develops the student's critical and creative thinking as well as his/her interpretative abilities;
- ☐ It will lead to personal development by involving the students' intellect and emotions;
- ☐ It has a general educational value which will help the students understand a European country better.

Modern ways of teaching literature suppose the use of student-centred techniques and an active student-oriented and integrative (the use of all four skills when devising activities) approach.

The teaching process should develop in a sequence which should combine the activities in such a way that each task derives from those that have come before and prepares for the following ones.

Using technology in the classroom does not replace using traditional materials such as a blackboard or a textbook but it can be used to complement and enhance regular classroom work, make it more fun and appealing.

Most of the teachers who use the TV/computer and video during their classes usually just switch it on, play the film and let the students watch it through. This is a classic "lazy" teacher's lesson which works fine but there must be more to video than this. By simply playing around with this scenario a teacher can create some excellent lessons. Technology is becoming increasingly important in both our personal and

professional lives therefore a teacher has to try and adapt to the new times and interests in the lives of the pupils.

The use of mass media in the teaching process does not suppose the fact that all its parts have to be involved. At least in the literature teaching process only the use of the TV together with a Video or DVD-player and the computer has been employed.

By playing films or documentaries on a TV-set or a computer, the teacher can make his/her students be interested in literature, study it with pleasure and even stir their interest in reading the books after which the watched films were made.

When the video is used in class, a few basic guidelines must be kept in mind:

- ☐ keep it short
- ☐ exploit the material
- ☐ switch the TV/computer screen off when the students do not need to look at it (a fuzzy, buzzing machine is very distracting)
- ☐ before the lesson make sure you have set the video at exactly the minute when the required scene begins (otherwise you will ruin the mood and enthusiasm of your pupils by repeatedly trying to get to the right moment in the film/episode)
- ☐ use video as a starting point for communicative activities, writing, or for introducing discussion topic areas.

When exploiting a video and teaching with the help of mass media we need to consider what there is to exploit and what a video has got that the classroom, blackboard, textbook, tape recorder, cassette player, CD-player does not have. A video has:

- ☐ moving pictures;
- ☐ sound combined with images- so we can hear and see. The pictures give context to the sound we hear. We can notice facial expressions, eye contact, physical relationships, background, etc;

Additionally we can exploit the following functions for teaching purposes:

- ☐ the "rewind" button – we can replay the images as many times as we need;
- ☐ the volume control – we can turn the sound off, or make it quiet or very loud;
- ☐ the "still" button – we can freeze-frame images and stop the action at any point.

Due to all these varied possibilities, when teaching literature the teacher can devise activities mostly with the help of mass media and based on using visual support although the use of other materials like textbooks, workbooks and cassettes was not totally discarded.

Also, the video is not everything and the written text continues to have a role in the teaching process. Still, the use of mass media when teaching literature is invaluable and it can be used to teach practically any part of literature from characterisation to point of view, setting, etc. It can also be used to teach language structures, functions and vocabulary.

An ideal literature lesson that will attract the students, with activities based on the use of all four skills and devised with the help of mass media while centring on the student should have the following five stages:

1. Creating the mood
2. Introducing the period/context/author and literary work/film
3. Getting to know literature through film
4. Comprehension and analysis
5. Extended activities

In the end it is the teacher's role to find the best ways and methods of teaching literature with the help of mass media while making the literature teaching process more interesting and enjoyable for the students so that they will want to learn more.

Knowing that nowadays pupils are keen on films and technology, the teacher should motivate them and try to maintain their interest in literature by using exactly the means that would attract them the most.

Problemele de extrem din geometrie de-a lungul timpului

Profesor, Mariana Bălan
Școala cu Clasele I-VIII Nr. 2 Faraoani, județul Bacău

Cunoștințele din geometrie se obțin în două moduri: intuitiv și deductiv. Cunoștințele intuitive sunt extrase din observații și experiențe. Din anumite cunoștințe geometrice putem deduce cu ajutorul logicii, alte cunoștințe; acestea din urmă sunt obținute pe cale deductivă, prin demonstrație fără a recurge la intuiție. Separarea propriu-zisă a cunoștințelor de geometrie în cunoștințe obținute intuitiv și deductiv a fost făcută încă din sec. IV î.e.n. de către geometrul grec din Alexandria, Euclid. Este deci necesar ca în tratarea geometrică să se prezinte proprietățile pe cale deductivă. Bineînțeles, cunoștințele intuitive nu pot fi eliminate complet căci geometria prin ele se ancorează în lumea reală, obiectivă.

Problemele de extrem din geometria elementară sunt tot atât de vechi ca geometria însăși. Acest tip de probleme, de maxim și de minim, s-a pus de mult timp pentru măsurarea și împărțirea pământurilor de cultură. Vreme îndelungată, pentru a evalua ariile figurilor cultivate, s-au măsurat numai perimetrele cu pasul, cu funii și apoi cu lanțuri, iar ariile mai mari erau socotite după timpul în care li se putea face ocolul pe jos sau călare. Pe atunci se credea că unui perimetru mai mare îi corespunde întodeauna o arie mai mare.

Astfel, un dreptunghi cu lungimea de 18 m și lățimea de 2m, are perimetrul de 40 m și aria de 36 m^2 , pe când un pătrat cu latura de 10 m are perimetrul tot de 40 m și aria de 100 m^2 , adică de două ori mai mare.

Asemenea constatări au dus la așa-zisa problemă a izoperimetrelor, adică la aflarea figurilor care au aria cea mai mare dintre acelea care au același perimetru. Unii istorici spun că Pitagora (549 – 470 î.e.n.) și discipolii lui s-au ocupat cu astfel de chestiuni și că ei ar fi ajuns la concluzia că: dintre toate figurile cu același diametru, aria cea mai mare o are cercul, iar dintre toate corpurile cu aceeași suprafață totală exterioară, cel mai mare volum îl are sfera. Pentru acest fapt, pitagorienii considerau cercul și sfera figuri frumoase, perfecte.

Probleme de maxim și minim se întâlnesc în multe împrejurări: la construcții în legătură cu consumul de material și de muncă, la reducerea costului lucrărilor și fabricatelor, la trasări de drumuri și căi ferate etc.

M. Cantor spune că “cea dintâi problemă de maxim pe care o cunoaște istoria matematicilor” este propoziția 27 din cartea a IV-a celebrelor “Elemente” ale lui Euclid (315 – 255 î.e.n.). Mai târziu, cu problema izoperimetrelor s-a ocupat matematicianul grec Zenodor (sec. II î.e.n.). El a căutat să întoarcă lumea la convingerea că perimetrele egale închid arii egale. Cartea lui s-a pierdut, dar Theon din Alexandria (320 – 395 î.e.n.) și Pappus (150 e.n.) au stabilit 14 dintre teoremele lui Zenodor. Nu se știe cât i-a convins Zenodor pe greci să nu mai măsoare locurile prin măsurarea perimetrelor lor. Fapt este că, la noi în țară ideea aceasta a rămas până secolul trecut. Astfel activitatea de vânzare din 16 aprilie 1833, a epitropiei moșiei Târgul Bârladului, prin care se vindea un loc se spune: “Deci, pentru 26 stânjini, loc măsurat împrejur”.

Pe la anul 200 î.e.n matematicianul grec Apollonius a tratat unele probleme de maxim și de minim. Pappus în cartea V din “Colecțiunile” sale, se ocupă cu probleme izoperimetrice și trece, pentru prima dată, la probleme geometrice în spațiu. El este cel dintâi care s-a ocupat de problema celulelor albinelor, însă incomplet, referindu-se numai la forma lor hexagonală.

De atunci nu s-au mai tratat decât din când în când probleme răzlețe de maxim și minim, până în sec. al -XVII – lea, când matematicienii au început să caute metode generale pentru dezlegarea unor asemenea probleme.

Una dintre cele dintâi metode generale a fost dată de genialul matematician Fermat (1608 – 1665). Fermat a aplicat metoda lui și la problemele de fizică; astfel a găsit legile reflexiei și a refracției luminii, căutând timpul minim în care o rază de lumină trece de la un punct la altul în

același mediu sau în medii diferite. La început metoda lui Fermat nu a fost considerată riguroasă. Mai ales Descartes (1596 – 1650) a criticat-o; ea totuși s-a răspândit. În 1934 s-a găsit o scrisoare a lui Newton (1642 – 1727) în care spune că el cunoaștea metoda lui Fermat și fără ea nu ar fi putut ajunge la descoperirea calculului infinitezimal pe care l-au dezvoltat el și Leibnitz (1646 – 1716). Newton și Leibnitz au dat metode generale pentru rezolvarea tuturor problemelor de maxim și de minim pe care le-au completat apoi cu metodele date de calculul variațiilor.

Aceste metode noi i-au făcut pe matematicieni să părăsească metodele sintetice date de geometria elementară și să adopte metode analitice, care duc, aproape în mod mecanic, la găsirea soluțiilor.

Totuși metoda lui Fermat s-a răspândit și s-a perfecționat cu timpul. Astfel, în Italia, Montforte (1644 – 1717) a transformat metoda, scriind că două ordonate vecine cu cea a maximului sau a minimului sunt egale, apropiind aceste ordonate egale până ce se confundă cu cea a maximului sau a minimului.

Cu toate că în sec. al-XVIII-lea matematicienii cunoșteau metodele generale pentru dezlegarea problemelor de maxime și minime, totuși unii dintre ei s-au întors la cercetarea acestor probleme prin metodele geometriei elementare. Printre aceștia se numără Robert Simson (1687 – 1768) și mai ales Simon Lhuiller (1750 – 1840). Acesta din urmă a publicat în anul 1782 o carte în care a descris tot ce se cunoaștea în acest domeniu al matematicienilor și în care a dat teorii și probleme noi.

În secolul următor, Jacob Steiner (1796 – 1863) a ținut, la Universitatea din Berlin un curs despre “Proprietățile maximelor și minimelor la figurile din plan, de pe sferă și din spațiu” și a publicat, în memorii trimise Academiei de Științe din Paris precum și în articole apărute în reviste de matematici, cercetările lui asupra problemelor izoperimetrelor. Ele au tratat chestiunile numai prin metoda sintetică, cu ajutorul cunoștințelor geometrice din Elementele lui Euclid și a dat cinci demonstrații elementare proprietății fundamentale că “cercul este dintre toate figurile plane cu același perimetru, figura cu aria cea mai mare”.

S-a crezut câțva timp că Steiner a încheiat problema izoperimetrelor care dăinuia de peste 23 de secole; rigurozitatea mai ascuțită a altor matematicieni i-a ajutat să constate că demonstrațiile lui Steiner au un cusur: ele arătau că cercul este figura care, având un perimetru dat are cea mai mare arie, și că, dacă există o figură care să dea maximul unei arii aceasta nu poate fi decât cercul. Cu alte cuvinte nu puteau fi dinainte siguri, fără a demonstra acest lucru, că printre toate figurile plane cu aceleași perimetre trebuie neapărat să existe una și numai una singură care să aibă aria maximă, iar Steiner nu făcuse dovada acestui fapt. Această chestiune a dat loc la noi cercetări, până când, în 1882, Elder reușește primul să dovedească existența maximului și să completeze astfel, definitiv, demonstrația lui Steiner. În 1910 mai apar și alte demonstrații date de Carateodory și Study. S-au făcut și verificări experimentale ale teoremelor lui Steiner. Astfel, Palateau a arătat că dacă înmuiem un cadru plan de sârmă în apă cu săpun și apoi scoțându-l așezăm pe pelicula formată un fir de mătase cu capetele înodate și înțepăm pelicula înăuntru părții ocupate de fir, atunci golul format crește, iar firul se întinde până la forma unui cerc, deoarece această formă permite să apară golul cel mai mare, sub acțiunea tensiunii peliculei de săpun asupra firului.

Ulterior probleme de maxim și de minim au fost corectate din ce în ce mai mult prin metodele geometrice, în mod foarte amănunțit.

Matematicienii români însă, s-au ocupat foarte puțin cu această problemă. În afară de un articol al lui Vasile Cristescu despre câteva chestiuni de maxim și minim în legătură cu triunghiurile dreptunghice, apărut în 1888 și altul al lui A.G. Ioachimescu, apărut în 1898, despre o metodă algebrică elementară pentru determinarea maximelor și minimelor. Singurul studiu mai amplu a fost acela public în 1902 de George Țițeica, în care se folosesc metodele geometriei infinitezimale pentru rezolvarea unei probleme a lui Fermat, anume de a găsi punctul din planul unui triunghi, pentru care suma distanțelor de la el până la vârfuri este minimă.

Metode de rezolvare a problemelor de minim și maxim în geometria plană elementară

Profesor, *Mariana Bălan*,
Școala cu Clasele I-VIII Nr. 2, Faraoani, județul Bacău

Pentru rezolvarea problemelor de minim și de maxim pe cale geometrică elementară, nu se pot da reguli și metode așa de generale și de precise cum se întâlnesc în algebră și mai ales în analiză. În schimb, metodele geometriei elementare dezvoltă puterea de observare, intuiția geometrică și alte facilități prețioase, iar soluțiile pe care le dă geometria elementară unor probleme de minim și de maxim sunt uneori foarte simple sau de o frumusețe deosebită, pe când metodele analitice duc deseori la soluții lungi și obositoare.

Metodele geometrice sunt cu atât mai simple și duc la soluții cu atât mai frumoase cu cât ele se aleg mai potrivite cu particularitățile fiecărei probleme.

Pentru a găsi maximele și minimele pe cale geometrică, transformăm problema propusă în alta mai simplă, care să ne înlesnească mai ușor soluția căutată, sau care să ne ducă la o teoremă cunoscută. Deseori suntem nevoiți să facem mai multe transformări, până să putem ajunge la o formă sau la o problemă a cărei soluție să apară imediat, în baza unor principii, teoreme și probleme cunoscute.

Se vor arăta mai întâi mijloacele date de geometrie și apoi metode mai generale ce ar permite mânuirea formulelor pentru a pune funcțiile - ale căror maxime și minime le căutăm - sub forme mai ușor de studiat, sau care duc de-a dreptul la principii sau teoreme cunoscute, sau la o altă problemă deja cunoscută.

1. Metoda directă

Se spune că o problemă se tratează direct când, punând funcția sub o anumită formă, putem să vedem ușor cum variază acea funcție atunci când variabila sa independentă trece prin diferitele ei valori.

Problemele care se pot rezolva pe această cale sunt puține și dintre cele mai simple.

2. Simetria

Mijlocul cel mai simplu de a găsi maxime și minime este de a observa dacă funcția prezintă simetrie în felul cum variază.

Maximul sau minimul dat de axa de simetrie este unic numai în cazul în care funcția este mereu crescătoare de o parte a axei și deci descrescătoare de cealaltă parte.

Considerațiile de simetrie sunt folositoare și pentru a arăta unde trebuie să căutăm soluția problemei.

Pentru aceasta este necesară cercetarea cu grijă a figurilor.

3. Proprietățile liniei drepte

Pentru rezolvarea geometrică a problemelor de minim referitoare la lungimi, metoda fundamentală și simplă, de la care pornesc toate celelalte metode, este aceea de a folosi proprietatea liniei drepte de a fi drumul cel mai scurt între două puncte.

Prin această metodă fundamentală se caută să se reducă problema la cel mai scurt drum dintre două puncte cunoscute și fixe.

Dacă problema se reduce la găsirea unor perimetre minime, se poate căuta să se facă studiul pe părți de perimetru, independente unele de altele.

Metoda nu este proprie pentru căutarea de maxime; ea se poate întrebuința însă și pentru astfel de probleme, reducându-le la găsirea minimelor prin studiul inverselor funcțiilor în cauză.

4. Proprietățile perpendicularelor

Pentru rezolvarea problemelor de minim, se încearcă uneori să se reducă problema la căutarea distanței de la un punct la o dreaptă, sau la căutarea oblicei celei mai scurte.

5. Proprietățile coardelor

Unele probleme de maxim și de minim se pot reduce la studiul mărimilor coardelor cercurilor.

6. Proprietățile unghiurilor și ale arcelor

Cu ajutorul inegalităților dintre unghiurile unei figuri sau al măsurii arcelor cuprinse între laturile unghiurilor, se pot rezolva unele probleme de minim și de maxim.

Între acestea se numără problemele de "vizibilitate aparentă" în care se caută punctele din care o figură, un corp, o construcție se văd mai mari sau mai mici decât din alte puncte.

Mărimea aparentă a acestor puncte depinde de mărimea unghiului sub care sunt văzute de către ochiul observatorului.

7. Metoda lui Fermat

O metodă algebrică generală pentru găsirea de maxime și minime a fost dată pentru prima dată de Fermat. Deși este o metodă algebrică se poate aplica în mod geometric la multe chestiuni.

Lagrange expune principiul acestei metode, publicată de Fermat în cartea sa „Despre maxime și minime”, astfel: „El egalează expresia cantității căreia îi căutăm maximul sau minimul, cu expresia aceleiași cantități, în care necunoscuta este mărită cu o cantitate nedeterminată. Face apoi să dispară în această ecuație radicalii și fracțiunile, dacă sunt și – după ce a șters termenii comuni în cele două părți - împarte pe toți ceilalți cu cantitatea nedeterminată, care se găsește că îi înmulțește; în sfârșit se anulează această cantitate și rezultă o ecuație care servește să se determine necunoscuta chestiunii.”

8. Izoperimetria

Izoperimetria se ocupă de teoreme și probleme în care se caută, printre figurile cu același perimetru (izoperimetre) pe cele care au ariile maxime, sau invers, printre figurile echivalente, pe cele care au perimetrele minime.

Tratarea diferențiată a elevilor în vederea pregătirii pentru clasa a V-a

**Învățătoare, *Ispas Mariana Gabriela*
Școala Gimnazială „Silvania” Șimleu-Silvaniei, județul Sălaj**

Motto: „Dacă tratezi un om ca și cum ar fi ceea ce ar trebui și ar putea să fie, el va deveni ceea ce trebuie și poate să fie.” Goethe

Pentru orice cadru didactic este foarte bine cunoscut faptul că fiecare elev este unic având potențial diferit și pentru a reuși să-l educi trebuie să-i cunoști personalitatea și să aplici cele mai adecvate metode. În momentul când învățătorul constată unele lacune în însușirea cunoștințelor și deprinderilor, el este obligat să recurgă la strategii mai eficiente care să remedieze lipsurile care s-au acumulat. Cu ajutorul învățătorului elevul trebuie să reușească parcurgerea programei în ritmul lui.

Învățătorul va urmări îndeaproape obiectivele vizate de fiecare secvență, dar și competențele pe care trebuie să le dobândească elevii prin parcurgerea conținuturilor prevăzute de programele școlare. Ele constituie o condiție esențială pentru realizarea unui învățământ eficient.

Pentru ca activitatea diferențiată să fie eficientă trebuie să se asigure realizarea sarcinilor unui învățământ formativ care vizează dezvoltarea armonioasă a personalității. Ea se desfășoară cu întregul colectiv al clasei, atât cu cei care întâmpină dificultăți, dar și cu cei cu potențial mai înalt, folosindu-se metode și procedee corespunzătoare pentru a le stimula nivelul disponibilităților pe care le au fiecare dintre ei. Tratarea diferențiată a elevilor se realizează în toate momentele lecției alternând activități frontale cu activitatea individuală și pe grupe de elevi.

Datorită tratării diferențiate pe care o practică, învățătorii începând din clasa I și terminând cu clasa a IV-a, elevii reușesc în general să depășească dificultățile trecerii în clasa a V-a .

Totuși, sunt elevi care se descurcă greu în clasele mai mari și, unii, abandonează învățătura. De aceea școala trebuie să acționeze în diverse feluri pentru ameliorarea situației.

Cred că ar trebui să se reintroducă mai mult lecțiile deschise în clasa a IV-a la care participau profesorii ce vor preda la clasa a V-a și cele desfășurate de profesori la clasa a IV-a. Aceste activități se desfășurau cu scopul ca profesorii să cunoască elevii sau ca elevii să cunoască viitorii profesori.

Putem spune că aceste acțiuni își au eficiența lor, dar nu sunt suficiente pentru rezolvarea dificultăților care apar la trecerea dintre ciclul primar și gimnazial .

În ceea ce mă privește în anul trecut la clasa a IV-a ,având categorii diferite de elevi ,a trebuit în permanență să concep fișele de lucru în funcție de capacitățile elevilor. Dacă elevilor cu potențial crescut le-am dat fișe cu sarcini dificile ,pentru cei cu dificultăți am căutat să simplific sarcinile.

Exemplific câteva modele de sarcini la matematică pe care le-am aplicat pe nivele de dificultate .

Pentru cei cu nivel scăzut și mediu am dat sarcini de felul următor :

$$1. \text{Efectuați : } \begin{array}{r} 168x \\ \underline{\quad 4 \quad} \end{array} \quad \begin{array}{r} 372x \\ \underline{\quad 63 \quad} \end{array} \quad 375 : 3 = \quad 840 : 5 =$$

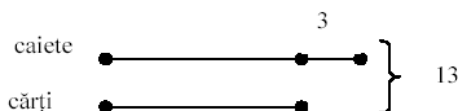
2 . Două cărți au împreună 350 de pagini .Aflați câte pagini are fiecare carte ,dacă una are cu 46 mai puține decât cealaltă.

Am complicat sarcinile pentru cei care au avut un nivel mai bun:

1 . Găsiți numărul „a” :

$$[(99 - a \times 3) : 9 + 89] : 10 = 9$$

2 . Compune o problemă după desenul de mai jos și apoi rezolvă-o:

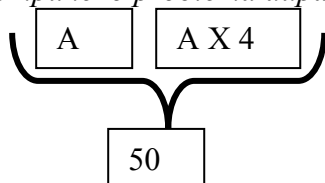

Având și câțiva elevi cu potențial foarte bun am adăugat sarcini mai dificile de genul :

1. Un număr este mai mare decât altul de 7 ori. Diferența dintre ele este 192.

Care este suma lor ?

2. Compune o problemă după desenul de mai jos , apoi rezolvă-o:

Astfel fiecare elev a putut să-și valorifice capacitățile, ritmul de lucru, creativitatea .

O modalitate eficientă și acceptată de elevi este tema pentru acasă cu sarcini de lucru diferențiate, după următoarea structură:

- tema pentru acasă obligatorie, care cuprinde sarcini de lucru de nivel minim sau mediu;
- tema pentru „elevii harnici” ;nu este obligatorie, dar poate fi efectuată de elevii care doresc să lucreze suplimentar; tema include sarcini de lucru de nivel mediu si superior;

Fiecare elev va alege acasă, după efectuarea temei obligatorii, ce și cât poate rezolva din celelalte teme propuse. Faptul că fiecare poate face acest tip de alegere înseamnă, pentru elev: automotivare, autoevaluare ,propria adaptare la ritmul de lucru, la elementele de bioritm

individual. Ulterior, în evaluare, se pot face aprecieri, pot fi lăudați, evidențiați elevii care, în unități mai mari de timp, dovedesc interes în realizarea temelor pentru acasă.

Discrepanța mare dintre programele școlare este o altă cauză care contribuie la diminuarea optimizării integrării absolvenților clasei a IV-a în clasa a V-a, aceasta putându-se rezolva măcar în parte prin discuții învățător-profesor pentru a se face cumva o reducere a diferențelor acestea prea mari dintre cele două programe.

De asemenea în perioada de trecere de la o clasă la alta au loc transformări fizice și psihice specifice vârstei copiilor. Acestea influențează rezultatele activității elevilor și pot spori dificultățile de adaptare atunci când nu sunt luate în considerare de către educatori. Si acestea sunt aspecte care trebuie luate în considerare de către domnii profesori care preiau clasa a V-a.

Întotdeauna am considerat că elevii care au dificultăți în învățare trebuie înțeleși. Nereușitele lor școlare sunt puse deseori pe seama leneviei, neastâmpărului sau dezinteresului. Este necesar ca școala să-i învețe permanent pe elevi să gândească pozitiv, să le sporească încrederea în forțele proprii, să le ofere bucuria succesului. Și, mai ales, trebuie să-i facă să se simtă iubiți și apreciați pentru efortul pe care îl depun în activitatea de învățare.

Aplicând sistematic tratarea diferențiată în instruirea elevilor descoperim la timp interesele elevului, aptitudinile sale și vom putea acționa în direcția dezvoltării acestora, astfel încât fiecare elev să fie pregătit pentru trecerea în clasa a V-a.

Bibliografie:

Neașu Ion - *“Metode și tehnici de învățare eficientă”* - Editura Militară, București, 1990 Radu Ion - *“Învățământul diferențiat. Concepții și strategii”* - Editura Didactică și Pedagogică, București, 1978
Jinga I., Negret I. - *“Învățarea eficientă”* - Editura Edilis, București, 1994

Învățarea bazată pe proiecte

Profesor, Roșulescu Mariana
Școala cu Clasele I-VIII Coțofeni din Față, Dolj

Învățarea bazată pe proiecte este un model de instruire centrat pe elev. Acest tip de învățare dezvoltă cunoștințe și capacități într-un domeniu de sarcini de lucru extensive care promovează investigația și demonstrații autentice ale învățării ca rezultate și performanțe. Educația prin metoda proiectului este orientată de întrebări importante, care fac legătura dintre standardele de performanță (obiective de referință) și capacitățile de gândire de nivel superior ale elevilor cu contexte de viață reală.

Unitățile de învățare care se predau prin metoda proiectului includ strategii de instruire variate menite să-i implice pe elevi indiferent de stilul de învățare. Tehnologia este utilizată pentru a sprijini învățarea și să dezvolte competențele secolului XXI.

Competențele necesare secolului XXI :

1. Responsabilitatea și capacitatea de adaptare – Exersarea responsabilității personale și a flexibilității în contexte legate de propria persoană, la locul de muncă și comunitate; stabilirea și atingerea unor standarde și țeluri ridicate pentru sine și pentru ceilalți; tolerarea ambiguității
2. Competențe de comunicare – Înțelegerea și realizarea unei comunicări eficiente verbale și scrise și multimedia într-o varietate de forme și contexte
3. Creativitate și curiozitate intelectuală – Dezvoltarea, implementarea și comunicarea ideilor noi altor persoane; deschidere și receptivitate la nou, perspective variate
4. Gândire critică și gândire sistematică – Exersarea gândirii în ce privește înțelegerea și realizarea unor alegeri complexe; înțelegerea conexiunilor dintre sisteme

5. Informații și abilități media –Analizarea, accesarea , administrarea ,integrarea evaluarea și crearea de informații în diverse forme și medii
6. Capacități de colaborare și interpersonale –demonstrarea capacităților de lucru în echipă și de conducere ; adaptarea la diverse roluri și responsabilități ; colaborarea productivă cu ceilalți ; conduita empatică ; respectarea altor puncte de vedere
7. Identificarea , formularea și soluționarea problemelor –capacitatea de a depista , formula , analiza și rezolva probleme
8. Auto-formare-Monitorizarea propriilor nevoi de înțelegere și învățare ; localizarea resurselor corespunzătoare ;transferul cunoștințelor dintr-un domeniu în altul
9. Responsabilitate socială – acțiunea în mod responsabil ținând cont de interesele comunității ; demonstrarea unui comportament etic în contexte legate de propria persoană , loc de loc de muncă și comunitate

PROIECTUL – metodă modernă și eficientă utilizată în orele de limba română

Învățător, *Maria Chereji*
Școala Gimnazială „Silvania”Șimleu-Silvaniei, județul Sălaj

O metodă modernă și eficientă ce permite o apreciere complexă și nuanțată a învățării, implicând un volum sporit de muncă, mai ales de activitate independentă, în afara clasei, este **proiectul**. Metoda proiectului este accesibilă tuturor ciclurilor curriculare de dezvoltare și presupune o abordare interdisciplinară a unui subiect, bine stabilit în raport cu cerințele programei, cu capacitățile intelectuale implicate, dar și cu interesele și abilitățile de ordin practic ale elevilor. Este o formă de evaluare motivantă pentru elevi, chiar dacă volumul de muncă este sporit și necesită cercetare continuă. De asemenea, acest lucru implică inițiativă, creativitate, originalitate, capacitate de selectare a informațiilor, forma de organizare și prezentare, design și alegerea formei de evaluare a produsului finit.

Activitatea de proiect oferă realizatorilor oportunitățile de a aplica priceperile dobândite, se adresează competențelor acestora, accentuează motivația intrinsecă, încurajându-i în munca pe care o depun. Prin aceasta elevii își largesc orizontul de cunoaștere și le aprofundează pe cele deja dobândite, operează cu tehnici noi, au posibilitatea de a aplica elemente ale pluridisciplinarității, transdisciplinarității, interdisciplinarității, găsesc surse de informare variate și le selectează în funcție de cerințe. Elevii sunt încurajați în „cercetare” și prezintă , cu interes, proiectul realizat în manieră proprie.

Pornind de la faptul că scopul studierii disciplinei *Limba și literatura română* este acela de a-l face pe elev capabil să înțeleagă lumea din jurul său, să comunice și să interacționeze cu semenii, exprimându-și gânduri, stări, sentimente, opinii, să fie sensibil la frumosul din natură și la cel creat de om, să-și utilizeze în mod eficient și creativ capacitățile proprii, am utilizat această metodă la clasa a III-a, la unitatea de învățare cu titlul „Vine, vine primăvara”.

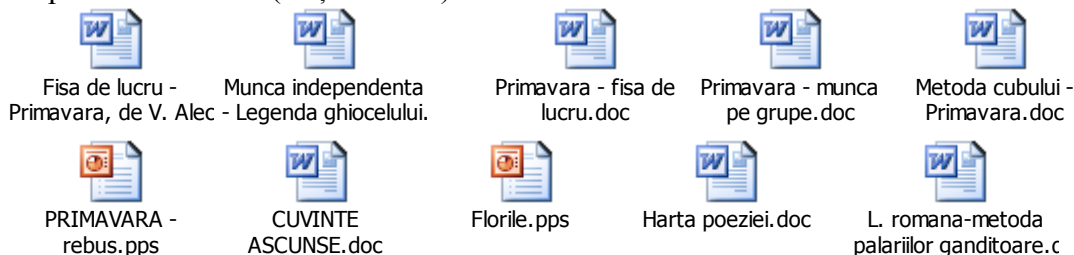
În cadrul acestei unități de învățare am parcurs următoarele lecții: Legenda ghiocelului, de Eugen Jianu; Numeralul; Compunere pe baza unor cuvinte de sprijin; Primăvara, de Vasile Alecsandri. Am parcurs această unitate pe durata a 10 lecții de limba română (două săptămâni).

Test de evaluare
initiala.doc

În prima oră am aplicat testul inițial.

Pe parcursul a 6 ore (lecțiile 2 – 7) am utilizat la clasă următoarele materiale:

Totodată au fost aplicate următoarele teste de evaluare formativă :

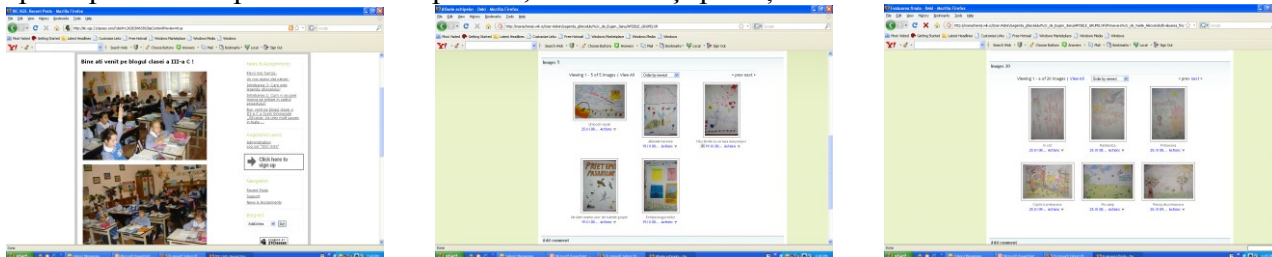
Ultimele 3 ore (lecțiile 8 – 10) s-au desfășurat astfel: o oră a fost destinată evaluării finale, iar în ultimele două ore a avut loc prezentarea proiectului.

Fiecare elev a rezolvat cerințele testului de evaluare finală. Încă de la început, le-am propus elevilor parcurgerea acestei unități de învățare prin realizarea unui proiect. Colectivul de elevi a fost împărțit în 5 echipe și fiecare elev a ales echipa din care a vrut să facă parte. Am stabilit cu ei tema pentru fiecare echipă după cum urmează:

- Echipa florilor – tema „Flori de primăvară”
- Echipa mugurașilor – „Livada primăvara”
- Echipa albinelor – „Munca oamenilor primăvara”
- Prietenii păsărilor – „Sosirea păsărilor călătoare”
- Ghiocelii veseli – „Sărbătorile primăverii”.

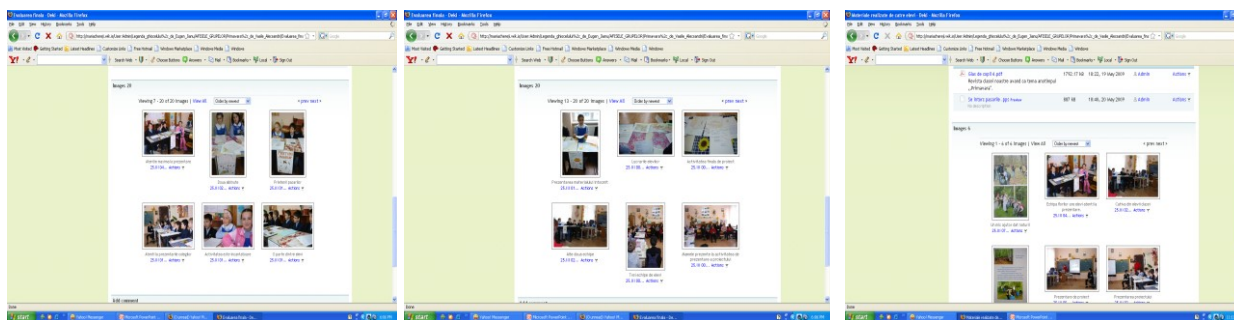
Fiecare echipă avea de realizat: texte, creații în versuri, curiozități, compuneri, desene, colaje, cântece, ghicitori, un afiș reprezentativ pentru echipă.

Am creat blogul și wik-ul clasei unde am postat toate materialele folosite în lecții și le-am comunicat elevilor că vor putea să își creeze un cont și să răspundă la diferite întrebări sau să își spună părerea despre materialele postate, atât ei cât și părinții.

Pe parcursul celor două săptămâni am colaborat foarte bine cu fiecare echipă, elevii au prezentat ceea ce au reușit să realizeze și le-am dat indicațiile necesare. Am conceput o broșură pentru popularizarea activității noastre, iar părinților, colegilor și conducerii școlii le-am adresat o scrisoare de intenție prin care au fost invitați să participe la activitatea de prezentare a proiectului.

Spre mare mea bucurie, activitatea de prezentare a proiectului a avut ecou în rândul celor care ne-au onorat cu prezența. Elevii au considerat-o ca pe o sărbătoare a clasei. Fiecare grupă a desemnat un purtător de cuvânt care a prezentat portofoliul. La prezentare au contribuit și ceilalți membri ai grupului. A urmat apoi analiza făcută de fiecare grupă a portofoliilor celorlalte grupe și în final propria analiză în lumina evaluării portofoliului de către celelalte grupe.

Cei prezenți au apreciat efortul elevilor, interesul și implicarea pe care le-au dovedit în realizarea materialelor, calitatea acestora, acuratețea prezentării, siguranța și lipsa emoțiilor. Elevii au fost încântați de ceea ce au făcut, exprimându-și dorința de a repeta o astfel de experiență.

Am ajuns la concluzia că metoda proiectului aduce următoarele beneficii: crește interesul elevilor; crește înțelegerea aprofundată a profilului unei teme; cresc oportunitățile de dezvoltare a unor aptitudini complexe, cum ar fi gândirea de ordin superior, rezolvarea problemelor, colaborarea și comunicarea; sunt îmbunătățite aptitudinile tehnologice; scade absenteismul; se îmbunătățesc atitudinile despre școală și învățare; elevii sunt mai angajați și interesați să învețe materia pentru că are legătură cu viețile lor; înțeleg ceea ce învață pentru că folosesc efectiv concepte și abilități în modalități care au sens; deprind abilități de colaborare importante; dezvoltă abilități de gestionare a timpului, planificare și autoevaluare.

Valoarea estetică și extraestetică a folclorului local din zona Gurahonț Pleșcuța

**Educatoare, Elisabeta Căprar ,
Grădinița P.N.Pleşcuța , județul Arad**

Folclorul românesc include o mare varietate de valori culturale, de proveniență felurită, dar cu o puternică bază daco – latină, cuprinzând un sistem de credințe și obiceiuri populare, precum și un tezaur de valori artistice, concretizate prin muzică, dans popular, proză orală. Evenimentele importante din viața omului ca: nașterea, botezul, căsătoria și moartea, erau îmbinate cu diferite obiceiuri și credințe, tradiții și superstiții.

Cunoașterea de către copii a tradițiilor populare specifice zonei de unde provin, trebuie să fie un obiectiv de bază a fiecărui educator. Copiilor și părinților în aceeași măsură le face plăcere să participe la astfel de manifestări, în cadrul cărora se pot afla în diferite ipostaze: de receptare a frumosului cultural-artistic, de interpretare și de inițiere în cadrul creației.

Familiarizarea copiilor cu trecutul folcloric al țării noastre, influențăm afectivitatea copiilor, sensibilitatea, care la această vârstă sunt suportul sufleteșc al tuturor acțiunilor și generează o nesfârșită gamă de emoții și trăiri artistice, dând naștere unor temeinice sentimente estetice și morale, influențând personalitatea copilului.

Se știe că secole de – a rândul marea majoritate a populației o forma țărănimea, care a reprezentat multă vreme „talpa țării”, după cum spunea Mihail Kogălniceanu.

Satul este păstrător al virtuților noastre și al istorie, leagan al artei noastre milenare, „satul ne este rădăcina și temelie”.

Având în vedere cadrul politic și social din vremurile noastre, largă circulație și influențele străine asupra folclorului nostru autentic, s-a constatat apariția unui fals folclor lipsit de autenticitate și valoare artistică. Cu toate acestea poporul nostru a știut să păstreze comorile lui

folclorice, iar noi ca educatori trebuie să contribuim din plin la aceasta, știind astfel că păstrăm însăși identitatea poporului nostru.

Unul dintre folcloriștii de seamă, Alexandru Lambrior a menționat în culegerile sale folclorul copiilor, consemnând pentru prima dată jocurile copiilor, în ciclul “Obiceiuri și credințe.” Trăind într-o zonă cu o bogată zestre culturală și istorică am căutat să dezvoltăm copiilor dragostea pentru bogatul tezaur cultural existent în această zonă.

Studiind folclorul copiilor din zona Gurahonț m-am oprit asupra unei datini străbune numită “CIURALEXA”, care este un cult al soarelui, și datează din vremuri demult apuse. Ar fi o mare pierdere să nu fie cunoscută de generațiile tinere care la rândul lor să o transmită generațiilor viitoare.

De aceea am căutat să familiarizez și să valorific o parte din folclorul copiilor din zona noastră, integrându-l în activitățile desfășurate cu copiii, atât în cele distractive cât și în activitatea integrantă.

Ciuralexă este prăznuită aidoma unui nimb, care a survolat cândva străvechiul cult al soarelui, de aceea ciclul acestui praznic începe odată cu solstițiul iernii, când se anunță revenirea marelui domn al luminii, căldurii și vieții.

Încă de la începutul sărbătorii se intră într-un ceremonial bogat în focuri, înconjurări cu torțe aprinse, slăvind lumina și căldura ce vor fertiliza semințele noului an agrar.

Datina aceasta a încheierii sărbătorilor de iarnă, datină ce încifrează în ea: grija, teama, speranța pentru noul an agricol se mai vede încă în unele sate din zona noastră.

Copiii din casă merg în grădină și strâng mlădițe zicând:
băieții-Faci tu mere (pere, nuci etc), ori te tai

Că-ți dau pită din colac.
apoi fetele răspund:

-Dă-mi tu pită din colac
Dacă mere vrei să-ți fac!

Se procedează la fel până copiii strâng mlădițe din toți pomii, apoi merg în crâng și iau mlădițe și de acolo. Aceste mlădițe sunt aduse de copii în casă unde mama face păpușa luminilor așezându-le în jurul a patru lumini, apoi le înfășoară cu un ștergar și le leagă cu ață roșie.

Bunica aduce cinarul care este un colac frumos cu 8 cornițe, care se pun în mâncarea animalelor. De asemenea pe masă se pune blidul cu apă pentru steluța norocului și blidul cu grăunțe pentru stingerea luminilor. Mlădițele care rămân se pun într-un cart cu apă să înflorească.

Toți din casă se pregătesc de înconjurare și vin și ceilalți copii din sat.

După ce mama stropește casa, copiii scutură zurgălăii strigând de 3 ori ciuralexă, apoi pornesc la grajd se stropesc animalele și se urează:

“Marhăle să fie ca grâul și pleava
Vițeei și vacile să umple ograda.
Câți stropcei, atâția vițeei!
Câte stropcele atâtea vițee!”

După fiecare urare copiii scutură zurgălăii și strigă ciuralexă. La fel se procedează cu toate animalele din ogradă, se înconjoară cu “păpușa luminilor” aprinsă de 3 ori, apoi se intră în casă, se așează cinarul pe masă zicând: „Stogul cât casa // Prinusul cât masa!”

Bunica ținând “păpușa luminilor” peste blidul cu apă urmărește stopii de ceară și în funcție de mărimea steluțelor de ceară se apreciază norocul copiilor.

Apoi se înfing luminile în blidul cu grăunțe (porumb, ovăz, grâu) și care se prind mai multe de lumină aceea va fi producția mai mare.” Păpușa luminilor” va fi dată fetei celei mai mari, care o va dezlega pe apă zicând:” Treacă râul / Ca pârâul / Vină binele/ Ca albinele!”

În continuare se împarte cinarul copiilor, care pot găsi în el și bani spre marea lor bucurie, apoi li se aruncă cu ciurul nuci, alune și mere. Copiii gălăgioși se înghesuie să le culeagă.

Totul se încheie cu jocul ”Juporca” și cu strigături ca: „Joacă mieii și purceii/ Cum joacă și pizăraii/ Și ieduții cu mieluții/ Cum joacă în sat pruncuții”. Copiii merg pe la toate casele să înconjoare împreună cu gazdele din satul întreg.

Strigătul de „Ciuralexă”, sunetul zurgălăilor și lumina lumânărilor animează toată comunitatea.

Cântecele formulă folosite în această datină au o vechime mare, deoarece amintesc de practicile magice, în care omul încearcă să îmblânzească spiritele și forțele devastatoare ale naturii. Aceste versuri exprimă dorința copiilor de a influența elementele naturii.

Soarele, astrul cel mai strălucitor, dătător de viață este prezent în imaginația copiilor ca forța dătătoare de căldură și lumină, iar fără el nu putem supraviețui.

Fiind o mare admiratoare care venerează costumele populare specifice zonei, am căutat să le transmit și copiilor dragostea și respectul față de costumele noastre populare, familiarizându-i cu ele și solicitând părinții să-i îmbrace cu ele ori de câte ori sa fost necesar, insistând pentru costumele vechi autentice.

Costumele populare erau confecționate din pânză țesută în război din fire de cânepa și misir. Femeile trebuia să pregătească pâna iarna firele ca mai apoi să tese, să albească pânza să croiască și să coase costumele ca de sărbătoare paștelui toată lumea să aibă hainele terminate. Costumele femeilor difereau în funcție de statutul fiecăreia, după cum urmează: fetele aveau costume cusute cu ata viu colorată și mai ales se foloseau culorile tricolorului, nevestele aveau costume mai sobre cusute cu ață albastră, iar femeile în vârstă purtau doar costume cusute cu negru. De asemenea și hainele bărbatești respectu cam aceleași criterii fiind și mai sobre. Ața cu care se lucra era de obicei bumbacul colorat și în cazul costumelor de miri se folosea aramiza albă. Tehnica de lucru era trasul la un rând. Modelele predominante sunt cele cu figuri florale și geometrice. Aceste costume sunt minunat împodobite, iar cusăturile sunt deosebit de fine, care cer multă răbdare și îndemânare. Costumul de femeie este alcătuit din spătoi, poale, cârpă de încins toate acestea fiind confecționate din pânză, apoi cârpa de cap de obicei din par ori matase cu ciucuri, de asemenea costumul mai cuprindea cojocul bucurencesc confecționat din blană de oaie bogat ornamentat de meșteri renumiți din comuna Buteni, în picioare purtau opinci cu nojițe iar mai târziu niște țapele asemănătoare ghetelor.

Costumele bărbatești erau alcătuite din cămașa de pânză cusută la pumnari, pe piept și la umeri, motiele sunt mai sobre, iar culorile aproximativ la fel. Tot din pânză erau confecționate și ismenele foarte largi cusute cu cheița și colțișori și zădiile (șorțuri) cusute cu aceleași motive ca și cămășile. Cojoacele bărbatești aveau culoarea albastră pentru feciori și negru pentru cei mai în vârstă. În picioare purtau opinci cu obiele, iar mai târziu au apărut cismele cu tureac lung din piele. De o gingășie deosebită sunt costumele de miri, cusute cu alb și mai bogat ornamentate. În continuare voi prezenta niște costume care au peste 100 de ani.

Dar, după cum spunea Lucrețiu: „Timpul schimbă fața lumii”, multe s-au schimbat și în comuna noastră, dar a rămas vie și neschimbată dragostea mea față de folclor. Lucrând în învățământ încerc să reaprind flacăra dragostei față de folclor, însuflând copiilor interes față de trecutul nostru. Acest lucru caut să-l realizez în serbările și concursurile organizate și ori de câte ori se ivește un prilej favorabil.

Studiu privind impactul utilizării tehnicilor informaționale computerizate în procesul de învățământ

Învățător, Neagu Maria Ramona
Școala cu clasele I-VIII Luncani, județul Bacău

Noile tehnologii informaționale și de comunicare ocupă un loc tot mai important în societatea actuală, iar acest lucru se răsfrânge și asupra învățământului, tehnologiile moderne fiind integrate în

sistemul de învățământ. Astfel s-a impus necesitatea dotării fiecărei școli cu calculatoare, ceea ce a produs importante schimbări în procesul de învățământ.

Utilitatea calculatorului este incontestabilă și nici un alt mijloc didactic nu a revoluționat atât de mult sistemul de învățământ precum a făcut-o calculatorul. Beneficiile aduse de utilizarea tehnologiilor moderne sunt numeroase. Astfel, prin intermediul calculatorului se pot oferi elevilor ilustrări ale conceptelor abstracte, ilustrări ale fenomenelor neobservabile, asigură realizarea unor experimente ce nu pot fi realizate practic datorită lipsei de material didactic, ajută elevii să înțeleagă lumea dincolo de mediul lor și pot vedea cum acțiunile lor pot afecta mediul înconjurător, pot înțelege experiențele reale în detaliu.

În urma activității desfășurate la catedră, am observat că a scăzut interesul elevilor pentru ceea ce înseamnă memorare de cunoștințe, rezumat...etc. În schimb, elevii sunt mult mai receptivi la jocuri, activități dinamice desfășurate cu ajutorul tehnologiilor moderne. Acestea prezintă avantajul îmbinării auditivului cu vizualul și nu constau numai în transmiterea într-un mod atractiv a cunoștințelor, dar și un mijloc eficient de producere și evaluare a cunoștințelor de-a lungul unui proces constructiv care se bazează pe creativitate și descoperire.

Calculatorul îl folosesc la clasă de doi ani, atât în timpul lecțiilor de limba română, matematică, științe, educație civică, educație plastică, muzică, dar și la dinamizarea serbărilor școlare. Datorită faptului că, din acest an școlar beneficiem de conexiune la Internet, am utilizat calculatorul în anumite momente ale lecțiilor, dar cu precădere în timpul orelor de geografie când, spre exemplu, am folosit Google Maps România pentru a le arăta imaginea localității natale privită din satelit. Elevii au fost foarte încântați de această demonstrație, au putut observa influența mediului geografic asupra așezărilor umane, am realizat trasee turistice, fapt imposibil de realizat fără Internet.

Cu succes am folosit calculatorul în cadrul orelor de științe ale naturii pentru cunoașterea diferitelor medii de viață, prin prezentarea unor imagini cu Delta Dunării, cu poziționarea geografică a acesteia utilizând "Google Earth"; le-am prezentat imagini multiple cu peșterile întâlnite în țara noastră și modul cum ele s-au format, cu mările și oceanele.

Prin intermediul unei prezentări Power Point, în cadrul lecției "Apa", elevii au recunoscut utilitățile și importanța apei în viața omului, identificând în imaginile prezentate diferitele întrebuințări ale apei: în gospodărie pentru prepararea hranei și pentru băut; pentru menținerea igienei și curățeniei locuinței; în activitățile din fabrici; pentru irigarea culturilor; transformarea energiei apei în energie electrică; stingerea incendiilor; recreerea oamenilor; pescuit...În momentul când au vizionat imagini cu albiile ale apelor pline cu deșeuri, pești morți la suprafața apei, au fost puternic impresionați și sensibilizați de efectele devastatoare ale poluării apei asupra faunei dar și a florei și au putut identifica măsuri de prevenire a poluării apei. Prin intermediul accesului la internet au putut viziona filmulețe cu traumele suferite de oameni în timpul inundațiilor și au identificat măsuri pentru combaterea inundațiilor.

De asemeni, în orele de istorie am utilizat calculatorul pentru a prezenta tipuri de izvoare istorice, imagini cu situri arheologice, biserici, hărți și am făcut chiar un tur al muzeului de Istorie a Moldovei și al muzeului Etnografic al Moldovei din incinta Palatului Culturii din Iași, urmând ca în ora de educație plastică să realizăm un tur al muzeului de Artă.

Chiar și în cadrul ședințelor cu părinții, am folosit calculatorul pentru a prezenta tema pregătită, părinții fiind mult mai receptivi la informațiile primite, reușind astfel să-i sensibilizez mai ușor, și mai ales au simțit pe pielea lor beneficiile utilizării calculatorului, în condițiile în care doar trei dintre ei au un calculator acasă.

Calculatorul poate fi utilizat la orice disciplină de învățământ, în orice moment al lecției, atât în captarea atenției, în prezentarea conținuturilor, cât și în evaluare.

În urma introducerii noilor tehnologii informaționale în procesul de învățământ, am constatat că:

- elevii sunt mult mai activi în timpul orei;

- captarea atenției se realizează mult mai ușor;
- motivația pentru învățare a crescut;
- rețin mult mai ușor informațiile;
- lecția a devenit interactivă;
- fixarea cunoștințelor este de durată;
- motivația pentru învățare a crescut;
- interesul elevilor pentru școală a crescut;
- elevilor le este stimulată imaginația, și dezvoltată gândirea critică;

Consider că utilizarea calculatorului în procesul de predare-învățare facilitează accesul la cunoaștere, oriunde și oricând, în timp real. Accentul trebuie pus pe formarea cadrelor didactice într-un proces reformativ îndelungat pentru a realiza fundamentarea pedagogică a demersurilor de instruire.

Studiu privind metodele interactive de grup

Educatoare, Căprar Elisabeta
Gradinița PN Pleșcuța, județul Arad

CONSIDERAȚII GENERALE

Conceptul educației și dezvoltării indivizilor ocupă tot mai mult spațiu, iar în concordanță cu „modelul provocării” a luat naștere conceptul de competență. În acest concept un rol aparte îl are educația preșcolară care stimulează dezvoltarea potențialului uman pentru însușirea competențelor ca abilități aparte ale individului.

Integrările europene vor fi mai eficiente dacă prin educație și instruire se va da atenția cuvenită obținerii competențelor în care sunt tratate drept abilități cheie. De aici necesitatea studierii și cercetării a noi metode și mijloace pedagogice în realizarea sarcinilor propuse.

IPOTEZA CERCETĂRII

Dacă educatoarea va urmări în mod sistematic să stimuleze activitatea copiilor prin folosirea metodelor interactive de grup, preșcolarii vor beneficia de o educație îmbunătățită reflectându-se pozitiv în pregătirea copilului și în modul de abordare a problemelor cu care se confruntă mereu.

Dacă preșcolarii vor comunica interactiv, se va produce o confruntare de idei, opinii și argumente și se crează situații de învățare centrate pe disponibilitate și dorința de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă și activă, pe influența reciprocă din interiorul microgrupurilor și interacțiunea socială a membrilor de grup.

Dacă voi folosi frecvent aceste metode, va crește performanța preșcolarilor.

OBIECTIVELE CERCETĂRII:

Identificarea potențialului de muncă al preșcolarului în grupuri mici și stabilirea performanței individuale.

Preșcolarii să participe activ în organizarea, conducerea și evaluarea muncii didactice, având rol atât de formator cât și de participant activ.

Să se dezvolte copiilor gândirea critică și creatoare, să rezolve în echipă sarcinile primite.

METODE ȘI MIJLOACE DE CERCETARE

Metode interactive de grup ca: mozaic, lotus, cubul, mica publicitate, piramida, benzi desenate, pălăriuțele gânditoare, de asemenea chestionarul, interviul de grup și analiza datelor și investigația de grup.

VARIABLELE DEPENDENTE

Exprimarea clară și gramaticală în propoziții corect formulate

Stimularea limbajului și a capacității comunicative

Evaluarea efectelor metodelor interactive asupra învățării copiilor și a relaționării dintre ei

VARIABLELE INDEPENDENTE

Dezvoltarea memoriei și a atenției cognitive și familiarizarea copiilor cu cuvinte și expresii noi.

Cunoașterea contribuțiilor acestor metode în a cunoaște și stoca timp îndelungat informațiile dorite.

EȘANTIONAREA SUBIECȚILOR

Pentru realizarea acestei cercetări, am ales 2 grupe mari a câte 15 preșcolari fiecare. Grupa mare A a fost aleasă ca eșantion de control, iar grupa mare B, eșantion experimental. Am ales aceste 2 grupe, deoarece preșcolarii provin din medii asemănătoare și sunt cam la același nivel de pregătire.

Perioada în care s-a desfășurat cercetarea a fost primul semestru al anului școlar 2010- 2011 având la dispoziție o perioadă suficientă pentru a realiza cercetarea.

Pe perioada desfășurării cercetării grupa experimentală a beneficiat de o atenție deosebită, folosind ori de câte ori a fost posibil, metodele interactive de grup. Grupa de control nu a beneficiat de cele clasice, tradiționale.

TESTAREA ÎNȚIALĂ

Durata testării a fost 13.09.2010 și 01.10.2010 .

Am stabilit câțiva itemi de evaluare ca:

- Denumeste anotimpul reprezentat în imagine;
- Descrie în propoziții anotimpul indicat;
- Redă versurile din poeziile învățate;
- Recită clar și expresiv o poezie;
- Redă un dialog dintre 2 personaje;

După această perioadă am constatat că cele două grupe sunt aproximativ la același nivel.

DERULAREA EXPERIMENTULUI

Pe parcursul cercetării am aplicat metode tradiționale grupei de control, iar grupei experimentale metodele interactive. Voi menționa câteva metode folosite ca:

- „Cuvintele – cheie” – unde cuvintelor scrise le-au luat locul imaginile desenate și cunoscute copiilor;
- „Mica publicitate” – este o metodă foarte plăcută și antrenantă, iar copiilor le-a plăcut să facă anunțuri publicitare, mai ales în versuri;
- „Turul galeriei” – care stimulează gândirea și creativitatea;
- „Piramida” – îmbină activitatea individuală cu cea de grup;
- „Reportajul și proiectul” – implică o strategie de învățare bazată pe cooperare în scopul exersării capacităților necesare viitorilor adulți.

Aceste metode stimulează capacități și abilități cognitive de relaționare, de lider, de grup, autoevaluare, interacțiune psiho- socială bazată pe sprijin reciproc și toleranță.

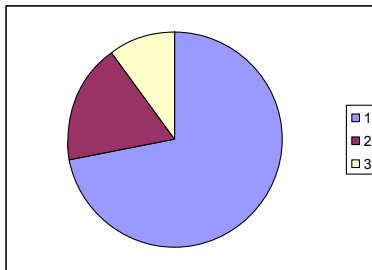
ANALIZA ȘI PRELUCRAREA REZULTATELOR

În urma testării sumative și finale am constatat următoarele: din cei 15 preșcolari din eșantionul experimental au avut rezultate foarte bune 72%, bune 18% și 10% au obținut calificativul satisfăcător.

Reprezentarea grafică a rezultatelor grupei experimentale este următoarea:

Legenda:

1. Rezultate foarte bune;
2. Rezultate bune;
3. Rezultate satisfăcătoare.

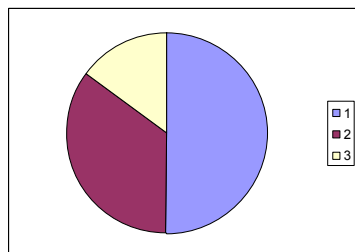

Rezultatele grupei de control sunt următoarele: 50 % au obținut rezultate foarte bune, 35% bune, iar 15% suficient.

Reprezentarea grafică a grupei de control:

Legendă:

- 1.Rezultate foarte bune;
- 2.Rezultate bune;
- 3.Rezultate satisfăcătoare

CONCLUZII

Deci, în urma comparării rezultatelor dintre cele două grupe (experimentală și control), s-a dovedit că ipoteza muncii, aplicând metodele interactive este mai eficientă. De unde rezultă că preșcolarii din grupa experimentală sunt mai capabili să creze și să transmită valori capabile să comunice, activi, responsabili, cu gândire critică să

poată lua decizii.

VALORIFICAREA

Cercetarea a confirmat necesitatea folosirii metodelor interactive în activitățile preșcolarilor.

Bibliografie: Anton, Ilica, și Laurențiu, Leucea – „Cercetarea experimentală”, Editura UAV, 2009

Alexandru, Blaga – „Evaluarea și cercetarea”, Vasile Goldiș University Press, 2010

Breben, Silvia – „Metode interactive de grup”, Editura Arves, 2002

Oprea, Crenguța – „Strategii Didactice Interactive”,

Roluri manageriale ale profesorului în școală

**Profesor, Caramavrov M. Daniela-economie,
Liceu Teoretic T.Arghezi, Craiova, Dolj**

Referitor la diversitatea rolurilor pe care le poate exercita profesorul, în literatura de specialitate s-au conturat câteva ipostaze dominante, fiecare dintre ele punând accentul pe o anumită latură a activității sale, circumscriind, în fond, locul sau în procesul de învățământ :

- expert al actului de predare – învățare : el poate lua decizii privitoare la tot ceea ce se întâmplă în procesul de învățământ ;
- agent – motivator : declanșează și întretine interesul elevilor, curiozitatea și dorința lor pentru activitatea de învățare ;
- lider : conduce un grup de elevi, exercitându-și puterea asupra principalelor fenomene ce se produc aici, este un prieten și confidenț, un substitut al părinților, obiect de afecțiune, sprijin în ameliorarea stărilor de anxietate, etc.
- consilier : este un observator sensibil al comportamentului elevilor, un îndrumător persuasiv și un sfatuitor al acestora ;
- model : prin întreaga sa personalitate, prin acțiunile și comportamentul său este un exemplu pozitiv pentru elevi ;
- profesionist reflexiv : se străduiește tot timpul să înțeleagă și să reflecteze asupra întâmplărilor inedite din clasă, să studieze și să analizeze fenomenele psihopedagogice cu care se confruntă ;

-manager : supravegheaza intreaga activitate din clasa, asigura consensul cu ceilalti profesori, cu parintii si cu ceilalti factori ; are de-a face cu un tip special de management (al clasei), ce include toate deciziile si actiunile solicitate pentru mentinerea ordinii (in sensul larg al termenului) in clasa

Profesorul isi asuma deci o multitudine de roluri a caror exercitare este dependenta de personalitatea lui. Este important pentru un manager sa distinga intre comportamentul dictat de personalitate si acela dictat de rol. Comportamentul in rol apare atunci cand o persoana actioneaza in acord cu cerintele pozitiei pe care o detine. Managerii se pot confrunta cu o opozitie din partea colegilor, care, in mod gresit (?),atribuie acest comportament factorilor de personalitate.

Ar fi gresit sa se considere ca factorii de personalitate nu influenteaza comportamentul oamenilor, dar se scapa uneori din vedere ca o persoana se poate simti uneori obligata la un anumit comportament datorita cerintelor postului detinut. Pericolul este ca aceasta chestiune poate fi personalizata. Conflictul real dintre roluri poate fi astfel exacerbat prin conflicte de personalitate.Pot fi identificate zece roluri manageriale diferite ale profesorului, in care se incadreaza activitatile acestuia. Cele zece roluri sunt grupate in trei mari categorii, in idea ca, indiferent de continutul concret al muncii unui manager, actiunile sale se incadreaza intr-una din urmatoarele :prelucrarea informatiilor ; angajarea de relatii interpersonal: elaborarea de decizii .Profesorul manager trebuie :

-sa fie centru de informatii al clasei;

-sa fie cel care filtreaza si disemineaza informatiile;

-sa fie porta-voce pentru elevi;

-sa reprezinte clasa;

-sa realizeze conexiunile cu alte grupuri(elemental de legatura);

-sa fie „intreprinzatorul” cu initiativa si vointa.

Rolul sau este de monitor;difuzor;purtator de cuvânt;figura reprezentativa;leader;initiator;factor de solutionare al problemelor.

Cum ajutam elevii sa treaca pragul clasei a V-a fara dificultati la matematica

Institutor, *Cleșiu Tatiana*

Profesor matematică , *Cleșiu Marin Constantin*

Școala cu clasele I-VIII Turcoaia, județul Tulcea

Una din problemele învățământului actual din România, care nu și-a găsit încă o rezolvare favorabilă, o constituie continuitatea între clasa a IV-a și a V-a. Efectele negative ale lipsei de continuitate se reflectă în rezultatele mai puțin satisfăcătoare obținute în clasa a V-a de către majoritatea elevilor.

Se constată astfel, în majoritatea cazurilor, că elevii își însușesc cu dificultate materia predată. O dată cu trecerea în clasa a V-a, elevi care au terminat clasa a IV-a cu calificative foarte bune încep să nu mai facă față ritmului de parcurgere a materiei și, uneori, neizbutind să se adapteze cerințelor programei, încheie primul semestru cu serioase dificultăți. Deși adesea intervine o redresare în semestrul următor, situația acestor elevi este net inferioară la sfârșitul anului școlar. Adeseori, elevul de clasa a V-a își caută cu asiduitate fosta învățătoare, pentru a-i comunica un rezultat bun sau un eșec.

Cum se explică aceste dificultăți care însoțesc frecvent trecerea elevilor din clasa a IV-a în clasa a V-a?

În primul rând, copilul trece de la un stil unic de predare, comunicare și evaluare, - cel al învățătorului la o multitudine de stiluri corespunzător tot atâtor profesori.

În al doilea rând, învățătorul este personalitatea centrală în jurul căreia gravitează elevii din clasele primare, acest lucru fiind doar parțial valabil când clasa este preluată de diriginte, gradul de independență al elevului de gimnaziu fiind mult mai mare în comparație cu cel al elevului din clasele mici.

În general, cauzele care determină greutatea de adaptare a elevilor clasei a V-a sunt: mai mulți profesori, mai multe obiecte de studiu, mai multe teme și mai puțin timp liber, volumul mare, noutatea și diversitatea cunoștințelor dobândite.

Analizând procesul de trecere a elevilor din clasa a IV-a în clasa a V-a, trebuie să avem în vedere pe lângă aceste cauze obiective și unele cauze ce țin de organizarea învățământului nostru, cum ar fi lipsa de continuitate firească între obiectivele și conținuturile programei clasei a IV-a și cele ale clasei a V-a.

Un pas important s-a făcut (sperăm să se continue și pe viitor), revizuindu-se programa școlară la disciplina matematică - clasa a V-a și propunându-se schimbări privind conținuturile învățării precum și sugestii în privința metodologiei de predare a acestora. Aceste modificări sunt menite să amelioreze lipsa legăturii conținutului învățământului între clasa a IV-a și clasa a V-a, cauză a discontinuității celor două clase.

Astfel, în programa clasei a V-a, s-au adus următoarele precizări:

- se va accentua prin învățare intuirea sensului operațiilor și justificarea algoritmului de calcul;
- se pune accent pe estimarea ordinului de mărime a rezultatului unui calcul prin rotunjure și verificarea corectitudinii prin calcul;
- împărțirea la un număr care are mai mult de o cifră se învață prin procedeele de împărțire prin cuprindere și rotunjirea împărțitorului;
- în rezolvarea de probleme se vor utiliza metode aritmetice;
- rezolvarea de ecuații se face utilizând metoda mersului invers (proba ultimei operații) sau folosind modelul balanței (utilizând intuitiv proprietățile egalității) și verificând corectitudinea prin înlocuirea soluției în ecuație și rezolvare;
- rezolvarea de inecuații se va face prin încercări;
- în predarea mulțimilor se vor utiliza desene - valorificându-se astfel, percepțiile intuitive ale noțiunii de mulțime dobândite în ciclul primar;
- la geometrie, informațiile vor fi primite prin metode intuitive (observare, măsurare, comparare, descriere, verificarea proprietăților geometrice prin diferite procedee practice) și nu prin metode specifice geometriei bazate pe raționament (clasa a VI-a);
- la "Unități de măsură" se va pune accent pe estimarea unor lungimi, perimetre, arii, volume, și nu pe învățarea formulelor de calcul;
- se va insista pe schimbările monetare intervenite în România și transformările din lei vechi în lei noi.

Rămâne, însă, deschisă problema adaptării elevilor la toate schimbările survenite în clasa a V-a un prag în dezvoltarea personalității lor, și unul nu ușor. Și atunci, ne întrebăm ce ar trebui să facem ca elevul de clasa a V-a să nu mai perceapă trecerea în etapa gimnazială ca pe un proces tensionat, plin de conflicte interioare?

Răspundem că, pe lângă empatia și răbdarea specifice pedagogului autentic, este necesară, în mod categoric, colaborarea dintre profesor și învățător.

Astfel:

- profesorul va consulta învățătorul cu privire la profilul clasei și va studia fișa psihopedagogică a fiecărui elev;
- profesorii (de matematică, limba română etc.) vor asista la orele clasei a IV-a și vor ține câteva lecții demonstrative după programa clasei;
- învățătorii pot lua parte la desfășurarea unor lecții de clasa a V-a pentru a constata nivelul cunoștințelor și competențelor necesare pentru a face față cerințelor prevăzute în programa școlară de clasa a V-a;

- profesorii și învățătorii vor discuta despre programă și vor stabili împreună subiectele testelor sumative la clasa a IV-a și ale celor inițiale la clasa a V-a, analizând apoi rezultatele și găsind împreună soluții ameliorative;
- cadrele didactice vor organiza unele activități extrașcolare comune pentru clasele a IV-a și a V-a.

Dacă învățătorul are clară perspectiva activității elevilor în ciclul gimnazial și îi pregătește pentru viitoarea activitate, iar profesorii, cunoscând modul de lucru al învățătorului, continuă munca acestuia, integrând treptat elemente noi în sistemul de muncă al clasei, în clasa a V-a se vor obține rezultate satisfăcătoare.

Considerăm că este bine ca învățătorul să mențină legătura cu foștii săi elevi, mai ales în primul semestru, iar dirigintele clasei să își cunoască bine elevii, să și-i apropie și să-i îndrume în mod corespunzător.

Dezvoltarea activității nonformale prin aplicarea proiectelor de activitate integrată

**Profesor, *Mileva Chircu,*
Palatul Copiilor Drobeta Turnu Severin, județul Mehedinți**

În ultimii ani, la nivelul învățământului românesc au apărut idei și practici care au încurajat schimbarea abordării de la curriculum centrat pe disciplină la un curriculum centrat pe copil. Situarea copilului în centrul organizării procesului de predare – învățare a constituit o schimbare fundamentală care a atras după sine necesitatea găsirii acelor soluții didactice care să stimuleze performanța copilului cel puțin la nivelul descris de potențialul său.

După Vîgotski „învățarea creează zona celei mai apropiate dezvoltări, adică provoacă, cheamă la viață și pune în mișcare o serie întreagă de procese ale dezvoltării, care acum sunt posibile pentru copil numai în sfera interrelației cu cei din jur și numai în cursul colaborării cu semenii din care, deschizând cursul intern al dezvoltării, devin apoi un bun interior al copilului.”

Deci ce este un proiect? Un demers didactic în grup, într-o interacțiune continuă, prin care se urmărește integrarea noilor informații în structuri cognitive proprii și transferarea lor în conținuturi noi, aplicabile în practică, o comunitate de învățare în care fiecare contribuie atât la propria învățare, cât și la procesul de învățare colectiv, o acțiune de cercetare și acțiune practică în același timp.

De ce curriculum nonformal? Explozia de informații din diferitele domenii determină confruntarea copilului cu o varietate de aspecte problematice și dificultăți care derivă dintr-o cunoaștere limitată, iar realitatea trebuie abordată cu precizie, la momentul potrivit, atât din perspectiva teoretică cât și practică. Reforma educațională, prin implementarea metodei proiectului, permite dobândirea de către copil a unor deprinderi și abilități prin care, ulterior, se poate realiza înțelegerea și producerea unor raționamente autentice, devenind astfel participanți activi în viața comunității. Se face astfel trecerea de la modelele tradiționale, care limitează uneori realizarea cunoașterii, la cunoașterea în cadrul unei cercetări practice care le oferă copiilor posibilitatea de a exploata în profunzime domenii noi, de a acumula cunoștințe în mod independent și de a dezvolta competențe precum creativitatea, spiritul de inițiativă, capacitatea de a comunica și de a lucra în echipă.

Caracteristica esențială a proiectului este că plasează copilul în centrul proiectării didactice, asigură o mai bună corelare gândire – învățare, iar pe noi ne pune în situația de a reflecta asupra răspunsurilor la întrebările:

- Cum predăm ?

- Cum îi vom face pe copii să-și amintească și să-și activeze experiențele, informațiile pe care le dețin despre subiectul propus?
- Cum îi vom motiva să se informeze, să caute, să investigheze?
- Cum îi facem să interacționeze în mod activ cu noile informații și cu ceilalți membrii ai grupei ?
- Cum îi vom face să dea un sens și o interpretare personală celor învățate, reprezentative pentru fiecare copil?

Primul pas îl face profesorul, care, acceptând ideea de schimbare și adaptându-se cu ușurință acesteia poate aduce schimbări în modul de a gândi și acționa al copilului, al părinților acestuia și chiar în sistemul educațional.

Al doilea pas este necesar să se facă în direcția metodelor de predare folosite la grupă și a rolului profesorului în procesul didactic, care, trebuie să fie legate de vârsta copilului și să țină cont de creativitatea și încrederea în sine a fiecăruia dintre cei doi factori implicați în procesul didactic .

Ultimul pas este necesar în regândirea și potențarea valențelor formative ale mediului educațional.

Bazându-se pe acești pași esențiali, profesorul încercă să contureze schimbarea în procesul didactic prin folosirea metodei proiectelor de grup, selectate, gândite și elaborate cu ajutorul copiilor și al părinților. Prin această metodă copiii intră în contact direct cu realitatea cercetată, iar obiectele, fenomenele, procesele sunt investigate în dimensiunile și caracteristicile reale, așa cum se manifestă în realitatea concretă.

Alegerea acestei metode poate fi argumentată prin:

- proiectul are o structură temporală care ajută profesorul să-și organizeze progresiv activitatea cu copiii în funcție de dezvoltarea și de interesul acestora și de gradul de cunoaștere al subiectului luat în discuție.
- proiectul oferă contexte în care copiii pot aplica o foarte mare varietate de cunoștințe și deprinderi sociale și intelectuale, pe lângă cele de bază date de curriculum
- proiectul atrage în permanență părinții în activitatea desfășurată în cadrul acesteia, educatoarea având avantajul de a beneficia zilnic de contactul cu membrii familiei

Metoda proiectului integrat este o strategie de învățare și evaluare care se concentrează pe efortul deliberat de cercetare al copilului, pe depistarea și înțelegerea subiectului în întreaga sa amploare, contribuie la învățarea unui mod de «gândire interdisciplinară » și contribuie la practica învățării prin cooperare.

Maniera integrată presupune abordarea realității printr-un demers didactic globalizat, în care limitele dintre categoriile și tipurile de activitate dispar într-un scenariu unitar, în cadrul căruia tema se lasă investigată cu toate mijloacele diferitelor științe. Integrarea se va face prin alipirea într-un scenariu bine încheiat a unor conținuturi care aparțin unor domenii diferite, conținuturile propuse având un subiect comun care urmează a fi investigat și elucidat în urma parcurgerii acestora și a realizării obiectivelor propuse. Este necesar un demers didactic adecvat care să cuprindă trei etape aflate în interdependență: evocare/ realizarea sensului /reflecția.

Evocarea face apel la cunoștințele însușite de copii despre o temă sau un anumit subiect

Realizarea sensului asigură înțelegerea noilor informații și a semnificației acestora, fiind în același timp etapa întrebărilor:

Reflecția integrează noile cunoștințe în sistemul celor vechi, asigurând legătura dintre ele, dând posibilitatea expunerii libere a « **noului** » aflat.

Beneficiile abordării proiectului integrat pentru copii sunt :

- copiii sunt implicați activ în procesul de învățare
- încurajează exprimarea liberă în contextul respectului pentru opinia celuilalt
- participă la procurarea materialelor devenind mai responsabili
- au mai multă încredere în forțele proprii, au șansa să-și planifice propriile activități

- sunt parteneri cu drepturi egale într-un act educațional, învață prin interacțiune cu ceilalți,
- au posibilitatea să se bucure de finalitatea activității lor

În cadrul fiecărui proiect trebuie avut în vedere folosirea diferitelor tipuri de jocuri pentru sporirea atractivității activităților și menținerea interesului copiilor precum **și atragerea și implicarea părinților** în organizarea și desfășurarea proiectului.

Implicarea părinților în procesul de educare al copiilor se poate face printr-o modalitate de comunicare ce presupune :

- prezența efectivă la pregătirile organizatorice și la acțiunile propriu-zise
- sprijin cu materiale, idei sau cunoștințe împărtășite copiilor
- urmărirea progreselor copiilor și sprijinirea evoluției lor

Concluzii:

Proiectul integrat are un conținut transdisciplinar deoarece prin realizarea lui se ating obiectivele de referință ale mai multor arii curriculare.

Se bazează pe învățarea prin cooperare, deoarece lucrând în grupuri, fiecare copil participă la realizarea unei părți din proiect, având responsabilități și sarcini specifice.

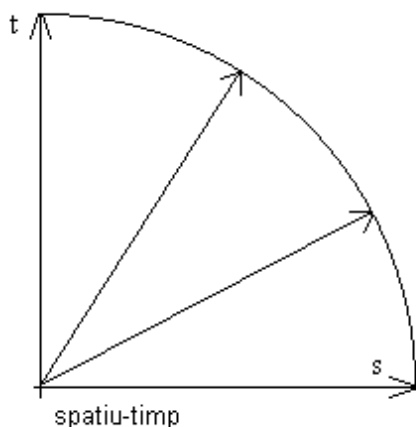
Are produse finale afișate în expoziții.

Activitatea prin proiect îi învață pe copii să-și emită și să-și susțină propriile idei, dezvoltându-le astfel creativitatea, care le dă senzația că ei sunt adevărații descoperitori ai „noului”. Soluțiile problemelor supuse rezolvării presupun colaborare și cooperare și toți copiii, indiferent de dezvoltarea intelectuală sau de vârstă, pot elucida o situație necunoscută spunându-și părerile și aplicându-le în practică.

Despre călătoria în timp

**Profesor, Mustățu Gelu,
Clubul Copiilor Lugoj, jud Timiș**

Călătoria în trecut sau în viitor considerată mult timp o temă de science fiction, este acum un subiect de serioase cercetări. Călătoria în timp a fost făcută, teoretic posibilă odată cu teoria relativității a lui Einstein. Aceasta se bazează pe faptul că spațiul și timpul nu sunt două entități distincte ci se unesc pentru a forma o a patra dimensiune: spațiu-timp. În această dimensiune orice corp călătorește cu o viteză constantă, viteza luminii. Dacă un corp nu călătorește în spațiu, atunci toată viteza sa (viteza luminii) este folosită pentru a călători prin timp. Astfel, un corp în repaus “înbatrânește” cu viteza luminii.

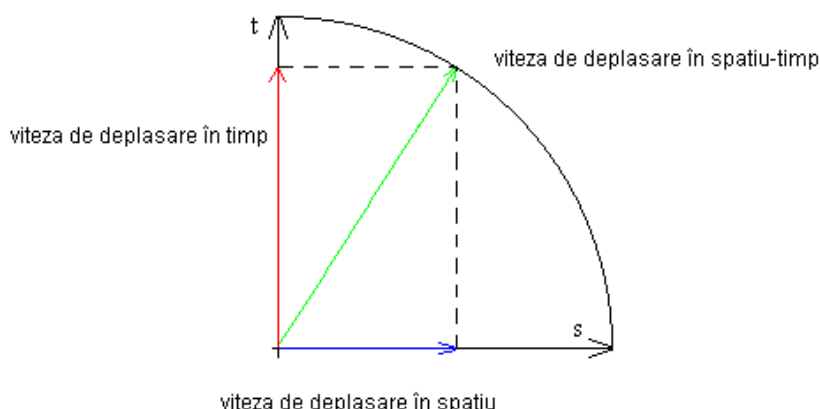
Astfel, doua corpuri, plecând din acelasi punct în directii diferite ajung dupa un timp la aceiasi distanta fata de origine .(parcurg aceiasi distanta în spatiu-timp)

Dar, daca acest corp calatoreste si în spatiu, atunci viteza sa se va descompune pe cele doua axe, viteza de trecere a timpului, fiind redusa.

Iar daca un corp se deplaseaza prin spatiu cu viteza luminii atunci viteza pe axa timpului acelui corp va fi 0.

Cilindri masivi rotitori

Prima masina teoretica ar consta într-un corp extrem de dens ce se roteste extrem de repede. Puternica atractie gravitationala ar “târî” spatiul si timpul în jurul sau în timp ce se roteste. Acest obiect va distorsiona geometria spatiului si trecerea timpului în jurul sau. O nava spatiala ar putea sa treaca prin apropierea acestui corp pe o traiectorie aparent normala pentru echipaj si pentru aparatele de la bord dar ar iesi de partea cealalta în alt timp si, eventual în alt spatiu.

Obiectul necesar acestui efect ar fi echivalentul a 10 stele neutron, fiecare având aceiasi masa ca Soarele într-un volum nu mai mare decât al muntelui Everest, unit de la pol la pol de un cilindru si rotindu-se de doua mii de ori pe secunda. Nu se cunoaste nici un astfel de obiect dar nu este clar nici daca ar putea sa existe ,gravitatie strivindu-l pâna ar lua forma unei sfere si apoi s-ar transforma într-o gaura neagra. Dar pulsarii milisecondici, care sunt stele neutron ce se rotesc de sapte sute de ori pe secunda ajung intrigant de aproape de conditiile necesare.

Acest corp ar putea functiona ca o masina a timpului datorita conceptiei lui Einstein, care spre deosebire de Newton nu considera ca planetele sau alte corpuri interactioneaza între ele prin forte gravitationale, pentru ca în conformitate cu legile lui Newton aceste interactiuni s-ar produce instantaneu, dar nici o forma de radiatie sau influenta nu se propaga cu o viteza mai mare decât cea a luminii. Astfel Einstein, a afirmat ca aceste corpuri nu interactioneaza, ele miscându-se liber, traiectoriile lor fiind determinate de curbura, modificarile în spatiu-timp cauzate de materia existenta.

Astfel, un asemenea corp ar putea genera o forta asa de mare încât sa modifice în mod radical geometria spatiului din jurul sau si, în acelasi timp si timpul. Un eveniment similar se întâlneste în apropierea gaurilor negre, corpuri cu o gravitatie extrem de mare si în apropierea carora timpul se dilata, ajungând chiar sa se opreasca.

Gaurile de vierme

A doua abordare a calatoriei în timp impica gaurile negre. Ecuatia relativitatii sugereaza ca o pereche de gauri negre ar putea fi “legate” între ele de tuneluri ce fac o scurtatura prin timp si spatiu. Aceste tuneluri se numesc “gauri de vierme”. Cele doua gauri negre (gaurile tunelului) pot fi oriunde în timp si spatiu si sa fie oricum conectate prin tuneluri. Astfel o gura poate fi în

prezent iar cealalta este în acelasi loc acum o mie de ani. De aceea un obiect ar putea intra în prezent si ar putea iesii acum o mie de ani.

O problema (în afara de faptul ca e greu de fabricat sau de gasit gauri de vierme) este faptul ca gravitatiea are tendinta sa "închida" aceste gauri de vierme (ca si gura unui tunel ce colapseaza). Ar fi totusi posibil sa se mentina gaura deschisa introducând în ea materie din exterior, materie ce se presupune ca ar exista dar nu a fost înca descoperita (materie neagra). Gaurile negre exista cu certitudine ,variind de la obiecte în galaxia noastra (Calea Lactee) cu mase doar de câteva ori mai mari ca a Soarelui pâna la obiecte cu mase de milionane de ori mai mari decât a Soarelui în centrele galaxiilor si în quasare.

Chiar daca aceste speculatii nu furnizeaza metode practice de construire a masinilor timpului, fizicienii continua studiul lor deoarece exista posibilitatea ca tot universul sa fie brazdat de gauri de vierme microscopice cu "gurile " mai mici ca un proton. Astfel de gauri de vierme ar putea explica de ce legile fizicii sunt aceleasi oriunde în univers, de ce, de exemplu, un electron pe Pamânt are aceiasi sarcina si masa ca unul aflat într-o galaxie îndepartata. S-au facut serioase speculatii cum ca prin aceste mici gauri de vierme se "scurge" informatie ce mentine legile fizicii constante dintr-un punct în altul si dintr-un timp în altul.

Materia neagra

Materia neagra este o materie neluminoasa ce nu poate detectata prin observarea a nici unei forme de radiatie electromagnetica, dar a carei existenta, distribuita dealungul universului este sugerata de câteva consideratii teoretice.

Trei teorii ar sugera existenta materiei negre. Galaxiile din apropierea Caii Lactee par sa se roteasca mai repede decât ar fi de asteptat considerând cantitatea de materie vizibila din aceste galaxii. Multi astronomi cred ca 90% din materia unei galaxii obisnuite este invizibila.

A doua consideratie teoretica este existenta roiurilor de galaxii. Multe galaxii sunt grupate în astfel de roiuri. Astronomii afirma ca daca se accepta niste conceptii rezonabile (ca aceste roiuri sunt "legate" între ele prin gravitatie si ca aceste roiuri s-au format acum câteva miliarde de ani în urma), atunci rezulta ca aproximativ 90% din masa acestora este materie neagra datorita faptului ca, în mod contrar, aceste roiuri nu ar avea destula masa pentru a le tine apropiate si aceste galaxii s-ar fi îndepartat pâna acum.

Al treilea considerent, si cel mai controversat, sustine existenta materiei negre pe baza modelului expansiunii universale. Conform acestei idei, universul a trecut printr-o perioada de expansiune extrem de rapida într-un timp extrem de scurt. Daca modelul Big Bang-ului este corect, constanta expansiunii universale ar trebui sa aiba valoarea apropiata de 1, însemnând ca masa totala a universului ar trebui sa fie de aproximativ 100 de ori mai mare ca cea vizibila.

Exista mai multi "candidati" pentru materia neagra. Acestia includ pitici negrii, nedetectati (obiecte, semanând cu stele dar ce sunt mult mai slabe din punct de vedere luminos decât stelele si pe care nu au loc reactii nucleare), gaurile negre, si particule subatomice a caror proprietati exclud detectarea lor dupa radiatii electromagnetice.

Bibliografie:

1. Science&Vie nr 205 decembrie 1998 (hors serie)
2. Microsoft Encarta 99 Encyclopedia
3. Relativitatea în imagini (Lewis Carol Epstein)

Rolul activității extrașcolare în formarea personalității elevului

Profesor, *Iulia Groza*,
Palatul Copiilor Târgu Jiu, județul Gorj

Societatea modernă prin dinamismul său, prin flexibilitatea sa, deschiderea spre inovații solicită un model al personalității umane care ar fi capabilă să facă față cerințelor mileniului al III-lea, care s-a anunțat ca un mileniu al schimbărilor continue. Educația devine imboldul progresului social, exigențele timpului an de an suscită noi abordări și valorificări ale științelor pedagogice, psihologice, politice, sociale, economice în scopul formării unei generații tinere capabile să asigure în continuare un nivel de bunăstare a vieții, o interacțiune socială sporită, condiții optime pentru dezvoltarea umană.

Prezentul solicită afirmarea unei personalități competitive, capabile să-și modeleze viitorul, de aceea educația este în lumea modernă o dimensiune-cheie prin care se fortifică ființa umană. Rolul major al educației se relevă și în *Convenția cu privire la Drepturile copilului, art.29*: „Educația trebuie să fie dirijată în sensul dezvoltării personalității și talentelor copilului, pregătindu-l pentru viața activă ca adult”.

Astfel se impune nevoia de edificare și menținere a unei școli moderne, democratice, activitatea căreia să se axeze pe „valorificarea educației în vederea progresului sociouman”, o școală deschisă ce pledează pentru umanizarea, umanitarizarea și informatizarea procesului de învățământ, o școală care oferă subiectului educației – elevului – condițiile necesare privind valorificarea nevoilor, intereselor, aspirațiilor sale individuale, favorizându-i devenirea, asigurându-i succesul. Comunitatea de învățare este mediul de formare a atitudinilor, capacităților și competențelor elevului. Participând și cooperând, demonstrând interes pentru studii, pentru propria autodezvoltare, pentru viața comunitară, elevul trăiește o continuă schimbare de comportament, acumulează experiențe prin care își racordează existența personală „la dinamismul vieții sociale actuale și viitoare în interesul propriu și al societății.

Copiii și tinerii suportă consecințele sărăciei, fiind neglijăți în dreptul lor să fie informați și să beneficieze de acces la servicii de educație, sănătate, odihnă și activități recreative, la un mediu sigur și tolerant, la oportunități de participare și exprimare a opiniei. Ei devin victimele condițiilor și deprinderilor comportamentale ce le pune în pericol bunăstarea fizică, intelectuală, emoțională, socială. Societatea se confruntă cu prezența unui număr impunător de copii și tineri marginalizați, cu probleme de sănătate, care consumă alcool, substanțe narcotice. Copiii și tinerii se confruntă cu dificultăți de a-și valorifica la maxim potențialul de dezvoltare (fizic, socio-emoțional, intelectual), își petrec într-un mod defectuos timpul liber.

Activitatea în afara clasei și extrașcolare ocupă un loc foarte important în ansamblul influențelor educative. Ne axăm în activitatea noastră pe doleanțele elevilor, dorindu-ne să creăm o comunitate școlară care își cunoaște și își valorifică tradițiile, învață prin cooperare, stimulează participarea și are o imagine proprie.

Aceste acțiuni au un impact puternic asupra formării elevilor. Se stimulează curiozitatea, interesul și entuziasmul elevilor în activitățile frecventate, consolidând relația cu comunitatea și sesizând opinia publică față de problemele școlii.

Activitatea extrașcolară realizată în palate și cluburi ale copiilor se orientează spre varietate tematică și diverse forme de organizare ce asigură dezvoltarea aptitudinilor și talentelor copiilor. Se impune necesitatea cooperării cu autoritățile publice locale pentru asigurarea calității serviciilor de educație non-formală.

O personalitate armonioasă are nevoie de un mediu favorabil în care să crească fericit, să edifice împreună cu semenii săi o societate modernă și prosperă.

Bibliografie:

1. Cojocaru, Vasile GH., Schimbarea în educație și Schimbarea managerială; Ch.: Lumina, 2004.
2. Strategia de dezvoltare a activității educative formale și nonformale, 2004

**Jocul – activitate fundamentală a copilului preșcolar
-Studiu-**

Profesor, Ignătescu Nadia-Lida
Școala cu Clasele I-VIII Coțofenii din Față

Știm că, față de școală unde învățarea este forma dominantă, în grădiniță aceasta este înlocuită cu jocul. Jocul este baza conceperii întregii activități instructiv-educative. Fără joc nu se poate ajunge la o finalitate reală. Însă începând cu grupa pregătitoare și până la clasa a IV-a se folosește jocul didactic.

Jocul didactic ajută la instruirea copiilor, le consolidează și le precizează cunoștințe despre lumea înconjurătoare. Ele îmbină armonios elementele instructive și exercițiul cu elemente distractive.

Jocurile didactice reprezintă o categorie aparte de jocuri. Ele sunt integrate demersului educațional explicit, sunt propuse de către educator, au obiective educaționale bine precizate și reprezintă forma ideală prin care jocul, ca activitate fundamentală a vârstei preșcolare, poate sprijini învățarea dirijată, pregătind integrarea ulterioară a copilului în școală.

Jocurile didactice au o sarcină didactică specifică (o problemă de rezolvat pentru copil - problemă ce vizează explicit dezvoltarea pe o arie coordonată psihologică), reguli specifice și elemente de joc. Raportul acestora este diferit , în funcție de vârsta copiilor; cu cât vârsta acestora este mai mare, cu atât ponderea elementelor de joc scade în favoarea complexității sarcinilor de rezolvat.

Jocurile didactice se pot realiza la toate tipurile de activități comune (educarea limbajului, matematică, științe, desen, modelaj, muzică) ca și în activitățile evaluative din grădiniță. Sub conducerea educatoarei, se pot utiliza, coordonate de un copil mai mare sau de către liderul informal al grupului de copii, chiar și în activitățile libere din grădiniță.

Joc didactic pentru educarea limbajului : „Al (A) cui este?”

Sarcina didactică: Schimbarea formei cuvintelor în vorbire, în funcție de întrebarea folosită (al, a, ai, ale cui?)

Regulile jocului: Copiii, numiți de educatoare, aleg pe rând o unealtă sau o jucărie de pe masă și la întrebarea „A cui este ?”, o dă celui care o folosește sau o așează acolo unde se potrivește. Se aplaudă răspunsurile corecte, se stimulează întrecerea.

Elemente de joc: Surpriza, aplauze, întrecerea, închiderea și deschiderea ochilor.

Explicarea jocului: Sunt chemați în fața grupei doi copii, o fetiță și un băiat. Pe masa educatoarei se află jucării (câte două de fiecare). Un copil numit de educatoare, alege o jucărie, o dă fetei (băiatului) și pune întrebarea: „Al (A) cui este?”. Un alt copil răspunde. Exemplu: „A cui este veverița? Veverița este a fetei/Veverița este a băiatului.”

Jocul de probă: Se desfășoară un joc de probă pentru a vedea cum au înțeles copiii sarcina jocului și regulile lui.

Jocul propriu-zis: Jocul continuă folosindu-se și alte jucării: pisică, minge, ursuleț, camion, etc. Exemplu: „A cui este pisica? Pisica este a fetei/Pisica este a băiatului”, „Al cui este ursulețul? Ursulețul este al fetei/Ursulețul este al băiatului.” Pentru folosirea la plural a

cazului genitiv, sunt chemate mai multe fete și mai mulți băieți. Exemplu: „Ale cui sunt jucăriile ? (...ale fetițelor) Ai cui sunt ursuleții? (...ai băieților).

Variante de joc:

- ❖ Grupa se împarte în două echipe. O echipă alege un jeton de pe masă, denumește imaginea, iar cealaltă echipă alcătuiește propoziții despre imaginea respectivă. Exemplu: Rochița este a fetei. /Balonul este al băiatului. Sunt antrenați cât mai mulți copii, urmărindu-se folosirea corectă a cazului genitiv în exprimarea orală .
- ❖ Se folosește un ghiozdan cu rechizite. Acestea se scot pe rând și precizează „ Al, a, ai, ale cui sunt? rechizitele. Se folosesc imagini pentru singularul și pluralul substantivelor (a școlarului, ale școlarilor).

Personalul didactic – calitate de dorit în relația cu elevii supradotați -Studiu individual-

Profesor, Iovan Simona Alina

Școala cu Clasele I-VIII Coțofenii din Față, județul Dolj

Una dintre cele mai mari probleme, dar și oportunități ale secolului XXI pentru toate școlile, va fi focalizarea superioară pe elevi și lucrul cu ei, astfel încât aceștia să devină mai motivați și astfel să aibă succes în cadrul procesului educațional. Este evident pentru orice bun cunoscător al activității didactice din învățământul preuniversitar că performanța elevilor este dublată de performanța profesorilor. Evaluarea rolului jucat de profesor în diferențierea procesului de instruire a copiilor supradotați s-a bazat pe premisa ideologică și politică a acceptării dreptului la diversitate în educație.

Una dintre cele mai importante condiții ale succesului în munca pedagogică o constituie înzestrarea profesorului cu aptitudini necesare pentru instruirea și educarea acestor copii.

În actul educativ, profesorul trebuie să urmărească „realizarea potențialului” elevului, acest drept individual inalienabil pe care școala, societatea trebuie să-l ofere fiecărui individ - posibilitatea reală de utilizare și valorificare la maximum a potențialului natural de care dispune.¹

În acest sens activitatea didactică desfășurată cu elevii cu aptitudini supramedii este strâns legată de particularitățile didactice și de personalitate ale profesorului.

Nu de puține ori, în planul acțiunii concrete (competențele acționale, ideativ verbale), profesorii, chiar involuntar, creează o atmosferă de conformism. Totul poate fi strict delimitat în „corect” și „incorect”, certitudinea fiind strict delimitată de opinia exprimată de manual sau de profesor, orice abateri fiind sancționate. Acest aspect duce la crearea unei atmosfere neprielnice performanțelor profesionale.² Putem vorbi, astfel, de calități ce sunt necesare profesorilor care lucrează cu elevi supradotați.

Pentru o mai bună conturare a caracteristicilor psihocomportamentale pe care profesorii trebuie să le manifeste în relația cu elevii supradotați, considerăm că este necesar să menționăm trăsăturile profesorului (privite dintr-o perspectivă generală) oferite de literatura de specialitate (Tabelul 1). A. Dragu³

Ce aspecte semnificative pentru activitatea cadrului didactic care lucrează cu elevi supradotați putem desprinde pentru a putea determina calitățile de dorit ale acestuia?

¹ Jigău M., *Copiii supradotați și problemele actuale ale învățământului*, în Revista de Pedagogie nr 3, 1991, p. 102.

² Bogdan T., *Copiii capabili de performanțe superioare*, în Caiete de pedagogie modernă, E.D.P., București, 1981, p. 45.

³ Dragu A., *Structura personalității profesorului*, E.D.P. București, 1996, p. 85.

În opinia lui S. Lăzărescu⁴ acestea sunt reduse la patru:

- profesorul care predă elevilor dotați exercită o serie de sarcini care îi iau mai mult timp decât îi permite predarea în învățământul obișnuit;
- profesorul trebuie să creeze mediul de învățare, urmărind stimularea interesului și dezvoltarea capacităților superioare ale elevilor;
- profesorul urmărește dezvoltarea motivației unei activități fără preget;
- profesorul poate confirma sau infirma realizările așteptărilor pentru fiecare elev.

Calitățile menționate de autor, în consens cu delimitările efectuate, sunt:

- inteligență deosebită;
- creativitate, flexibilitate;
- atitudine democratică în condițiile procesului de învățământ;
- simț îndreptățit, al adevărului;
- dăruire pentru-procesul de predare;
- bună pregătire profesională.

Realizând un studiu pe această problematică, Chauvin (1915) a constatat că sunt apreciați și considerați ca eficienți profesorii:

- cu un puls de maturitate și experiență;
- inteligență;
- cu preocupări interesante extraprofesionale;
- care manifestă entuziasm și curiozitate intelectuală;
- care iubesc, înțeleg, ajută copiii și țin cont de părerile lor;

A. . Badwin inventariază următoarele caracteristici psihocomportamentale pe care profesorii ar trebui să le manifeste față de copiii talentați:

- să întrețină o relație puternică pozitivă, apropiată care sprijină procesul de învățare;
- calitatea și cantitatea interacțiunilor verbale sunt factorul cheie în predarea cu succes la acești elevi;
- folosirea timpului într-un mod flexibil și racordarea la nevoile acestor elevi;
- profesorii ar trebui să se orienteze asupra unui obiectiv final care să vizeze în principal productivitatea creativității elevilor;
- profesorii ar trebui să furnizeze proiecte educaționale potrivite intereselor destul de independente;
- profesori; să manifeste un comportament minunat.

Informațiile prezentate sugerează importanța studierii motivației și performanței în organizația școlară implicată în lucru profesorilor cu elevii capabili de performanțe deosebite și de aceea lucrarea de față poate fi de un real sprijin pentru cadrele didactice în vederea îmbunătățirii propriilor motivații și performanțe.

Bibliografie

¹ Jigău M., *Copiii supradotați*, Societatea Știință și Tehnică, București, 1994, p. 163

⁴ Lăzărescu S., *Tratarea diferențiată a elevilor dotați din punct de vedere intelectual. Studiu comparativ în Probleme de pedagogie comparată*, Biblioteca Centrală Pedagogică, București, 1979, p. 125.

Metoda cubului

Profesor învățământ primar , *Groza Marcel*,
Școala Generală Nr. 3, Rovinari, județul Gorj

Metoda cubului este folosită în cazul în care se dorește explorarea unui subiect, a unei situații din mai multe perspective. Se oferă astfel elevilor posibilitatea de a-și dezvolta competențele necesare unor abordări complexe și integratoare.

Etapele metodei:

I. Realizați un cub pe ale cărui fețe notați cuvintele:

descrie, compară, analizează, asociază, aplică, argumentează;

II. Anunțați tema/subiectul pus în discuție;

III. Împărțiți elevii în șase grupe, fiecare grupă urmând să examineze tema aleasă din perspectiva cerinței de pe una din “fețele” cubului, astfel:

I- *DESCRIE*

II- *COMPARĂ*

III- *ASOCIAZĂ*

IV- *ANALIZEAZĂ*

V- *APLICĂ*

VI- *ARGUMENTEAZĂ*

Avantaje:

- *Permite diferențierea sarcinilor de învățare;*
- *Stimulează gândirea logică;*
- *Sporește eficiența învățării (elevii colaborează învățând împreună).*

Metoda pălăriilor gânditoare

Hurezanu Nicolita,
Școala Generală Nr. 1, Stejari, județul Gorj

Acest nou tip de metodă de predare – învățare este un joc în sine. Copiii sunt împărțiți în șase grupe, pentru șase pălării. Ei pot juca și câte șase într-o singură grupă. Împărțirea elevilor depinde de materialul studiat. Pentru succesul acestei metode este important însă ca materialul didactic să fie bogat, iar cele șase pălării să fie frumos colorate, să-i atragă pe elevi.

Ca material vor fi folosite 6 *pălării gânditoare*, fiecare având câte o culoare: alb, roșu, galben, verde, albastru și negru. Rolurile se pot inversa, participanții fiind liberi să spună ce gândesc, dar să fie în acord cu rolul pe care îl joacă. Fiecare culoare reprezintă un rol:

Pălăria albastră → clarifică; **Pălăria albă** → informează; **Pălăria verde** → generează ideile noi și efortul; **Pălăria galbenă** → aduce beneficii creative; **Pălăria neagră** → identifică greșelile; **Pălăria roșie** → spune ce simte despre;

Un exemplu de întrebări, comportamente posibile în acest joc, este:

<i>Pălăria albă</i>	<i>Pălăria roșie</i>	<i>Pălăria galbenă</i>	<i>Pălăria neagră</i>	<i>Pălăria albastră</i>	<i>Pălăria verde</i>
➤ Ce informații avem? ➤ Ce informații lipsesc? ➤ Ce informații am vrea să avem? ➤ Cum putem obține informațiile?	➤ Punându-mi pălăria roșie, uite cum privesc eu lucrurile... ➤ Sentimentul meu e că... ➤ Nu-mi place felul cum s-a procedat.	➤ Pe ce se bazează aceste idei? ➤ Care sunt avantajele? ➤ Pe ce drum o luăm? ➤ Dacă începem așa... sigur vom ajunge la rezultatul bun!	➤ Care sunt erorile? ➤ Ce ne împiedică? ➤ La ce riscuri ne expunem? ➤ Ne permite regulamentul?	➤ Putem să rezumăm? ➤ Care e următorul pas? ➤ Care sunt ideile principale? ➤ Să nu pierdem timpul și să ne concentrăm asupra..., nu credeți?	➤ Șansa succesului este dacă... ➤ Cum poate fi altfel atacată problema? ➤ Putem face asta și în alt mod? ➤ Găsim și o altă explicație?

Marele avantaj al acestei metode este acela că dezvoltă competențele inteligenței lingvistice, logice și interpersonale.

Bibliografie:

1. Chiș V. (2002) *Provocările pedagogiei contemporane*, Editura Presa universitară clujeană, Cluj Napoca

Îmbunătățirea relației dascăl elev

Instituitoare, Fănuică Nicoleta Valentina
Grădinița Coțofenii din Față, Dolj

În debutul acestui articol, voi preciza exemplele de bune practici pentru îmbunătățirea relației dascăl-elev în vederea realizării unui învățământ modern: comunicarea elev-profesor-parinte în diverse situații; desfășurarea de acțiuni comune; stimularea capacității creatoare a elevilor prin organizarea de expoziții cu materiale realizate în activități comune; stimularea dorinței de afirmare prin spectacole date în prezența părinților, profesorilor, colegilor mai mari, la școală și în exteriorul școlii; organizarea de vizite, excursii, drumetii, activități practice în comun; aplicații pe teme de sănătate, ecologice; întâlniri cu reprezentanții comunității locale; organizarea de expoziții de desene și lucrări; susținerea de programe artistice în prezența părinților; colaborarea centrată pe particularitățile psiho-individuale ale elevilor; lărgirea continuă a sferei atributelor pe care cerințele sociale și condițiile psihopedagogice ale învățării le impun față de de status-ul cadrului didactic și elevului; consilierea de către învățător sau profesorul diriginte pentru stabilirea și corectarea disfuncționalităților ce acționează asupra elevului; acordarea suficientei aprecieri pozitive; crearea de bună dispoziție în clasă pentru evitarea eșecului școlar; crearea de situații de

invatare pornind de la programele scolare impreuna cu elevii; incurajarea stilurilor si parcursurilor individuale de invatare, care sustin dezvoltarea aptitudinilor personale, ofera instrumente de autocunoastere, indruma elevul catre viata profesionala, declansarea si intretinerea interesului elevilor, curiozitatea si dorinta lor pentru activitatea de invatare; moderarea relatiilor dintre elevi din perspectiva comunicarii si comportamentului civic;

Pentru toate acestea sunt necesare, in special din partea dascalului: cultura; calitati atitudinale de natura caracterial-morala; umanism; constiinta responsabilitatii; calitati aptitudinale; calitati ale gandirii (originalitate, capacitate de analiza si sinteza, flexibilitate); calitati ale atentiei, ale limbajului, ale memoriei; aptitudinea empatica; aptitudini organizatorice; spirit de observatie; tact si maiestrie pedagogica (si, desigur, ar mai putea fi enumerate multe altele).

Raporturile dintre profesor si elev nu prezinta numai o latura intelectuala. Factorul afectiv are o importanta deosebita asupra randamentului intelectual al elevului. Crearea de buna dispozitie in clasa reprezinta o conditie necesara pentru evitarea esecului scolar. Fiecare lectie se desfasoara intr-un climat afectiv particular, dispozitia clasei variaza in functie de cea a profesorului.

Scoala, familia si elevul sunt principalii poli ai actiunii educationale, iar schimbarile de mentalitate, de atitudine, de conceptie si de responsabilitate privind importanta si rolul educatiei pentru om, natie si societate in general, trebuie sa se petreaca de urgenta la nivelul acestor poli ai relatiei educationale, nu doar la unul singur, pentru o realizare sigura a unui invatamant modern.

Bibliografie:

-, „CURS DE PSIHOLOGIE SOCIALA” SEPTIMIU SELCEA BUCURESTI 2008

Educația permanentă și autoeducația – sisteme educaționale deschise în nuvela *Popa Tanda*, de Ioan Slavici

**Profesor, Daniela Penu,
Școala cu Clasele I-VIII nr. 16 Cnstanța**

O idee educațională valoroasă pe care Slavici o dezvoltă în nuvela *Popa Tanda*, alături de aceea a educației morale, este ideea educației permanente (sau a enculturației), în termenii psihopedagogiei moderne, de altfel, nu nouă, găsindu-se prezentă încă din Antichitate la greci și la romani, iar mai târziu la arabi, care o înscriu în Coran ca obligație religioasă.

Textul lui Slavici susține ideea că învățarea continuă reprezintă o cerință fundamentală a societății, prin care omul învață să fie el însuși receptiv la schimbări, să se adapteze la ele, oferindu-se ca participant la progresul social, prin autonomia sa intelectuală și moral-civică. Educația nu poate să se rezume la ceea ce oferă școala, oricât de elevată ar fi ea, ci trebuie să continue toată viața, pentru a feri individul de suficiență, de limitele instruirii și dezvoltării personalității sale. Sărăcenii se adaptează treptat schimbărilor, devin receptivi la noile cerințe impuse de viață și contribuie astfel la progresul personal, dar și al colectivității din care fac parte.

Educația permanentă trebuie să răspundă schimbărilor care se produc în societate, în cultură, etică, economie etc. Necesitatea adaptării personalității la cerințele progresului socio-cultural solicită dezvoltarea personalității prin eforturi personale, individuale, determinând autoeducația, autoperfecționarea continuă. Autoeducația, ca activitate conștientă, orientată spre formarea sau desăvârșirea propriei persoane, în conformitate cu aspirațiile, idealurile și concepția despre rolul omului în societate, devine posibilă datorită capacității omului de a se reflecta pe sine însuși, dându-și seama de ceea ce este și ceea ce vrea să devină. Părintele Trandafir participă astfel la propria sa formare și dezvoltare a conștiinței și conduitei sociale și induce, în același

timp, și dorința de autoperfecționare a colectivității din care face parte. În sfârșitul nuvelei, Slavici afirmă: „Toate s-au schimbat”, evidențiind ideea că modificările ce au loc în conștiința sărăcenilor și în viața lor practică au determinat progresul economic.

Bibliografie:

Penu, Daniela, Problematika educațională în opera lui Slavici, Editura Universitară, 2011

Popescu, Magdalena, *Slavici*, Editura Cartea Românească, 1977

Problematika educației interculturale în romanul *Mara*, de Ioan Slavici

**Profesor, Daniela Penu,
Școala cu Clasele I-VIII nr. 16 Constanța**

Tezele puse în discuție de către Slavici în studiile sale pedagogice sunt ilustrate și în prozele sale. În nuvelele și romanele scriitorului, se vor regăsi o mare parte din ideile enunțate în scrierile cu caracter pedagogic, idei care, raportate la tendințele pedagogiei moderne, se dovedesc a fi actuale, în ceea ce privește problematica educațională în diversele sale aspecte.

Vom recurge la analiza romanului *Mara*, urmărind nu numai evidențierea aspectelor ce țin de abordarea domeniului educațional, ci și mutațiile ce se produc la nivelul manierei în care Slavici concepe relația personalitate creatoare – operă – public.

Pe lângă faptul că, în roman, se adăcesc problemele sociale tratate în nuvele, se adaugă și probleme noi, naționale și confesionale.

Mara abordează problema convețuirii interetnice, adăugând problemelor sociale tratate de către Slavici în nuvele și aspecte noi, naționale și confesionale: „Națl – notează autorul – crescut între români, vorbea românește tot atât de bine ca și nemțește”, deși „Persida și Națl vorbeau todeauna nemțește. Așa o porniseră de la început și Persida ținea ca așa să și ramâie”. Așadar, nu deosebiri de limbă, de naționalitate sunt cele care întrețin drama acestui cuplu, simbolistic ales astfel – el neamț, ea româncă – ci rigorile și convenționalismele sociale, mai mult chiar, confesionale, rigide, habotnice, împotriva cărora Slavici face, de altfel, o demonstrație copleșitoare, „tezismul ei rămânând poate prea pregnant totuși pentru o structură epică de această factură”⁵, după cum notează Constatin Cubleşan, în lucrarea intitulată *Ioan Slavici*.

Există în roman numeroase situații în care Slavici pledează pentru manifestarea unei atitudini interculturale, ce implică simultan afirmarea fiecărei culturi cu normele sale specifice, dar și deschiderea spre alte culturi.

Slavici este un bun cunoscător al psihologiei de grup, optând astfel pentru ideea pluralismului cultural, a toleranței, a acceptării altuia. Prozatorul folosește astfel, toate prilejurile pentru a surprinde colectivități interetnice unite de scopuri productive, religioase, festive etc. Fragmentul care descrie fuga copiilor Marei cu luntrița pe Mureș este concludent, în acest sens. Copiii sunt salvați și aduși în fața oamenilor și explicația i-ar liniști pe toți, dacă maica Aegidia n-ar face tocmai atunci observația nepotrivită: „Iată – zise ea cu liniște sărbătorească – în loc de a-și vedea de școală, umblă să pescuiască, iar în vremea aceasta copiii se slutesc unul pe altul și câte sunt nenorocirile ce s-ar mai fi putut întâmpla, dacă n-ar fi paza Celui-de-Sus. La noi nu se întâmplă astfel de lucruri!”.

Românii răspund pentru că au fost făcuți de răs în lume, nu pentru că ar fi adevărat, iar dacă replica promptă a Marei nu ar veni la timp, lucrurile ar degenera într-o altercație interetnică.

⁵ Constantin Cubleşan, *Ioan Slavici*, București, Editura Recif, 1994, p. 85.

Slavici descrie în roman situații de omogenizare colectivă, care captează și transformă individul dintr-o personalitate izolată, într-o „celulă integrată unei frenezii comune”⁶, după cum notează, în monografia *Slavici*, Magdalena Popescu. Asemenea efecte produce munca, stimulativă în cadrul grupului. Astfel, în casa lui Claici, meșterul, calfele, ucenicii lucrează, mănâncă, trăiesc laolaltă, chiar dacă au naționalități diferite: sârbi, români. Apariția Persidei transformă atmosfera din această casă într-una a bunei-dispoziții și a competiției amicale. Slavici este atent la aceste solidarizări umane, pledând pentru afirmarea spiritului de breaslă, pentru fraternizarea în meserie, pentru egalizarea prin muncă. Etnocentrismul este astfel perceput ca o noțiune negativă, ca un obstacol pentru alteritate și pentru demersul intercultural, pentru conviețuirea interetnică.

Slavici privește oamenii dintr-o simplă perspectivă a omenescului, excluzând diferențierile etnice, culturale, educaționale etc. Persida este crescută într-o mănăstire catolică, iar maica Aegidia încearcă să facă același lucru și pentru Trică, îndrumându-l spre mănăstirea minorităților din Arad.

În casa sârbului Claici, Mara și fiica ei sunt primite ca într-o familie, chiar dacă au altă naționalitate, găzduite cu lunile, antrenate chiar în chestiunile matrimoniale cele mai intime. Fetele lui Claici, deși sârboaice, preferă să meargă duminică la biserica românească: „umblau mai bucuroși la biserica românească decât la cea sârbească, unde nu erau bogoslovi, și bogoslovii cântau foarte frumos”. Slavici abordează perspectiva combaterii oricărei forme de excludere (fie națională, fie confesională, fie socială), căutând afirmarea unei logici a păcii, care dorește a fi una dintre verigile active ale sferei educative.

Grupurile culturale sau indivizii aparținând unor grupuri culturale diferite întrețin raporturile cu alte grupuri, ceea ce determină conștientizarea specificității lor, dar și schimburi de diverse naturi. Astfel, Mara, româncă, colaborează cu neamțul Hubăr, care, la rândul său, este membru într-o breaslă alcătuită aproape exclusiv din români.

Națl, în călătoria de investiție pe care o întreprinde, acoperă cu popasurile un larg teritoriu, până spre Viena. Pretutindeni, predominant este spiritul de breaslă: găzduit la casele breslelor alături de unguri, cehi, sași, el se simte pretutindeni între ai săi, în spiritul aceiași conștiințe a solidarității de meserie, care prevalează asupra diferențelor etnice.

Aglomerările care se adună în jurul Aradului și Lipovei-Radna, cu prilejul marilor târguri sau procesiuni, reprezintă simbolic întreaga varietate a existenței și a relațiilor interetnice. Orașul apare ca centru al unui univers ce implică un pluralism cultural: „ce mulțime de oameni și ce amestecături de tipuri și de porturi și de limbi! E, parcă aici e mijlocul pământului, unde întâlnesc toate neamurile. Pe-nserate s-aprind împregiurul orașului mii de focuri, la care stau de vorbă ori își petrec cântând aici români, colo unguri, mai departe șvabi ori sârbi, iar printre acești slovaci, ba chiar și bulgari”. Dialogul cultural devine, așadar, la Slavici, o strategie de integrare interculturală asupra deschiderilor față de expresii inedite.

Bibliografie:

- Călinescu, G., *Istoria literaturii române de la origini până în prezent*, Editura Vlad & Vlad, Craiova, 1995
 Cubleşan, Constantin, *Ioan Slavici*, București, Editura Recif, 1994 *Ioan Slavici*, București, Editura Recif, 1994
 Penu, Daniela, *Problematica educațională în opera lui Slavici*, Editura Universitară, 2011
 Popescu, Magdalena, *Slavici*, Editura Cartea Românească, 1977

⁶ Magdalena Popescu, *Slavici*, Editura Cartea Românească, 1977, p. 256.

Cuprins:

Nr. crt.	Numele autorului, institutia, titlul materialului	Pg.
1.	Științele naturii și armonia cuvintelor în primăvară Profesor învățământ primar, Sorina Ghiurcă, Școala cu Clasele I-VIII Lespezi, județul Bacău	3
2.	Câteva aspecte fizico-geografice și umane privind depresiunile Oaș și Maramureș Profesor, Vasilică Nicoleta Oana, Școala cu Clasele I-VIII nr.1 Faraoani, județul Bacău	4
3.	Jocurile didactice matematice și creativitatea elevilor de clasa I Profesor, Coșoreanu Mihaela, Școala cu Clasele I-VIII „Ioan Slavici”, Oradea, județul Bihor	5
4.	The Project Work in the English Language Classroom Study Profesor, Florica Șerfezeu, Școala cu Clasele I-VIII „Ioan Slavici”, Oradea, județul Bihor	9
5.	Formare continuă prin stagii Comenius Profesor, Florica Șerfezeu, Școala cu clasele I-VIII „Ioan Slavici”, Oradea, județul Bihor	11
6.	Comuna Cleja-populație, așezări omenești și principalele activități economice Profesor, Vasilică Nicoleta Oana, Școala cu Clasele I-VIII nr.1 Faraoani, Bac	15
7.	Personalitatea și competența profesorului de economie -studiu de specialitate- Profesor, Caramavrov M.Daniela-economie, Liceu Teoretic T.Arghezi,Craiova, judetul Dolj	14
8.	Compunerile libere - o sinteză creatoare a competențelor dobândite prin studiul limbii și literaturii române Institutoare, Cleșiu Tatiana, Școala cu clasele I-VIII Turcoaia, judetul Tulcea	16
9.	Directorul de școală o profesie ? Profesor, Cornelia Melcu, Școala Generală Nr. 9 „Nicolae Orghidan”, Brașov	18
10.	Proiect educațional „Sărbătorile românilor, prilej de bucurie” Învățător, Neagu Maria Ramona, Școala cu Clasele I-VIII Luncani, judetul Bacau	20
11.	Proiect educațional, „Glasul naturii, glasul prieteniei,, Institutor, Posescu Tatiana, Școala cu Clasele I-VIII Podenii Noi, județul Prahova	22
12.	Studiu Politici și strategii de marketing în serviciile educaționale pentru adulți Profesor învățământ primar Iulia-Cătălina Vrînceanu, Școala cu Clasele I-VIII Barați, Bacău	25
13.	TEACHING LITERATURE THROUGH TECHNOLOGY -STUDY- Profesor, Corina Vasile, Liceul Teoretic “Henri Coandă”, Craiova, Dolj	28
14.	Problemele de extrem din geometrie de-a lungul timpului Profesor, Mariana Bălan, Școala cu Clasele I-VIII Nr. 2 Faraoani, județul Bacău	29
15.	Metode de rezolvare a problemelor de minim și maxim în geometria plană elementară Profesor, Mariana Bălan, Școala cu Clasele I-VIII Nr. 2, Faraoani, judetul Bacău	31
17.	Tratarea diferențiată a elevilor în vederea pregătirii pentru clasa a V-a Învățătoare, Ispas Mariana Gabriela, Școala Gimnazială „Silvania” Șimleu-Silvaniei, județul Sălaj	32
18.	Învățarea bazată pe proiecte Profesor, Roșulescu Mariana, Școala cu Clsasele I-VIII Coțofeni din Față, Dolj	34
19.	PROIECTUL – metodă modernă și eficientă utilizată în orele de limba română Învățător, Maria Chereji, Școala Gimnazială „Silvania” Șimleu-Silvaniei, județul Sălaj	35
20.	Valoarea estetică și extraestetică a folclorului local din zona Gurahonț Pleșcuța Educatore, Elisabeta Căprar, Grădinița P.N.Pleşcuța, județul Arad	37

21.	Studiu privind impactul utilizării tehnicilor informaționale computerizate în procesul de învățământ Învățător, Neagu Maria Ramona, Școala cu clasele I-VIII Luncani, județul Bacău	39
22.	Studiu privind metodele interactive de grup Educatore, Căpraru Elisabeta, Grădinița PN Pleșcuța, județul Arad	41
23.	Roluri manageriale ale profesorului în școală Profesor, Caramavrov M. Daniela-economie, Liceu Teoretic T. Arghezi, Craiova, Dolj	43
24.	Cum ajutam elevii să treacă pragul clasei a V-a fără dificultăți la matematică Institutor, Cleșiu Tatiana Profesor matematică, Cleșiu Marin Constantin, Școala cu clasele I-VIII Turcoaia, județul Tulcea	44
25.	Dezvoltarea activității nonformale prin aplicarea proiectelor de activitate integrată Profesor, Mileva Chircu, Palatul Copiilor Drobeta Turnu Severin, județul Mehedinți	46
26.	Despre călătoria în timp Profesor, Mustață Gelu, Clubul Copiilor Lugoj, jud. Timiș	48
27.	Rolul activității extrașcolare în formarea personalității elevului Profesor, Iulia Groza, Palatul Copiilor Târgu Jiu, județul Gorj	51
28.	Jocul – activitate fundamentală a copilului preșcolar-Studiu- Profesor, Ignătescu Nadia-Lida Școala cu Clasele I-VIII Coțofenii din Față	52
29.	Personalul didactic – calitate dezirabilă în relația cu elevii supradotați -Studiu individual- Profesor, Iovan Simona Alina, Școala cu Clasele I-VIII Coțofenii din Față, județul Dolj	53
30.	Metoda cubului Profesor învățământ primar, Groza Marcel, Școala Generală Nr. 3, Rovinari, județul Gorj	55
31.	Metoda pălărilor gânditoare Hurezanu Nicoleta, Școala Generală Nr. 1, Stejari, județul Gorj	55
32.	Îmbunătățirea relației dascăl elev Institutoare, Fănuică Nicoleta Valentina, Grădinița Coțofenii din Față, Dolj	56
33.	Educația permanentă și autoeducația – sisteme educaționale deschise în nuvela Popa Tanda, de Ioan Slavici Profesor, Daniela Penu, Școala cu Clasele I-VIII nr. 16 Constanța	57
34.	Problematica educației interculturale în romanul Mara, de Ioan Slavici Profesor, Daniela Penu, Școala cu Clasele I-VIII nr. 16 Constanța	58

Stimați colegi colaboratori:

Această revistă, aflată la a douăzeci și patra apariție, are o finanțare proprie și este fără profit. Pentru cei care doresc să continue colaborarea am următoarea rugăminte: materialele trimise spre a fi publicate să fie cât mai originale (din activitatea de la catedră, din experiența voastră). Materialul se trimite on-line până la 15 ale lunii.

Vă rog să țineți cont de următoarele cerințe pentru tehnoredactare:

Lucrarea de 1-2 pagini se trimite pe adresa de e-mail ghiurca_sorina67@yahoo.com;

Tenoredactarea se face în Times New Roman, cu fontul 12, la un rând, marginile egale de 20 mm, titlul se va scrie cu 14, iar sub titlu, la un rând, va fi trecut numele autorului materialului, școala, localitatea, județul (fără a fi prescurtate). La finalul materialului veți scrie adresa unde veți primi revista.

Articolul poate avea și bibliografie, iar proiectele educaționale, parteneriatele, etc. pot fi însoțite de 1, 2 fotografii pertinente. Costul revistei, inclus TVA, taxa poștală și o parte din contravaloarea celor 8 reviste care rămân la editarea fiecărui număr la editură (pentru a fi trimise la Biblioteca Națională a României) este de 15 RON. Bani se depun în contul: RO74BRDE040SV02670550400 SAU SV 2670550400 până la 25 ale lunii.

Responsabilitatea pentru conținutul materialelor publicate revine autorilor.

Nota: am verificat un număr de 15 materiale. Dintre acestea un număr de 8 materiale erau copiate de pe net. Unele colegi au primit mesajul de refuz și au refăcut materialele. Vă repet: nu mai trimiteți plagiat!

VĂ ROG SĂ ȚINEȚI CONT DE CERINȚE! VOI REFUZA MATERIALELE CARE NU RESPECTĂ DOLEANȚELE EDITURII ȘI ALE COORDONATORULUI! Mulțumesc!